

څرک ۱۲ کلنه شوه!

کالکې

څرک

یوولسم کال - پرلپسې ۸۵ گڼه - مرغومی ۱۳۹۳ ل، ربیع الاول ۱۴۳۶ ق - دسمبر ۲۰۱۲ م

گرځېدلي که در افغانستان مصونیت قضايي دارند!

دار دو عسکره! چا سره چنگېږي؟!

له محترم شيخ الحديث مولانا عبدالرشيد شينواري سره د څرک ځانگړې مرکه

پاڅه او درانه بريدونه او لالهانده اداره!!

د ۲۰۱۴ کال، غيښې نړيوالې مهمې پېښې!

دمعاصر صحافت رول ته کتنه

ماهنامه ورځينۍ جمدی څرک (۱۲) ساله شوه

څرک نن او پرون

له څرک سره یوولس کلنه یارانه

د آزادۍ او مقاومت څرک

فرهنگي جهاد!

د سیاسي چارو شنونکي او مبصر ښاغلی خیلواک :

که نظامی فشار نور هم جاري وساتل شي د امریکا د اېډو شتون او کابل رژیم بقا دواړه ناشوني ګرځي

په افغانستان کې، د امریکایانو ځاني او مالي تلفات

يولسم کال - پرلپسې ۸۵ گڼه - مرغومی ۱۳۹۳ ل.
ربیع الاول ۱۴۳۶ ق - دسمبر ۲۰۱۴ م

امتیاز :

دامتیاز خاوند : د افغانستان اسلامي امارت

د فرهنگي چارو کمیسیون

مسؤل مدیر : عبید تنویر

لیکوال پلاوی : ډاکټر صابر ، حمید ،

جمیل مېړنی او افضل

محمد تراب

ګډون :

افغانستان : ۱۸۰ افغانی

پاکستان : ۲۴۰ کلداری

امریکا : ۶۰ ډالره

اروپا : ۶۰ یورو

پوه گڼه : ۱۵ افغانی

۲۵ کلداری

یادونه

چټمي نه ده چې په څرک کې خپرې شوې مقالې

ډاډارې د پالیسي ترجماني وکړي هره لیکنه د لیکوال

خپل نظر دی .

پټې :

تخنیکي چارې : عابد مجاهد

کابل : د څرک دفتر

srak_111@yahoo.com

مخ	عنوان	گڼه
	سرلیکنه	۱
۲	پاڅه اودرانه بریدونه اولالهانده اداره .	۲
۴	دنبوي مسجد ستنې اودنومونې اسباب .	۳
۸	په افغانستان کې دامریکایانو ځاني او مالي	۴
۱۱	۱۳ کاله د تروریزم ! په ضد جگړه او	۵
۱۲	دا طاعت او فرمانبردارۍ بېلګې .	۶
۲۷	څرک ، نن او پرون .	۷
۲۹	له څرک سره یوولس کلنه یاران .	۸
۳۳	دمعاصر صحافت رول ته کتنه .	۹
۳۷	د آزادی او مقاومت څرک .	۱۰
۳۹	د غرب او روسیې ترمنځ روانه ترینګلتیا .	۱۱
۴۱	له محترم مولانا عبدالرشید شینواري صاحب سره مرکه .	۱۲
۴۵	ماهانامه وزین جهادی څرک (۱۲) ساله شد .	۱۳
۴۷	د شیخ الشهداء مولانا عبدالله ذاکري صاحب کارنامو	۱۴
۴۸	گلکڅونه KKK	۱۵
۵۷	داردو عسکره چا سره جنګیږی ؟	۱۶
۵۹	حقوق بشر بزرګترین دروغ دنیا .	۱۷
۶۰	دانټرنیټ څخه دېني استفادې کولوڅو سپارښتنې .	۱۸
۶۱	د شهید قوماندان ملا محمد رحیم خلیل ژوند ته کتنه .	۱۹
۶۴	د لیکوال او شاعر شهید انجنیر نذیر احمد طحه ژوندلیک	۲۰
۶۸	په هرات کې د څوارلس ملیونه افغانیو د غلا کیسه .	۲۱
۷۰	د پاکستان د پېښور ښار په یوه ښوونځي کې د	۲۲
۷۱	د جدې د شپږمې په اړه د اسلامي امارت اعلامیه .	۲۳
۷۲	د لوبډیځ کلتوري هڅو ته یوه لنډه کتنه .	۲۴
۷۴	د ادب سنگر اوسنګریان .	۲۵
۷۷	د کابل دوروستیو بریدونو څو مثبتې پایلې .	۲۶
۷۹	رسانه ها ، پر قدرت ترین ماشین جنګي امریکا علیه	۲۷
۸۲	جګړې به لا زورونه واخلي .	۲۸
۸۴	ګرګ هایکه در افغانستان مصونیت قضایی دارند .	۲۹
۸۶	له یو جهادي تریبوي مسؤل سره مرکه .	۳۹
۹۰	د ۲۰۱۴ کال ځینې نړیوالې مهمې پېښې .	

څرګند ۱۲ کلنه شوه

د ادب او قلم ، پوهان وایي د یوې کامیابه او بریالۍ رسنۍ اوندیږي ، یوه مهمه ځانګړتیا اوندېه داده چې نشراتي لړۍ اوبهر یې ټکنۍ اوڅنډنۍ نه وي ، خپل مینه وال اولوستو یې په خپل وخت پاللي وي اوبله د کار خبره داده چې دخپرونې عمر اومنځ یې اوږد اوله دیرو ټیټو اوهسکو بریالی راوتلی وي .

د څرګند مجلې علمي او ادبي تو او ارزونه به ښاغلولوستوالو ته پریږدو ، خودایو حقیقت ډیر ځلند او برالادی ، چې څرګند مجلې ، کابو ۱۲ کاله وړاندې په داسې شرایطو او حالاتو کې څرګند وواهه ، چې په هیواد دامریکاپه مشرۍ دنړیو طاغوت ډیر ځل ناولي پنځې تازه څښې شوي وي ، په افغان ولس باندې د وحشت اوبربریت تورماښام خپل غمډلۍ څادر خپور کړی وو ، د دیموکراسۍ دروغ ژنې اومستبدې پروژې شرمخانو دافغان ولس په حرمت اواقدارو بلوا ګډه کړې وه ، دهر هغه افغان په مړۍ دصلیب چاره ایښود شوې وه چې داسلام او خپلواکۍ ناره اوروحيه له ځان سره لرله ، دهوایي ناترسه بمباریو اوبه تورو شپوکې دچاپو اوجهنمي زندانونو ته دمظلومو افغانانو درسولو انسانیت بوژنوکې لړۍ په توندۍ روانه وه ، له بل لوري دافغان ولس څخه دخپل فریاد اومظلومیت دپورته کولو حق غصب شوی وو ، میدیا اورسنۍ که خارجي وي که داخلي ، له یوې مخې امریکایي ډالرو زرخړیدي کړي وي ، قلموالو ، سیاستوالو اودبشري حقوقو مدعیانو ته صرف امریکایي ګټې او منافع مهمي اودهغویه رنایې یې تحلیل اوقضاوت لاره .

نوپه دغسې مستبدو حالاتو اومسلطې امریکایي خپسکې کې ، دهیواد یوشمیر یادړکو اومجاهدو قلموالو ، دیودیني اوملي احساس له مخې میدان ته راودانګل ، داسلامي امارت په مشرۍ دافغان ولس دجهاد غیرت اومیراني دحماسو دځلولو اوددوۍ دمظلومیت دپورته کولو په موخه یې دڅرګند مجلې په شکل کې یوه وړوکې هڅه پیل کړه | څرګند مجله ، چې په اخلاص اوستره نیت شروع شوې وه ، الله تعالی یې په کمزورو هلوځلو ، لیکنو اونشراتي سلسلې کې لوی اثر ، پایښت اوبرکت وغورځاوه ، په هیواد اوله هیواده بهر یې زرګونه مینه اولوستو پیدا کړ ، داسلام ددښمنانو دهر دو غلیمانه دامونو اوحریوبه شتون کې یې هره میاشت ، په خپلو پاڼو کې دجهاد حماسي ، دیرغلګرو درسوایي اوشکست له مستندو جریانونو او داستانونو سره په ټاکلي نیټه اومه نشر او وړاندې کولې .

د رنولوستوالو داچې څرګند ستاسې په مرسته ، دعاګانو اوځانګړې مینه ، دادی ۱۲ کلنه شوه اوتردې دمه ۸۵ ګڼې دمتعا رب ج په خاص عنایت چاپ اوخپري شوي ، ښایي هغه دجهادي ادب اودافغان اصيل فرهنگ دساتلو اوبرمختیا په برخه کې ستره لاسته راوړنه اوبه خاص دو دڅرګند دچلونکو ، لیکو پلاوي اوبښاغلو همکارانو لپاره تل پاتی سعادت اولوی اعزاز وي ، له تاسو درنو څخه تمه ده چې دجهاد ، میراني اودیني اقدارو دغه مخکښ اوتاریخي سنگر په خپلو علمي ، لوړینو اونیکیو پیرزویو ، نور مستحکم ، تود اوییاوړی کړی ، وخت په وخت یې نیمګړتیاوې ورپه ګوته کړي اوبه سالمو مشورو یې دمحبوبیت کچه تردې زیاته درنه اومخ په بره وکړځوی . اداره

پاڅه ای وطنه پیاوړه ای لالهانه اداره!!

لطیف - عزم

دهیواد په نورو سیمو او ولایتونو سربیره ، دکابل ښار په اهو ، پوځي سیمو او حساسو مراکزو باندې ، دمجاهدینو روانو او هڅندو پریښوونو ، دامریکاله کیدې دنوې راوتلې ادارې ، دبې توازنه چارواکو ، غورې اودرې یوه یوه رسوا او په نطفه کې خنثی ورکړخوله .

دکابل ولسمشر ، رومي مرستیال او پخواني کونست جنرال دوستم ، دواک په روميو او نیوکې دخو بې قبضي خبرو په ترڅ کې هڅه وکړه ، ترڅو خپلو یادارانو ته وروښي چې پر دوی سرمایه گذارې بې ځایه نده ، په اصطلاح که هغوئ او یا سراعلی پوځ قومندان ! ورته اجازه وکړي ، نو دطالبانو قوت اودخلو ځواک به ډیر ژر اوبه اوله منځه یوسي .

سراعلی پوځ قومندان ، یې هم دواک په روميو ورځو کې دخو احساساتي وینا په ترڅ کې غوښتل افغان ولس ته تریوې مودې کاذب باور ورکړي او یا عام افغان اومتدین ولس وویروي چې دطالبانو اومجاهدینوله مرستې اوملا ترڅخه لاس واخلي .

دارنگه ، سراعلی پوځ قومندان ، چین ، پاکستان ، او سعودي عربستان ته دخپلو سفرونو په ترڅ کې سوچ وهلی وو ، چې دخپلې خوښې ساختګي سوله او ثبات به هم له ځان سره راوړي .

خو ، دهلمند دشوراب سترو عملیاتو اوبه کابل ښار کې ځانګړو ، پخو اودرنو کوزارونو ، چې زیاتره یې دخارجي یرغلګرو قواوو په کتارونو ، استخباراتي اوشیطاني مراکزو اودغشا اومنکر په نړیوالو ادو ترسره شول ، کلم جنرال او هم یې دوسله وال سراعلی قومندان ماغزه سد ته راوستل چې دمجاهدینو په باب کوم ، فکراوسنګش دوی کړی ، هغه تش اټکل اویو خیال پلو دی!!

ځکه کومه مقابله او مبارزه چې له تیرو ۱۴ کلونو راهیسې دامریکا اوناتو دلولی زبرځواک او دهغوئ دنوکرانو په وړاندې روانه ده ، که ځواب اومقابله یې مادي طاقت ، تکنالوژي او پرمختللو لښکرو او غورو دریو کولای شوی ، بائیدپه ۲۰۰۲ کال یې چاره شوې وای ، دایوې نیمې لسیزې اوږدې جګړې ، دزرګونو امریکایي اوغربي پوځیانو مرک ژوبلې او دتریلینو ډالرو مصارفو ته به اړتیا نه پېښیده ، خوداچې په همدومره زیانونو اوتلفاتو او ډول ډول ستراتیژیانو اوددرځنو تجربناکو امریکایي جنرالانو په تجربو بیا هم جګړه دزبرځواک په رسوايي اوشکست تمامه شوه اومجاهدینو نه داچې خپله مبارزه او داعیه ژوندی وساتله ، بلکه دافغان مجاهد له رضایت او همدردی سره یوځای یې له یوې نه بلې ورځې ته خپل قوت اوشتون دهیواد په هره سیمه او برخه کې ثابت او ځلاند وساته ؛ نو اشرف غني خپل او کلم جهان یې بائید داحقیقت نور ومني ، چې طالب اومجاهد ۱۴ کاله دامریکا او ۳۹ هیوادونو له مجهز پوځ او طاقت سره دناصررب ښه په مرسته وجنګیدای شو او خبره اوس لله الحمد دزبرځواک دبستري تولیدو ته ورسیده ، نو ستاسې دخپچاندې او سړیدلې ادارې ځواب خو هغه دچا خبره چې یولاس درته وتړي په دابل یوه لاس هم ښه په نره اوجرات ویلای او کولای شي .

چې ژوندی اوورستی مثال یې دکونړ ددانګام په ولسوالۍ کې دسوونو اړیکیانو اوزرګونو ملي اردو دسکرو دمسلسلو تعرضونو ، اوږدونو په مقابل کې دخودرخنه مجاهدینو تاریخي استقامت او معرکه ده .

داستعمار نوکرانو انتباهي هڅه وکړه چې مجاهدین په دانګام کې له خپلو مورچو وخوځوي ، ولې ناصر رب ج (داجیرې اردو او تازه دمواړیکیانو ټول حرکات او هڅي شنې اوځنځي وګرځولي ، دخپل شکست او شرمندګۍ بهانه اولمسه دهوايي ځواک عدم شمولیت وښوده ، په هغه

سریزه یې دکونړم زړې بېولالي ته هم لاس وراوړدکړ ، چې ګواکې مونږ ځکه سیمه تصفیه نشوای کړی ، چې په مقابل کې یې دکاونډي هیواد مسلح پوځیان جنګیدل !!

اول خو دغه خبره سراسر دروغ او کاذب تبلیغات دي ، که فرضا داسې وي هم ، نو تاسې خو ځانته ۴ لکه مجیزه او په اصطلاح میرنی اردو هم وای او بادار مو هم لا موجود دی ، نو بیا ولې دکاونډي پوځ په مقابل کې چې ستاسې په اند آن دانګام ته راغلی کوم اقدام نشی کولای اوترینه ګواکې وهی ؟ .

ښکاري چې داتول اکاذیب ، چلوټي او صرف ددې هڅه ده ترڅو په خپلې بزدلی او جبون حالت باندې په همدغو تبلیغاتو پرده واچوي اوام افغان ذهنیت اخلاص کړي ، ځواوس هربادرکه اوبافهمه افغان په دغو خبرو پوهیږي ، چې لدغو افواهاټو او توروڼو څخه ستاسې اصلي موخه څه اوڅوک یې دڅه لپاره ستاسې په غوږونو کې څڅول غواړي ؟

د ژوند له پاره دا څو خبرې زده کړه

انسان باید په دې پوه شي چې که خپله ژبه کنترول نکړي نو همدارنګه به یې ملاورماته کړي ،
انسان باید په دې پوه شي چې که دی په یوه خبر پخپله هر څومره ډاډه اوقانع وي بیا هم نشي کولی ټولو خلکو ته قناعت ورکړي ،
انسان باید په دې پوه شي چې ښه نوم او غوره شهرت تر ټولو شتمنیو غوره دی او باید وساتل شي ،
انسان باید په دې پوه شي چې په سمه لار د کیشپ په ډول تګ په خطا لار د هوسۍ له تګ نه غوره دی
ماپتیلی ده چې یوه کار ته درې ساعته مخته حاضریدل له یوې دقیقې تاخیر نه غوره ده ،
ماپتیلی ده چې دخلکو عیبونه پلټل بي ګټي باید صلاحیتونه یې وپلټل او ګټه ترې واخیستل شي ،

دنبوي مسجد ستنې او دنومونې اسباب

قریشي

ستون ، اسطوانه ، عمود یا ستنې هغه پایې دي چې چټ پرې اوږدېږي ، په نبوي جومات کې به صحابه واکثره نوافل او سنت لمونځونه له همدې ستنو سره خواکې اداء کول او رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم اکثره د همدې ستنو نه دیوې په خواکې ناست و. له همدې کبله اکثره قرآني آیتونه د همدې ستنو تر څنګ پر رسول الله صلی الله علیه وسلم نازل شوي ، او اکثره احادیث هم د همدې ستنو په خواکې بیان شوي .

د رسول الله صلی الله علیه په مبارک عصر کې د مسجد نبوي ستنې د لرګي وې ، کله چې د ابو بکر الصديق رضي الله عنه خلافت په دوره کې ځنې ستنې (عمودونه) چينجيو (وينا) وخورل نو ابو بکر رضي الله عنه بیر ته هغه ستنې د لرګي پر ستنو بدلې کړې ، د عمر فاروق رضي الله عنه خلافت په دوره کې د مسجد نبوي د لرګي ستنې لرې کړای شوې او پر ځای یې د خټو ستنې جوړې شوې (هغه د لرګي دستون پر ځای) او ځای یې بدل نه کړ .

همدا سلسله روانه وه او تر اوسه هم هغه ستنې پر خپلو ځایونو ولاړې دي ، که څه هم نبوي مسجد د رسول الله صلی الله علیه د زمانې له جومات څخه ډیر پراخه شوی او نوې اضافي ستنې پکې جوړې شوي .

د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې د مسجد نبوي دستون شمیر ۳۵ وو، چې د خرما له ونې جوړې شوې وې ، د دیوالونو لوړوالی یې ۵.۳ درې نیم متره و ، د عثمان رضي الله عنه خلافت په دوره کې د پخوانیو عمودونو (ستونو) پر ځای نوې ستنې چې نقش شوې تیرې پکې کاریدلې وې ودرول شوې او یو څو نورې ستنې یې هم زیاتې کړې چې تعداد یې ۵۵ شو .

د ولید بن عبد الملک په زمانه کې نورې ستنې هم زیاتې شوې او دنبوي جومات ساحه پراخه شوه چې د عمودونو تعداد یې ۲۳۲ شو ، د عباسیانو په دوره کې د المهدي خلیفه له لوري نورې ستنې هم زیاتې شوې چې تعداد یې ۲۹۰ ستنو ته تقریباً ورسید .

او د ممالیکو په دوره کې دستون شمیر ۳۰۵ ته ورسیده .

د عثمانی خلافت په دوره کې په نوي شکل پخوانې ستنې جوړې شوې ، چې له سرو تیرو څخه وې او ځینې ستنې له یوې تیرې څخه جوړې شوې وې ، چې شمیر یې ۳۲۷ ستنو ته ورسید .

لکه څنګه چې نن مهال جومات خپل اصلي حیثیت له لاسه ورکړی او مسلمانان یوازې د پنځه وخته لمانځه لپاره جومات ته ځي ، خپلې نورې پریکړې او کارونه په نورو ځایونو کې ترسره کوي . په همدې اساس د جومات اهمیت کم او مسلمان امت له مسجد څخه لرې شوی ، په داسې حال کې چې د اسلام دېرم او دبدې (د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلفای راشدينو) پر مهال د سیاسي ، ټولیزو ، نظامي ، اقتصادي ، سفارتي اړیکو او ټولو اصلي مرکز مسجد نبوي و. په همدې خاطر فیصلې هم د الله د حکم مطابق کیدلې ولې وروسته دالری ختمه شوه ، که څه هم د کارونو زیاتوالی او د اداري سیستم پیچلتیا او نورې ستونزې ددې اجازه نه ورکوي چې هر څه په جومات کې ترسره شي ، ولې باید دا هڅه وشي چې هغه کارونه چې د اسلامي امت مهمې پریکړې او تصمیمونه وي هغه باید په جومات کې وشي او جومات هم دې مرتبې ته ورسول شي چې ددې کارونو د ترسره کولو لپاره جوګه شي .

دنبوي جومات (که څه هم پر هغه مهال

په لږه ساحه کې و) هرې ستنې دیو وزارت یا ریاست رول درلوده چې په لاندې ډول ورته اشاره کوو :

۱۳۷۰ د ۱۳۷۵ هجري کلونو په موده کې کله چې ملک عبدالعزیز د عربستان پادشاه ؤ، مسجد نبوي نور هم پراخه شو او تقریبا ۴۰۰ اضافي ستنې له پخو خېستو او سیمتو په جومات کې ودرول شوې. د ملک فهد په دوره کې نبوي جومات په نوي انداز (چې اوس په هغه شکل دی) کې جوړ او پراخ کړای شو. د یادوني وړ

ده چې د رسول الله صلی الله علیه په وخت کې چې کومې ۳۵ ستنې (عمودونه) ؤ هغه په نوی انداز او جوړښت پر همغو ځایونو دی. په ځانگړې توگه هغه ستنې چې په روضه کې دي او ډیر شهرت لري تر اوسه په همغو نومونو یادېږي.

د نبوي مسجد عمودونه او دهغو د نمونې سبب :

۱ دعائیشي رضي الله عنها عمود یا ستنه : دا عمود دروضي مبارکې په وسط کې قرار لري او رسول الله صلی الله علیه کله چې قبله له مسجد اقصی نه مسجد حرام ته واوښته، دا ځای د لمانځه لپاره ځان ته غوره کړ، له رسول الله صلی الله علیه نه وروسته صحابه وو او تابعینو له همدې ستنې سره لمونځ کولو ته ترجیح ورکوله.

دا ستنه ځکه دعائشه رضي الله عنها په نامه یادېږي چې، یوه ورځ صحابه ناست وو، په دوی کې دعائشې دخور ځوی معروف تابعي عروه بن زبیر رحمه الله هم ناست ؤ، نو عائشې رضي الله عنها وویل : ((په دې جومات کې یوه ستنه (عمود) دی که خلک یې وپېژني نو له هغې ستنې سره د لمانځه لپاره به پخپلو کې قرعه واچوي))، ناستو کسانو دهغې ستنې د ځای پوښتنه وکړه خو عائشې رضي الله عنها هغه ځای په گوته نه کړ، کله چې هغه کسان پاڅیدل نو عروه بن زبیر ته عائشې رضي الله عنها پټ څه وویل، نو عروه بن زبیر پاڅید پداسې حال کې چې ځنې صحابه وو هغه څاره، دهمدې ستنې په خوا کې یې لمونځ وکړ، نو صحابه هم پاڅیدل او دهغې ستنې په خوا کې په لمانځه ودریدل، له هغې وروسته دا ستنه دعائشې رضي الله عنها په نامه ونومول شوه چې اوس هم دهمدې عمود په سر کې لیکل شوی، همدارنگه داستن دقرعې د ستنې په نامه هم یادېږي.

۲ اسطوانة الوفود (د وفدونو یا هیئتونو ستن) : داستن د هجري مبارکې سره نښتې ستن ده، دا ځکه د وفود په نوم ونومول شوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ددې ستنې لاندې د عربو له هیئتونو او ډلو سره کتل او له هغوی نه به یې د اسلام په اړه بیعت اخیسته، او دهمدې ستنې په خوا کې د بني تمیم د قوم مشهوره واقعه هم تیره شوې چې په سوره هجرات کې یې ذکر راغلی چې هغوی غږ کړ : ای محمده ! راووزه چې افتخار در وېښوو، نو الله جل جلاله دا آیتونه نازل کړل : **“إِنَّ الَّذِينَ هَانَا ذُنُوبُهُمْ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ”** (الحجرات : ۴-۵).

او دهمدې ستنې په خوا کې د ضمام بن ثعلبه چې د بني سعد بن بکر له قبیلې څخه ؤ، واقعه پېښه شویده او هغه داسې چې ضمام بن ثعلبه مسجد نبوي ته راغی او رسول الله صلی الله علیه وسلم یې نه پېژانده، نو وې ویل : کوم یو له تاسو نه د عبد المطلب ځوی دی ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل : زه یم. ضمام وویل : ای محمده ای د عبد المطلب ځویه ! زه له تا څخه د یوې مسئلې پوښتنه کوم او په سختو الفاظو کې درنه پوښتنه کوم نو ته به په زړه کې څه نه راولي (نه به خفه کیږي).

رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل : زه نه خفه کيږم ووايه ستا په زړه کې څه دي ؟
ضمام وويل : په الله قسم در کوم هغه چې ستا معبود دی ، او له تانه وړاندې چې څوک وو دهغو الله دی او چې له تا وروسته څوک رازي دهغو معبود دی ، آیا الله تاته امر کړی چې مونږ ته امر وکړي چې يوازې دهغه جل جلاله عبادت وکړو او له هغه سره څوک شریک نه کړو ؟ او ټول هغه خدایان چې زمونږ پلرونو يې عبادت کولو هغه پرېږدو ؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل : هو . ضمام وړاندېنی قسم بيا تکرار کړ او پوښتنه يې وکړه چې : آیا الله در ته امر کړی چې پينځه وخته لمونځ وکړو ؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل : هو . بيا ضمام تر اخره د اسلام ټول ارکان په همغه اول شکل ذکر کړل او پوښتنه به يې کوله چې دا الله تاته امر کړی ، په اخر کې ضمام وويل : أشهد أن لا إله إلا الله ، وأن محمداً رسول الله ، وسأؤدي هذه الفرائض ، وأجتنب ما نهيتني عنه ، ثم لا أزيد ولا أنقص ، ثم انصرف إلى بعيره راجعاً ، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) : "إن صدق دخل الجنة".
شاهدي ور کوم چې د عبادت لایق يوازې الله تعالی دی او محمد د الله رسول د الله دی او دا ټول فرائض به پر ځای راوړم او له هغو شيانو دې چې منع کړی يم ، له هغو به ځان ساتم او نه به په دې شيانو (فرائضو) کې زیاتوالی کوم او نه به يې کم کړم ، بيا دخپلې سورلۍ په لور روان شو ، نو رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمائل : (که ده رښتيا ويلي وي نو جنت ته به داخل شي) ، معنی دا چې که يو انسان يوازې د الله فرائض پر ځای کړي او له نواهيو (منع کړل شويو) څخه ځان وساتي ، که څه هم سنت او

نوافل اداء نه کړي ان شاء الله چې جنت ته به داخل شي .

۳ د توبې عمود يا ستنه : او د ابولبابه د عمود په نامه هم يادېږي ، د منبر مبارک نه د ختيځ په لوري څلورمه ستن ده ، او دا هغه ستن ده چې جليل القدر صحابي ابولبابه رضي الله عنه په هغې پورې ځان تړلی ؤ او ويې ويل تر هغو به په دې ستنه پورې تړلی يم تر څو مې چې الله توبه قبوله نه کړي او رسول الله مې په خپل لاس له دې ستنې خلاص نه کړي .

او د ابولبابه رضي الله عنه مشهور کيسه ده ، کله چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د احزابو له غزوې نه وروسته د يهودو مشهوره قبيله بني قريظه کلابنده (محاصره) کړه او هغه ددې لپاره چې له قريشو سره يې مرسته کوله او له مسلمانانو سره يې په وعده کې غدر او خيانت کړی وو ، محاصره ډيره اوږده شوه او د بني قريظه وو ويره هم مخ پر زياتيدوه ، نو بني قريظه وو له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه وغوښتل چې ابولبابه رضي الله عنه ور واستوي تر څو خبرې ورسره وکړي ، ددې لپاره چې ابولبابه مخکې له اسلامه د بني قريظه حليف ؤ ، کله چې ابولبابه هلته ور ورسيد نو دهغوی بشخې او ماشومان ور ته په ژړا شول او په عواطفو کې يې راوست او بيا يې ترينه پوښتنه وکړه که مونږ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ته تسليم شو نو له مونږ سره به څه وکړي ؟ ابولبابه رضي الله عنه خپلې مړې ته اشاره وکړه يعنې وبه مو وژني .

ابولبابه رضي الله عنه وايي چې په الله مې دې قسم وي چې په همغه ځای پوه شوم چې ما له الله او له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) سره خيانت وکړ . نو له هغه ځايه مخامخ مسجد نبوي ته راغی او په همدې ستنه پورې يې ځان وتاړه ، کله چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) خبر شو نو ويې فرمائل : چې که ماته راغلی وای نو ما به له الله ور ته بېشنه غوښتي وه ، اوس ده پخپله ځان تړلی نو دا الله فيصلې ته دې انتظار وکړي .

د ابولبابه رضي الله عنه لور به راتله او د قضاي حاجت او لمانځه لپاره به يې خلاصولو ، کله چې الله جل جلاله د ده توبه قبوله کړه نو رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د ام سلمه رضي الله عنها په کور کې ؤ ، ام سلمه رضي الله عنها وايي چې ما سهار وختي واوريدل چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) خاڼدي ، نو ما پوښتنه ترينه وکړه چې ولې خاڼدي ؟ الله دې تا وځنډوي .

رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وويل : د ابولبابه توبه الله قبوله کړه . ام سلمه وويل : آیا زيری پرې ونه کړم ؟ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ورته وويل : که غواړې ولې نه ، نو دخپلې خونې په وره کې ودریدله (پدې وخت کې د حجاب حکم نه ؤ راغلی) او غږ يې کړ : خوښ اوسه يا ابابا لبابه الله ستا توبه قبوله کړه .

کله چې صحابه وو دا آواز واوريد نو په تيزۍ ابولبابه ته ورغلل تر څو يې له ستنې خلاص کړي ، خو هغه وويل : په الله مې دې قسم وي چې ما به له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه پر ته بل څوک نه خلاصوي ، همغه وه کله چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د سهار لمانځه ته راغی نو د ابولبابه پرې يې پرانيست .

په دې ستنه پور ته اوس هم ليکل شوي د ابو لبابه عمود يا اسطوانه ، همدارنگه داستنه د الاسطوانة التوبة په نامه هم ياديږي .

۴ الاسطوانة المخلفة يا عطرينه ستن : داستن د رسول الله صلى الله عليه وسلم د مصلی د قبلې لوري سره پيوسته ده ، يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم له دې ستنې سره ناست ؤ ، چې په هغې يې دچا دپوزې چټلي وليده ، دا کار پرې گران تمام شو ، نو يو صحابي رضي الله عنه ستنې ته ور پاڅيد او هغه دچټلۍ ځای يې وگراوه او پاک يې کړ ، او پر ځای يې يوه خوشبويي ولگوله چې دهغې نوم الخلق وه ، رسول الله صلى الله عليه وسلم په دې کار خوښ شو ، نو دهمدې الخلق عطر و په وجه ددې ستنې نوم المخلفه شو يعنې د خلوق په عطر و خوشبويه شوي ستنه .

۵ اسطوانة السرير (يعنې دبسترې يا خوب ځای ستنه) : داستنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم د اعتكاف په مبارک ځای کې او په اوسني وخت کې د حجرې مبارکې له کمر کې سره نښتي ده ، په دې ځای کې به د رسول الله صلى الله عليه وسلم مبارک بستره چې دخرما له پوتکو به جوړه وه غورول کيده ، داستن د توبې ستنې ختيځ لور ته موقعيت لري .

۶ د المحرس يا الحرم (ساتنې يا ساتونکو) ستنه يا عمود : او داستنه يا عمود دتوبې د ستنې ترشمال لور ته ولاړه ده ، ځنې صحابه به ددې ستنې تر خوا کيناستل چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم ساتنه وکړي ، داستنه د اسطوانه علي رضي الله عنه په نامه هم ياديږي ، ځکه چې علي رضي الله عنه به هم له دې ستنې سره د رسول الله صلى الله عليه وسلم

ساتنه کوله تر دې چې الله جل جلاله د الماندې سورت دا آيت نازل کړل : "وَاللّٰهُ يَصْحٰكُ مِنَ النَّاسِ" (المائدة: ۶۷) الله تاله خلکو ساتي نو صحابه وو ورسته له هغې پهره داري پرېښوده .

۷ اسطوانة مربعة القبر : داستنه د حجرې مبارکې په شمال لويديځ څلوريز يا مربع کونج کې ولاړه ده او د تسميې وجه يې هم همدا ده ، څرنگه چې داستنه د حجرې شريفې په داخل کې ده نو لمونځ هم ور سره نه کيږي .

۸ اسطوانة التهجد يا تهجدو عمود يا ستن : داستن هم د حجرې شريفې په داخل کې ده او ددې په خوا کې به رسول الله صلى الله عليه وسلم د شپې له خوا دتهجد لمونځ ادا کاوه .

د خلکو عيونه مه لټوئ

يو وخت يو باچا وپه يوه سترگه ووند اوپه پښه گود و ، يوه ورځ يې دهيواد تکره انځورگران اور سامان ټول راوغوښتل او امري يې وکړ چې د ده يو انځور وکارې په دې شرط چې دده عيونه پکې ښکاره نه وي

ټولو انځورگرانو انکار وکړ او ويې ويل : ديوه رانده او گود انسان داسې انځور به څنگه کاږي چې روغه سترگه او روغه پښه ولري ؟

ټولو انځورگرانو د باچا له انځور جوړولو نه انکار وکړ خو د دې ټوليز او عام انکار په منځ کې يو انځورگر رامنځته شو او سينه يې وډبوله چې داکار دی کوې ... !! په کاري پيل وکړ او دباچا يو ښايسته انځور يې تيار کړ او هغه داسې چې باچا دښکار په کالت کې گونډه ماته اودښکار د ټوپک څڼي ته يې يوه سترگه پټه اوپه بله هدف کره کوې

په دې توگه باچا ښايسته انځور په داسې توگه تيار شو چې دواړه درانه عيونه يې هم پکې پټ شول ، کاش موږ هم د دې انځور گر په څير دنورو خلکو د شخصيت مثبت انځورونه واخلو اوپه منفي ټکو او سلبياتو يې سترگې پټې کړو ، هيڅ دسې انسان نشته چې هغه تيروتنې او منفي اړخونه ونلري خو که موږ دځان اوفورو ارامي او خوشالي غواړو بايد دهرچا ايجابې او مثبتو خصلتونو ته څير پاته شو اوپه منفي خويونو يې سترگې پټې کړو

په افغانستان کې د امریکایانو

ځاني او مالي تلفات

د امریکایانو له نظره

موسی فرهاد

په ۱۸مه میلادي پېړۍ کې د توماس کین په نوم د انگریزي ژبي یو وتلی ادیب تیر شوی ، چې په غرب کې یې په ډېرو پخوانو وړاندوینو سره ښه نوم موندلی دی . توماس د امریکا په اړه یو ځل ویلي: (ځواکمن به تر هغه مهاله بقاء لري ، چې د ناوړه وگړي د زیښلو تیر و تنه کوي) . د نوموړي انگریز ادیب توماس وړاندوینې پر خپل ځای .

مگر که سړی خپله تاریخ ته متوجه سي نو ویلای شي چې همیشهد نامسلمانو سترو ځواکونو زوال هغه مهال پیل شوی چې کله یې ظلم ته ملا ترلي . او شکست یې هم د کمزورو قومونو له لاسه خورلی . د لومړیو پېړیو سپیڅلو غزواتو او د منځنیو پېړیو اسلامي مبارزو ډېرو سترو کفري قدرتونو ته ماتي ورکول یې ښه بیلگي دي .

داسي ښکاري چې پر افغانستان او عراق باندې او بیا همدا اوس په هر ځای کې پر ضعیفو مسلمانانو باندې پرله پسې یرغلونه د امریکا او غربی قدرتونو د زوال وخت دی . ډېري نښې یې څرگندي دي . هغه دا چې امریکایان پخپل پوځي ځواک او ډیرو وسائلو باندې غره وو ، او همدا دوه څیزونه یې د یکه تازی رمزونو وو ، کله چې یې د غوډو اړو آثارو ته صدمه رسیږي ، نو طبعي ده چې له شکست سره به مخ کیږي .

موږ په لاندې کرښو کې د امریکایي یرغلگرو هغه تلفات را شمېرو چې په دې یوه نیمه لسیزه کې په افغانستان او عراق کې ورته رسیدلي دي او پخپله یې امریکایی سرچینې تائیدوي .

په ۲۰۰۱م میلادي کال اکتوبر کې امریکا پر افغانستان پوځي یرغل په داسي حال کې پیل کړ چې تر څنګ یې د نړۍ یو شمېر نور ځواکمن هیوادونه هم ملګري ول . امریکایان په پرمخ تللو وسلو سمبال ، له ډېرو پیسو برخمن او د ځانګړو تربیت شده پوځونو درلودونکي وو ، دوی او ورسره خلکو په لومړي سر کې فکر کاوه چې جګړه به یې وخت نه اخلي او په دې توګه به نو د دوی لګښت ډېر کم وي . پخپله غربي شنونکي هغه مهال هم په دې اند وو چې که جګړه اوږدېږي ، نو د امریکا ماتي حتمي ده ځکه چې په دې سره به د امریکا مالي او ځاني خساره دوو مره شي چې ملا ماتوونکي به وي . اوس چې کتونکي د امریکا حالت ګوري نو داسي ښکاري چې د دوی لومړنۍ اټکل بیخي ناسم ؤ . ځکه چې جګړه دوو مره ورباندې اوږده سوه چې یوازي د مرګونو ، زخمونو تلفاتو او بې شمېره مالي لګښتونو په بیه ورته تمامه شوه .

د امریکا د ځاني او مالي خساري په اړه دوه ډوله احصائیې شته یو دا چې په رسمي ډول یې د امریکا پوځ او حکومتي ارګانونه خپروي ، بل د امریکا هغه مدني سازمانونه دي چې د جګړو سره یې د ځینو وجو هاتو پرېنا مخالفت درلود ؛ د هغوی اعداد او شمار کاملاً جداوي . مثلاً په افغانستان او عراق کې د امریکا د وژل شوو عسکرو شمېر پښتګان تراوسه (۷۶۹۸) ښیي ، ولي د امریکا د متقاعدو پوځیانو اداره چې څه ناڅه نا حکومتي بلله کیږي ؛ وايي چې د وژل شوو ټوټل

شمیره (۷۲۲۰۰ دوه اويا زره شپږ سوه تنه ده) همدارنگه د زخميانو تعداد د پنتاگون په خبره (۴۱۰۳۰) يو څلوېښت زره دېرش تنه دي، مگر د (۰۰۰-۰۰۰) انتي وار په نوم اداره چې په دې نوم ووييپاڼه هم لري؛ د مجروحينو شمېر (۱۰۰ سل زره) يادوي. همدارنگه د امريکا د متقاعدو پوځيانو اداره بيا د زخميانو تعداد تردې هم لوړ يعنې (۲۰۰ شپږ سوه زره) په دې دليل نسي چې وايي، د امريکا د پوځي قانون له مخې د هغو زخميانو چې امريکا ته د تداوي او درملنې لپاره رسيږي؛ بوديجه به يې د متقاعدو پوځيانو د ادارې له بوديجه نه بيلېږي. نو په دې استناد هغوی وايي چې تر اوسه د (۲۰۰ شپږ سوه زره) شپږ لکه زخميانو درملنه يوازې په امريکا کې شوي ده، هغه لاييل دي چې د جگړې پر مهال په همغه سيمه کې تداوي شوي دي.

د امريکا کانگرس د مالي لگښتونو د انسجام په موخه يوه اداره گمارلې چې د پوځي او ملکي لگښتونو څارنه وکړي. ويل کيږي چې دغه اداره پخپل کار کې خورا دقيقه ده، ان دا چې د ټولې امريکا يعني حکومت او ولس ټول عائدات او لگښتونه په داسې شکل څاري چې د هر ساعت د عائد او لگښت د رک لگوي او سره مقايسه کوي يې. د بيلگې په توگه دغه اداره وايي: چې له ۲۰۰۱ م کال نه تر اوسه پورې په هريوه ساعت کې د امريکا حکومت (۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ \$) لس اعشاريه څلور پنځوس ميلیونه ډالر خرچ کوي. چې ۸۰٪ پر جگړو لگيږي او د ټولې پيسې يوازې له هغو ټيکسونو او گمرکي مالياتو مصرفيږي چې د امريکا ولس يې حکومت ته ورکوي. يعني څوار لس کاله هره ورځ او شپه په هر ساعت کې د امريکا حکومت د خپلو خلکو له ټيکسونو او ماليو څخه لس ميلیونه او څلور پنځوس لکه ډالر مصرفوي. که دا ټول سره ضرب کړای سي خورا لوړ لگښت دی چې دا دنړۍ په تاريخ کې ډېر ملا ماتوونکي مصارف گڼل کيږي.

د کانگرس د مالي تحقيقاتو اداره وايي چې: د ۱۱ م ستمبر ۲۰۰۱ کال نه تر ۲۰۱۰ م کال پورې د افغانستان او عراق د جگړو لپاره منظور شده تخصیص (۳- ټريلیون نه ۲۹۱ مليار د) ډالر ده دی. يعنې (۳۰۰۰ زره ۲۹۱ دوه سوه يونوي ميليار د) ډالر ده دغه شمېره د فرانسې يوې ورځپاڼې (لوفيگارو) هم تائيد کړي ده. نوموړې ورځپاڼې په (۸۰٪ / ۰۰۰,۰۰۰) کې د (جگړې ريښتيني خساره) تر سرليک لاندې د يوه کتاب خلاصه نشر کړه چې په هغه کې ارقام او مدارک ټول مستند بلل شوي دي.

د (العرب نيوز) ويبپاڼې د تحقيقاتي څانگې مشر عبدالمنعم؛ ليکي چې د شته ارقامو او هغو مدارکو په اساس چې له امريکايي څانگو نه ترلاسه شوي؛ تراوسه په افغانستان او عراق کې د امريکا (۲ لکه) مهم جنګي وسائط او تجهيزات په مکمل ډول له مينځه تللي، تر (۱- ميلیون) زيات عسکريې مړه، زخميان، معيوب او په رواني ناروغيو اخته شوي دي.

د الکفاح عربي او نيزي پخپل يوه مفصل راپور کې د کانگرس د يوه تن جيمس مک گفرن په حواله ليکي چې امريکا هره ورځ (۲۳۲) ميلیون ډالر د افغانستان او عراق په جگړه کې خساره کړي ده. يعنې دا چې امريکا ته په هره يوه ثانيه کې (۲ زره ۸۴۷ اته سوه او څلوېښت) ډالر نقصان رسيږي. دغه راپور د يادې منبع له خولي زياتوي چې د امريکايي پوځيانو، ملکي قرارداديانو، ديپلوماتانو، مزدورانو، سياحانو او نورو ټولو د مړينې شمېره تر (۱۰۰۰۰) لس زره پورته ده. البته نوموړي دا خبره په (۲۰۰۷ م) کال کې کړي وه. چې په دې توگه نو په راوروسته کلونو کې د تلفاتو شمېره دوه چنده اټکل کيدای شي.

د امريکا د مرکزي بانک د شمير و له مخې: د امريکا ملي قرضه يعني هغه پورونه چې د امريکا له ټولې ملي بوديجې نه غوښتونکي دي؛ تر جگړو مخکې يوازې (۱۲ ميليار د) ډالر وه وولي اوس (۱۷۰۰ او لس سوه) ميليار د) ډالر ته پورته شوي ده. ملي بوديجې ته يې روزانه (۲,۲۵) ميليار د) ډالر نقصان رسيږي. له ۲۰۰۸ م کال نه د (۷ ميلیونو) متقاعد ماورينو مياشتنۍ تنخواگاني بندي شوي دي. ويل کيږي چې امريکا اوس په مياشت کې (۸۵) ميليار د) ډالر نوټونه

چاپوي چې دا هم پراقتصـــــاد ډېره ناوړه اغيزه کولای شي. له امريکا څخه په نژدې راتلونکي کې لاندې قرضونه غوښتونکي دي: جاپان (۵۸۲) ميليارډ ډالره، چين (۴۰۰) ميليارډ ډالره انگلستان (۲۴۴) ميليارډ ډالره، سعودي عربستان او نور هغه نفت لرونکي هيوادونه (۱۲۳) ميليارډ ډالره ورته غواړي.

يوه څېړنه چې د امريکا د ۲۰ لومړۍ درجه کارپوهانو له لوري ترسره شوي؛ وايي چې له يوې خوا د امريکايي پوځيانو او اتباعو د وژني دقيق شمېر لاهم تراوسه مبهم پاتې دی، يعنې د پښتاکان په اوسنيو شمېرو باور نلري. او له بلې خوا په تريلينونو ډالره تاوان امريکا ته رسيدلی دی. د دې ډلې گډون وال سناتور چې د جمهوري غوښتونکو د گوند غړی او د تنسي ايالت اوسيدونکی دی؛ وايي: د القاعده (۱۹) تنو د څلور يا پنځه سوه زره ډالرو په لگولو سره د (۱۱/۹) پېښه ترسره کړه، څه د پاسه (۳۰۰۰) کسان يې ووژل، له (۷۰۰/تر/۱۰۰۰) ميليارډ ډالرو مالي تاوان يې ورساوه. مگر وروسته تردې چې امريکا پر افغانستان، عراق او القاعده باندې بريد پيل کړ، د جنگ له ابتدا نه تر نن پوري مود (۱۱/۹) د پېښې نه څلور چنده ځاني او مالي نقصان برداشت کړ.

يوه بله امريکايي اداره د امريکا د مالي خساري احصائيه په دې توگه په لاندې جدولونو کې ښيي:

<p>Cost of Military Action Against ISIS</p> <p>Every hour, taxpayers in the United States are paying \$312,500 for Cost of Military Action Against ISIS.</p> <p>\$1,468,258,411</p>	<p>Cost of War in Afghanistan</p> <p>Every hour, taxpayers in the United States are paying \$10.17 million for Cost of War in Afghanistan</p> <p>\$771,354,515,671</p>
<p>Cost of War in Iraq</p> <p>Every hour, taxpayers in the United States are paying \$365,297 for Cost of War in Iraq.</p> <p>\$818,521,924,758</p>	<p>Total Cost of Wars Since 2001</p> <p>Every hour, taxpayers in the United States are paying \$10.54 million for Total Cost of Wars Since 2001</p> <p>\$1,589,776,591,407</p>

يعنې په هر ساعت کې د امريکا د ټيکس ورکوونکو له ماليې نه د امريکا حکومت پر جگړو څومره مصرف کوي، تاسو يې کتلی شي

خلاصه دا چې امريکا د ناجايزه يرغل په پايله کې څه تر لاسه کړل:

- ۱- د يولسم ستمبر د ۳ زره مړو، او څه د پاسه ۱۰ زره ميليارډ ډالره مالي خساري پرته:
- ۲- له دوه زرم کال نه تراوسه په افغانستان او عراق کې (۱ ميليون) عسکر مړه، زخميان، معيوب او رواني ناروغان.
- ۳- په جگړو کې يې تراوسه ۷ لکه مهم پوځي وسائط او تجهيزات تباه.
- ۴- د جگړې لگښت يې تر ۳ تريليونه او ۲۹۱ ميليارډ ډالرو وراوړي.
- ۵- د امريکا د قرضونو حجم له (۱۲ ميليارډ ډالرو) نه (۱۷۰۰ او لس سوه) ته زيات شوی دی.
- ۶- له دوه زره اتم کال نه د (۷۰ ميليونو) متقاعدو پوځي او ملکي مامورانو تنخواگاني ځنډېدلي دي.
- ۷- لاهم د دوی يرغل او جگړه پرته له کومې مشخصې پايلې جريان لري. ورځني تلفات او مالي خساره يې ورځ تربلې زياتيږي. چې بالاخره به له ډېر حيرانوونکي، ذليل سره شکست سره مخ کيږي. انشاء الله

۳۱ کاله

د تروریزم

پر ضد

جگړه، خو

تروریزم

لاهم

مجهول؟

اهداف خه

دي؟

شاليدوی

هر کار چې څوک یې په اړه اقدام کوي د هدف د لاسته راوړلو لپاره یې کوي ، پخپله کار هدف نه وي او هدف تل مشخص وي غیر مشخص شی هیڅکله هم د دې وړ نه وي چې هدف وگڼل شی ، نو د عقل نه برخمن هر شخص د هدف د مشخص کولو نه پس د یو کار په اړه قدم پورته کوي او د هدف مشخص کېدل هغه مهال شونی وي چې هدف معلوم وي .

ټول لويديځ چې پر اسلامي نړۍ د يرغلونو لپاره متحده اود امريکا په مشرۍ کې يې پر افغانستان د يرغل کولو نه دالړۍ پيل کړه نو ويل به يې چې دا د تروريزم پر ضد جگړه ده ، يانې د دې جنگ هدف د تروريزم له منځه وړل دي .

دا چې کابو ټول لويديځ و او مشري يې د امريکا په څېر د نړۍ تر ټولو ستر زبر ځواک کوله نو حمله کونکي اړخ د وسايلو په لحاظ ډېر قوي ؛ په خپل مادي ځواک ډېر مغرور او نړۍ ترې ډېره مرعوبه وه نو هيچا دا جرأت ونکړ چې يې ورنه پوښتلي وای چې تروريزم څه شي دي ؟ ترورستان څوک دي ؟ او په کومو ساحو کې به د دوی پر ضد جنگ کېږي او کومې سيمې به تر څومره وخته د جنگ په ډگر بدلولی شي ؟

دا ټولې پوښتنې د ابهام په تورو تيارو کې د پر دوشاته پرېښودل شوې ؛ اسلامي نړۍ چې د ډېر ضعف په حالت کې يې قرار لرلوددې پوښتنو د مطرح کولو جرأت يې ونه شو کړای او نه هم د نړۍ په سترو طاقتونو کې کوم طاقت د امريکا د شومو عزايمو د مخنيوي په موخه داسوالونه را پورته کړل او نه د ملگرو ملتونو په نوم ادارې چې د دې يرغل اجازه يې ورکړې وه د دې پوښتنو راپورته کول اړين وبلل .

او ډېره عجيبه خو لا داده چې ددې جنگ ديارلس کلونو تېر شول خو د کوم شی پر ضد چې پيل شويدي تر اوسه پورې هغه شي مشخص نکړای شو او نه يې هم تعريف وشو .

دا دومره لوی اتحاد بيا دا دومره اوږد جنگ خو د کوم شي پر ضد چې جنگ پيل شوی او روان دی هغه لا همداسی بې تعريفه پاتې دی ؟ ! دا ولې ؟

د دې ولې جواب ډېر ساده او اسان دی ؛ هر څوک پوهېږي چې تر اوسه تروريزم همداسی مجهول پرېښودل او تعريف يې نه کول تر شا ډېر ستر هدف لري ، له دې لارې د امريکا او نورو غربي اشغالگرو مټ ډېر خلاص پاتې دی ، بس خپله خوښه يې ده چې څه شي ته تروريزم وايي او څوک ترورستان کښي .

نو اوس چې په افغانستان کې د تېر جهاد په برکت شوروي اتحاد مات شوی او غربي ښکېلاک اسلام او مسلمانانو ته د يواځني مقابل لوري او دښمن په نظر گوري د خپلو مکارو رسنيو پر مټ د خپلو پوځو تبليغاتو له لارې همدا حقيقي اسلام د تروريزم او سوچه مسلمانان د ترورستانو په صفت معرفي کوي ؛ په اسلامي هېوادونو کې چې په کومو ديني مدارسو کې د مسلمانانو پچو ته د ديني علومو د ورښوولو کومه مقدسه لړۍ روانه ده د دين دغه مراکز د تروريزم ځالي بولي ، اسلامي

لارېښوونو ته ژمن ټول مسلمانان او خصوصاً حقیقالونکي علماء د سخت دریزو او بنسټپالو په څېر القابو یا دوي؛ په ډېرې سپین سترگۍ د شرعي نظام د حاکمیت ټولو هلوځلو او دیرغلګرو په مقابل کې د خپل دین، خاورې، ځان، ناموس او مال نه د دفاع په موخه مقدس مقاومت د وحشت او بربریت په څېر په سپکو الفاظو یادوي او د دې مقدس جهادي بهیر مشران تر ورستان بولي چې پر سرونو یې په میلیونون ډالر انعامونه گډي.

خو برعکس که امریکا او نور غربي متحدین یې د افغانستان او عراق په څېر د مسلمانانو هېوادونه په بشپړه توګه اشغال کړل او ورباندې یې ناروا جنگونه مسلط کړل دلته یې په سونو زره بې گناه مسلمانان ووژل، په تورو شپو کې یې د مسلمانانو په کورونو ورواوښتل، وحشتناک زندانونه یې ترې ډک کړل، جنازې او ودونه یې په نښه کړل، غونډغونډ کلی یې بمبار او په کنډوالو یې بدل کړل خو د دوی دایو عمل هم تر ورستی عمل نه گڼل کېږي؟!

د مسلمانانو وروستي عثماني خلافت چې سقوط کړی و او د فلسطین خاوره د برتانویانو تر اشغال لاندې وه د انگریزانو په سرپرستۍ کې لویدیځ د نړۍ د ګوډ ګوډ نه یهودیانو فلسطین ته راوستل د فلسطینیانو په ځمکو کې یې دومره زیات مېشت کړل چې یې پکې خپل دولت هم اعلان کړ؛ د دولت د اعلان نه تر ننه د تېرو کابو ۷ لسیزو راهیسې د فلسطینیانو د ځمکو د غصبولو لړۍ روانه ده؛ په سونو زره فلسطیني مسلمانان د خپلو ځمکو او کورونو پرېښودلو او د سوريې، اردن او لبنان مهاجر کمپونو او د نړۍ نورو

هېوادونو ته په هجرت کولو اړ کړای شول، داچې داسرائېلي دولت له لورې فلسطینیانو د ځمکو او کورونو د غصبولو لړۍ نډه تم شوي تر څنګ یې له هماغې ورځې راهیسې د زور، ځوان، کوچني سړي او ښځې د امتیاز پرته له هماغه ورځې راهیسې د وحشت نه ډکو اسرائیلي زندانونو کې د بنديانولو او وژلو لړۍ هم روانه ده، اوس هم د مېرمنو او کوچنیانو په شمول له ۱۵ زرو نه زیات فلسطیني مسلمانان د اسرائیلو په مختلفو زندانونو کې د تعذیبونو نه ډکې د اسارت شپې او ورځې تېروي خو هیڅوک یې د پوښتنې نشته.

او خبره په اسرائیلو کې دننه د فلسطینیانو د زنداني کولو اوله خپلو سیمو او کورونو نه یې د ویستلو تر حده نډه محدوده بلکې د اسرائیلو د قلم رونه بیرون یې هم د فلسطیني مسلمانانو د وژلو لړۍ جاري ساتلې ده او داسې یې جاري ساتلې چې یې پر کمزورو فلسطینیانو په خپلو کورونو کې ستریرغونه کړی دي داسې یرغونه چې په یو یو یرغل کې په زرو بې گناه فلسطینیان شهیدان شوي دي چې د لبنان د صابره او شتیلا مهاجر کمپونو کې د فلسطیني مسلمانانو قتل عام هم تاریخ په خپلې سینې کې خوندي ساتلی دی او د ۲۰۰۷ م نه پس پر غزې ۳ ستر وحشي یرغونه چې په هریو کې د زرو بې گناه فلسطینیان ټپیان او وژل کېدل او په کنډ والي د غزې بدلېدل خو پښې زموږ مخې ته دي؛ یواځې دې وروستي یرغل ته که وګورو دا څومره ستر او د وحشت نه ډک دی؛ د همدې ۲۰۱۴ کال د جون له ۸ مې نېټې نه د اګست میاشتې تر ۲۶ مې نېټې پورې پر غزې د اسرائیلو له لورې د ۷ اوونیو په اوږدو کې پدې وحشي حملو کې د ۵۷۰ کوچنیانو او کابو ۳ سوه مېرمنو په شمول ۱۲ زره او ۱۳۰ مسلمانان شهیدان او ۱۱ زره ټپیان شول چې پخپله د ملګرو ملتونو له لورې د خپرو شویو اعدادو ارقاموله مخې پکې د کوچنیانو او مېرمنو په شمول ۱۸۵ سوه نه زیات ملګي وګړي دي، ملګرو ملتونو داهم ویلي وو چې په غزې کې په ټولو وژل شویو کې ایله د ۲۲۶ تنانو تر او دوسله والو ډلو سره دی د ملګرو ملتونو په وینا په وژل شویو کې ۸۰ سلنه دولسي وګړو ده.

داخل په غزه کې د ځاني تاوانونو تر څنګ مسلمانانو ته ډېر ستر مالي تاوانونه هم و اوږېدل؛ د بې طرفو ادارو له لورې د ترسره شویو سرو پګانو له مخې غزې ته لږ تر لږه ۵ میلیارده ډالر تاوان رسېدلی دی؛ د اسرائیلي ځواکونو په لویه پیمانه د غزې د ودانیو دورانولو هڅې کړې وې تر څو ډېر زیات فلسطینیان د خپلو سیمو پرېښودلو ته اړ اویدې سیمو کې د حماس قوت په کلي توګه له منځه ولاړ شي؛ ۱۰ زره کورونه په کلي توګه له منځه تللي وو او د ۳۰ زرو نه زیاتو ته تاوانونه رسېدلي وو؛ د غزې د ۲۵ سلنه ودانۍ د خاورو سره خاورې او ۷۰ سلنه ته یې دومره تاوانونه اوښتي وو چې له اوسېدونو نه وتې وه؛ شجاعیه خو ۶۰ سلنه ودانۍ د خاورو سره خاورې دي؛ د غزې ۵ سوه زره اوسېدونکي د خپلو کورونو پرېښودلو ته اړ شوي وو؛ کله چې دوی خپلو کورونو ته راستانه شول نو ټولو د خپلو کورونو په ځای د خاورو ډېرې ولیدل؛ د غزې د بېرقي یواځنی ستر سټېشن هم اسرائیلو تباه کړی و او داوبور سول نظام ته یې هم ډېر تاوان رسېدلی و؛ اسرائیلو ۱۱۰ جوماتونه، ۸۳ ښوونځي او ۲۷ روغتونونه هم په نښه اوله منځه یې یوړل؛ یواځې الشفارو غتون اسرائیلي جنګي طیارو ۵ ځلې بمبار کړ. دهاک

د پخوانو مشرانو پورې ټول وایې چې داسټر بشري جنایت دی نو اسرائیل ولې جنګي مجرمین ونه ګڼل شول؟ دې ستر جنایت ته یې ولې ترورېستي عمل نه ویل کېږي؟ نړۍ ولې دوی ته یهودي ترورېستان نه وایې؟

بلکې برعکس امریکا داسرائیلو وحشي حملې رواعمل ګڼل او بیا بیایې داسرائیلو سر دمرستې کولو امدادګي هم ښکاره کوله: د امریکا ولسمشر بارک اوباما او د اروپايي اتحاد غړي هېوادونو خوا سر ائیلو د وحشت نه د حمایت په لړ کې لا دمخه ویلي دي چې دا دخپل ځان نه داسرائیلو دفاع ده او اسرائیل دخپل ځان نه د دفاع حق لري.

همداراز کابو دوه نیم کلونه وړاندې چې وحشي بودایانوپه برما کې دمسلمانانو سره څه وکړل هغه ټول دټولې نړۍ مخې ته دي او پرې ښې ډېرې لیکنې خپرې شوي دي: مسلمانانو هیڅ جرم او ګناه نه وه کړې اونه هم ورته څه پلمه جوړېدلې خودبرمانه دمسلمانانو دوړستلو لپاره دیومنتظم پلان له مخې ددولت تر سرپرستی لاندې خونخوارو بودایانوپه ټول هېواد کې پر مسلمانانو حملې پیل کړې دمسلمانانو ملکیتونه یې لوټ کړل په سونو کلي، مدرسي او جوماتونو یې ورو سوځول، ټول یې نورو هېوادونو لپاره هېواد کې دننه ځنګلونو او دښتوته په هجرت کولو مجبور کړل؛ دکوچني، ستر، ځوان، بوډا، ښځې او نر دامتیا زېږته یې نه یواځې داچې دمسلمانانو قتل عام وکړ بلکې ژوندي یې هم و سوځول؛ دنړیواله لوري دخپرو شویو ارقاموله مخې دبودایانوپه لاس دوژل شویو مسلمانانو شمېر ۲۵ زرو ته رسېدلی و؛ له ۱۰ زرو زیات تریتم شول اود ۵ زرو نه زیاتې مېرمنې دجنسي تېریو ښکار شوې؛ مسلمانان چې ددې خاورې اصلي اوسېدونکي دي اوبودایان له نورو سیمو دلته راغلي اومېشت شوي دي همدې بودایانو دولت اوولس په شریکه چې ددې هېواد نه دټولو مسلمانانو دوړستلو په هدف دادومره ستر وحشت رامنځته کړ دې وحشت ته ولې ترورېستي عمل نه ویل کېږي؟ داوحشیان ولې بودایې ترورېستان اودسزاوړ نه بلل کېږي؟ څه شوه دنړۍ دامن اودبشر دحقوقو ټپکداره امریکا اونوره غربي نړۍ اوڅه شوې ددوی نړیوالې ادارې؟

دمنځنۍ افریقا په «کار» نومي هېواد کې چې دهمدې ۲۰۱۴م کال په پیل کې په کومې بې رحمۍ دمسلمانانو قتل عام وشو یقیناً ټولې انساني ټولنې اوپه ځانګړې توګه مسیحي نړۍ ته ډېر شرمونکې او ددې وړ دی چې داوښکو پر ځای پرې دستر ګونه وینې توی شي، د۲۰۱۳ په مارچ کې دمسلمانانو «سلیکا»، نومي ګوند پدې هېواد کې واک ته ورسېد او ددې ګوند یو مشر «میکال جوتودیا»، ددې هېواد ولسمشر شو چې ورسره سم دمسلمانانو پرضد دمسیحیانو دراپارولو لپاره ټول لویدیځ او خصوصاً فرانسې داتبلیغات پیل کړل چې مسلمانان ددې هېواد په واک مسلط کېدل غواړي؛ بس ددې خبرې درامخې ته کېدل و چې ددې هېواد نه دمسلمانانو دجر و وړستلو په موخه دهاغه مارچ دمیاشتې نه مسیحیانو په مسلمانانو وسله وال بریدونه پیل کړل، د۲۰۱۳ ددسمبر په ۵مې نېټې پدې هېواد کې دامن او سولې راوستلو په نوم ۱۶۰۰ فرانسوي فوځیان ددې هېواد پلازمېنې بنگوې ته رانښته شول، دفرانسوي فوځیانو ترڅنګ دلته داروپايي اتحاد ۱۰۰۰ او

نړیواله محکمه او دجنیوا کنونسیون دواړه پدې خبرې یوه خوله دي چې عبادت ځایونه، تاریخي مقامات روغتونونه او ښوونځي به په جنگ کې نشي په ښه کولای اوچې کوم هېواد داسې وکړي فوځي او ملګري مشران به یې جنګي مجرمین ګڼل کېږي.

دلته اسرائیلو داهر څه وکړل؛ ۱۱۰ جوماتونه، ۸۳ ښوونځي، او ۲۷ روغتونونه یې په ښه کړل؛ دجولای په ۲۵مې نېټې یې دملګرو ملتونو ښوونځی هم په ښه کړ چې پکې ۱۵ کوچنیان شهیدان او ۲۰ ټپیان شول؛ دملګرو ملتونو سرمنشي بان کي مون ددې پېښې په رسمي غندنې بیا وکړه نور پدې ټول وحشت دملګرو ملتونو اداره، اروپايي اتحاد یا دبشر دحقوقو دساتنې ټپکداره امریکاچوپه خوله پاتې شوه.

دهاګ نړیواله اداره څه شوه؟ دبشر دحقوقو؛ دانسانانو ترمنځ متقابل احترام؛ مذهبي ازادۍ او انساني مساوات خبرې چرته ولاړې؟ دامیت شوری څه شوه؟

که په اسلامي نړۍ کې چرته دنامسلمانوپه پښه کې ازغی هم لار شي نو دملګرو ملتونو اداره، اروپايي اتحاد اودبشر دحقوقوپه نوم نړیوالې ټولې ادارې په یواواز متحر کې شي اودلر کيو دحقوقو دساتنې په نوم اسلامي هېوادونه دجغرافیایي ویش پورې هر هغه څه ته اړیاسي چې زړه یې غواړي؛ په غزې کې چې داسرائیلوله لوري ټوله غزه په کنډوالي بدله او داسې انساني قتل عام رامنځته شوی چې دبشر دحقوقونو نړیوالې ادارې نه نیولې داسرائیلو دبذنامې جاسوسي ادارې موساد

وشي دهنوئ هم همدا حال دی، چې پدې
متمدني نړۍ کې هم دلته د آدم خورۍ باب
پرانستل شوی او د پړانستل کېدو سره سم عروج
ته رسېدلی دی .

نړيوالو رسنيو هم خپله اسلام دېمني
ښکاره کړه، دا د مسلمانانو او مسيحيانو ترمنځ په
نښتو او فساداتو تعبيريوي حال دا چې دا ديو
اړخيزې حملې او ديو منظم پلان له مخې ددې
هېواد نه د مسلمانانو د نابودۍ لپاره دوحشت يو
خورا خطر ناکه لړۍ ده.

عجيبه داده چې ددې آدم خورو مشر د
اونډجامنگلور، د مسلمانانو د عامه وژنې او ددوئ
دغوښو خوړلو نه يواځې دا چې اعتراف کوي بلکې
فخر هم پرې کوي خوپه ټولې نړۍ کې څوک
داسې نشته چې ترې ددې جر مونږ پوښتنه وکړي
يا ورته سزا ورکولو غوښتنه وکړي .

نړۍ ولې پدې ستر وحشت چوپتيا غوره
کړه ؟ دېته ولې تروريزم نه وايي ؟ که تروريزم دا
نه وي نو بل به څه وي ؟ د مسلمانانو هغه جهاد چې
دانساني ټولنې لپاره سراسر خير دی ؛ انسانانو ته
پکې د نارواکوچني تکليف رسولو تصور شتون نه
لري او د فطرت له قوانينو نه د باغيانو پرته پکې
د چاپر ضد دسره اقدام نه کېږي زموږ دا جهاد چې
کومه کفرې نړۍ تروريزم گڼي او انسانانو ته
دانسانانو دغلامۍ نه نجات ورکونکي او ځمکې ته
د عدل او انصاف نظام راوستولو په لار کې قرباني
ورکونکي د حقې لارې مجاهدين مسلمان
ترورستان بولي دا کفرې نړۍ ددوئ د بشر
د حقوق په نوم فعالې ادارې ؛ نړيوال محاکم
؛ دملگرو ملتونو اداره دامنيت شورى او په اسلامي
نړۍ کې ددوئ غلامان څه شول ؟ ولې ددوئ

دوحشت نه دک داعمل تروريزم نه گڼي ؟ ولې دوئ په مسيحي ترورستانو نه نوموي ؟ ځکه چې
داوحشت د مسلمانانو پر ضد ترسره شوی کفرې نړۍ که څه هم په خوله نه وايي خو حقيقت دادى
چې داسلام حقيقي شکل او خصوصاً جهاد تروريزم گڼي او اسلام ته ژمن ټول مسلمانان او په ځانگړى
توگه مجاهدين ترورستان بولي ؛ خو برعکس د مسلمان او اسلام پر ضد که هر څومره ستر وحشت
رامنځته کېږي هغه هم د تروريزم لاندې نشي راتلاى .

موږ پوهېږو چې کفرې نړۍ د مسلمانانو دنسل کشۍ پخه اراده کړيده ځکه خو دوسطي افريقا
نه تربرما او دسنگيانگ نه تر فلسطين پورې په ډېرې بې دردی د مسلمانانو داسې قتل عام روان دی
لکه چې دوئ بېخي انسانان نه وي خو له نېکه مرغه چې پر اسلامي نړۍ د مصلطو حاکمانو د بې
حسۍ او جفا پدې ستر عالم کې مسلمان ځوانان د غفلت له خوبه رايښار شويدي ، د دېمن
د ټولو حيلو، مکر و نو، او پلانونو نه خبر دي او دمخنيوي په لارو چارو يې پوهېږي ؛ د ديني احساس نه
برخمن دي ؛ اسلامي غيرت لري ؛ دين ، ديني شعائر و او نواميسو ته د وفا بې مثله او نه هېرېدونکى
تاريخ يې جوړ کړ او جوړوي يې ؛ داسلامي نړۍ اجتماعي بې حسۍ دوئ ناهيلي نکړل ؛ يقين لري
چې فاتح حق او صداقت وي او وروستۍ فتحه دهغه چاپه برخه کېږي چې د قدرت له تائيد نه
برخمن او احساس او عزم يې نه ماتېدونکى اونه تسخيرېدونک وي .

مسلمانانو ځوانانو د گوليو او بمونو په باران ، د بارودو په طوفان ، په ولگې، قحط ، وړانيو او
هجرتونو کې ژوند تېرول يې زده کړل ؛ داغيارو د پلانونو او دخپلو منافقو حاکمانو د پنجو نه د ځان
ويستلو لارې يې وموندې او دا يې زده کړه او نړۍ ته يې وښودله چې خپل مظلوميت او مغلوبيت
څرنگه د قربانيو په زور په طاقت بدلولى او خپل درد ته څرنگه دوا موندلى شي ؟

په تېرو ۳ لسيزو کې دقائدينو په شمول په مليونونو مسلمانانو خپل ځانونه قرباني ته وړاندې
کړل خو دسيمې مسلمانانو ته يې دذلت نه دراوتلو ستر جوهر جهاد او شهادت ورپه گوته کړل ؛ نن
داسلامي نړۍ دهر بچي په غوږونو کې د جهاد او شهادت د شعارونو اذانونه کېږي ؛ عظيمې مېندې
خپلو پوځو ته داسلام، ملت، خاورې او ديني شعائر و نه د دفاع په لار کې دايشار او قربانيو درسونه
ورکوي ځکه خو دسترو ظلمونو ؛ دنړيوال کفر د مسلسل سازشونو او د مسلمانو د حاکمانو د پرلپسې
جفاگانو او غداريو سره سره هم په مسلمان ملت کې دخپلو ټولو خاورو د ازادۍ او د اشغالگرودشړلو
احساس ورځ تربلې زياتېږي ؛ د نړۍ بڼې، ځوان بوډا او کوچني د امتياز پرته نن دهر مسلمان دا
شعار دی چې دخپل سر نه به تېر شي خو په خپلو پاکو ځمکو به دکفارو ناپاکه قبضه ونه زغمي
او دخپلې خاورو دلوېشت لوېشت د ازادۍ لپاره به خپل جهاد جاري وساتي ؛ دغاصبې کفرې نړۍ نه
د ازادۍ همدا يوځنى لار بولي اونړۍ يې چې په هر نوم نوموي پروايې نه لري داخپله فريضه گڼي ؛
دافريضه دسرونو په قربانيو ژوندۍ اودتن په وينو تازه ساتي .

هسې هم اطاعت او فرمانبرداري، له عشق او محبت څخه سر مشق او منشاء اخلي، خو حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، یارانو او مبارکو اصحابو دغه عشق او محبت ته چې هغه له رسول الله سره رښتیني مینه وه، اطاعت ته به یې په ټول قوت داسې راغل چې نه به یې دمرگ پروا ساتله نه د دردونه هم ددې دنیا د کوم عیش او عشرت!

د اطاعت او حقیقي مینې یو ښکاره او تلپاتې یادگار راځي. حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، دیوه مخور صحابي حضرت سعد بن معاذ (رض) په هغو خبرو کې ملاحظه او وینو چې دبدر له جنگ وړاندې خپل لارښود صلی الله علیه وسلم ته د سر ښندنې او باور ورکولو څه ډول کلمات، ډالی کوي، په داسې مهمو حالاتو کې چې حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، د مهاجرو او انصارو له قبیلو څخه دبدر په غزا کې د پوره شرکت ژمني اخلي او په عین وخت کې، د انصارو شرکت او مرستې ته زيات امید او ضرورت وويني.

سعد بن معاذ وايي: زه د انصارو قبیلې په استاخت یو خبري کوم او د همدې قبیلې له لوري ځوابونه هم وایم!

ای دالله رسول! هر ځای ته چې غواړې سفر وکړه، د هر چار شتي چې غواړې قطع او بایې برقراري کړه، زموږ له مالونو او داراییو څخه چې څومره غواړې هغه پورته کړه او څومره چې مناسبه بولي هغه پریرده، زما دې په الله تعالی سوغندوی چې مونږ ته دا غوره او محبوبه ده چې ته زموږ ټولې شتمنۍ او مالونه واخلې او هیڅ څه راته پرېنږدي، ته چې هر حکم کوي مونږ به د سره او دهغو منونکي ووو، سو، په الله قسم که ته خپل سفر دومره اوږد کړي تردې چې (برک غمدان) چې د عربو د جزیرې منتهی برخه وه، هغو پورې هم ورسیږي، مونږ به هم رکاب او بوځای د سره یو، که ته مونږ ته ووايي چې په دریاب ځانونه لاهو کړي، له هغه به دریغ ونکړو او منځ به وانه وړو!

د صحابه کرامو د اطاعت بله غوره بیلگه هغه وه، چې حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم دهغو درېونو (کعب بن مالک، مراره بن ربیع، هلال بن امیه) په حق کې چې د تبوک له غزا څخه یې ځان غږولی وو، د مدینې منورې مسلمانانو ته امر صادر کړ چې له هغو سره به خبرې نکوي!

صحابه کراموله درېو وارو سره له یوې مخې خبرې بندي او قطع کړي، تردې چې د مدینې ځمکه یې په هغوی سره تې وگرځوله.

کعب بن مالک وايي، خلکو له مونږ سره ۵۰ ورځې، داسې چلند او رویه خپله کړه چې مونږ ته د مدینې ځمکه او اسمان نااشنا برېښیده، داسې فکر مو کاوه چې اوس دا هغه ځمکه، اسمان او خلک ندي، چې لدې وړاندې مونږ پېژانډل.

کعب وايي: کله چې ځمکه نوره راباندې تنگه شوه، نو دخپل ترور ځوی (ابو قتاده) کور ته ورغلم او په دروازه کې ورته ودریدلم، ورته مې وویل چې ای، ابو قتاده! ته له ماسره ولې خبرې نکوي، اوستادې په الله قسم وي چې تاته نده معلومه چې زه له الله اودهغه له رسول سره څومره مینه

اطاعت او

فرمانبرداري

بیلگې!

ژباړه عبید تنویر

او محبت لرم، کعب وایي مادغه خبره دری کړته
ابو قتاده ته تکرار کړه، په اخیر کې هغه راته صرف
دومره وویل چې (الله اعلم ورسوله)

کعب وایي دخپل ترور ځوی له دغه ځواب
سره مې له سترگواوښکي رواني شوي اوترینه
ولاړم.

کعب زیاتوي، په دې سربیره چې مسلمانانو
کلکه فاصله رانه نیولې وه، په دغسې یو غمجن
حالت کې درسول اکرم صلی الله علیه وسلم، قاصد
راورسید او حکم یې راته ابلاغ کړ چې له خپلې
میرمنې څخه هم بستره جدا کړه، قاصد ته ماوویل
چې تنها بستره جدا کړم که طلاق هم ورکړم،
قاصد راته وویل چې نه صرف بستره ترینه
جدا کړه!

کعب وایي: د مدینې په ښار کې یوه ورځ
گرځیدم، چې یو قبضي سوداگر په ماپسي راوان
دي، زه یې کناره کړم اوراته یې وویل چې زه له
شام څخه راغلی یم مدینې ته مې تجارتي توکي
راوړي وو، خود شام د غسان قبیلې حاکم ماته
ستاپه نامه یو لیک را کړی چې درته یې وسپارم او
ځواب یې بیرته له ځان سره یوسم، په لیک کې
راته لیکل شوي وو چې مونږ خبر شوی یو چې له
تاسره ستا ملگرو او مسلمانانو زیات بد! چلند غوره
کړی او قطع علاقه یې در سره کړې، ته هغوی
نور پرېږده او مونږ ته پناه راوړه، دلته به ازاد ژوند
و کړي او ډیر عزت او مکافات به درکړو

کعب وایي، کله چې ما د غسان واکمن،
لیک ولوست نوله ځان سره مې وویل چې د یو ویل
مصیبت دی چې ورسره لاس او گریوان شوم، نو

سمد لاسه مې دیوتنور په خوا ورنښه کړه اولیک مې وسوځاوه.

کعب وایي، پنځوس ورځې ورسته چې کله دتوبی ایت نازل شو، ما د مدینې دغره (سلعه) په
لمني کې خیمه ځان ته وهلي وه او هلته اوسیدلم، هلته یو ډله خلکو منډې راوړلې او په مایي دتوبی
د قبیلې د وزیري وکړل.

دغه راز، په یو ویل روایت کې راغلي، چې د بنی المصطلق له غزا ورسته، د انصارو او مهاجرو
تر منځ څه خبرې ښکته پورته شوي، ابي بن سلول چې په نفاق کې مشهور وو اوله زړه یې ایمان نه وو
راوړی، دا خبره له خولي راوړستلې وه چې لښ رجعنا الی المدینه لیخرجن الأعز منها الأذل، یعني که
چیرې مدینې ته بیرته وگرځیدونو عزیز خلک به ذلیل خلک خامخا وباسي،

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، حضرت عبدالله بن ابي بن سلول، راوغوښت او ورته یې
وویل چې ای، عبدالله! ته خبر یې چې ستاپلار څه خبري کړي؟

عبدالله ورته وویل چې نه، یا رسول الله، زما مور او پلار دې له تانه قربان وي څه یې ويلي:
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ورته وویل: چې ستاپلار ويلي چې مدینې منورې ته چې
وروگرځو، نو د عزت او مقام څښتنان به ذلیل خلک له مدینې څخه وباسي!! عبدالله ورته وویل چې ای
دالله رسول! زما پلار رښتیا ويلي، ځکه ته عزیز یې او هغه ذلیل دی، دیشرب خلک ما پیژني چې زه
څومره دخپل پلار مطیع او فرمانبرداره یم، خو زما دې په الله تعالی قسم وي، که دالله اودهغه درسول
خوښه وي، زه به دخپل پلار سره له تنې جدا کوم او دالله درسول مخ ته به یې ږدم حضرت رسول الله
ﷺ ورته وویل چې نه خیر داسې مکوه.

کله چې مدینې منورې ته مسلمانان ورسیدل، عبدالله بن ابي بن سلول، خپله توره راوویستله او
دخپل کور په دروازه کې ودرید او پلار ته یې اجازه نه ورکوله چې کور ته دننه شي، ورته یې وویل چې
تاوېلي وو چې مدینې ته وگرځو نو عزیز خلک به ذلیل خلک له مدینې وباسي، زما دې په الله قسم وي
چې اوس به زه تاته دا حقیقت دروښیم چې عزت ستا په لاس کې دی، که دالله تعالی اودهغه درسول
صلی الله علیه وسلم په لاس کې؟ تر هغو پورې به دکور سیوری رانه ونه وني او داخل به نشي چې دالله
رسول ص درته اجازه ونکړي.

د عبدالله پلار چیغي وهلي چې ای خلکو او دخزرج قبیلې اوسیدونکو راشی وگوري اوس
زما ځوی ماته خپل کور ته دننوتلو اجازه نه را کوي!

بیاد خزرج قبیلې مشران راجمع شول او حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته ورغلل او
ماجرایې ورته بیان کړه، هغه بیا عبدالله ته پیغام راواستاوه چې خپل پلار ته دننوتلو اجازه ورکړي.

فرهنګي جهاد !!

مفتي شاهد حقاني

۱۸

اللّٰهُ اَوْلَزِمُوْا اَذْنَآبَ الْبَقَرِ! وَتَبَايَعُوْا بِالْعِيْنَةِ سَلَطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
بَلَاءٌ لَّمْ يَرْفَعْهُ حَتّٰى يُرَاجِعُوْا (رواه معجم طبراني مشكولاج ۱۴ ص ۱۰) ژباړه
: حضرت عبداللّٰه بن عمر رضی اللّٰه عنه فرمایي: چې داسې وخت مونږ باندې راغلی
و چې زمونږ څخه به هېچا دا فکر نه کاوه، چې دا به په دینار او درهم کې له خپل مسلمان
ورور نه ډیر حقدار وي، او زه اوس په داسې زمانه کې یم، چې دینار او درهم مونږ ته
د مسلمان ورور نه ډیر گران او محبوب دی، او ما له حضرت رسول الله صلی الله علیه
وسلم څخه اوږدېدلې دي، چې فرمایي به یې: کله چې خلک په دینار او درهم باندې بخل
کوي (په وجوه الخیر کې نه مصرفوي)، او دا الله تعالی په لاره کې جهاد پرېږدي، او غواړو
له لکيو سره ځانونه ملزم کړي، (دا کایه ددې نه ده چې جهاد پرېږدي او زراعت او
دهقاني پیل کړي) او په لیرې نېټه یوه میعه وپلوري او بیا یې په لږو معجلو سوترې
همدا میعه وپري، نو الله جل جلاله به پرې بلا نازل کړي، ترهغې پورې به یې ترې نه پورته
کوي، خو پورې چې دوی بیرته مراجعه ونکړي (خپل دین ته)

قرآنکرم کې الله جل جلاله ډیر ځله همدا سې مسلمانان مخاطب کړي دي چې:
{انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ} ژباړه: تاسو جهاد ته لاړشئ، (خفاف
او ثقال) او دا الله تعالی په لاره کې جهاد په مالونو او ځانونو سره وکړئ، دا به تاسو ته غوره
وي، که چیرته تاسو پوهیږئ. په (احکام القرآن لابن عربی ج ۳ ص ۳۱۱) کې یې د (ثقال او
خفاف) لس معنی گانې کړي: ۱- د ځوانۍ او کولت په وخت کې، ۲- د زلمیتوب او
سپین ږیرتوب په وخت کې، ۳- د سړاو عسريه حالت کې، ۴- د فراغت او شغل په
حالت کې، ۵- د کسالت او نشاط په حالت کې، ۶- سپاره او پلي، ۷- صاحب
صنعت او داسې چې صاحب صنعت نوي، ۸- د زور رتیا او بې زړه توب په وخت
کې، ۹- د عیال خاوندان او هغه څوک چې عیال نلري، ۱۰- ثقیل یا ټول بشکر، خفیف
او مقدمه الجیش.

فرهنګ او جهاد دواړه بېلابېلې کلمې او بېلابېلې معناگانې ورکوي؛ فرهنګ
د قلم، کتاب، کاغذ او ژبې پر محور راڅرخي او جهاد د تورې، غشي، نيزې او ټوپک
په مدار چورلې؛ فرهنګ او کلتور د بزم، ترنم او شاعرانه عواطفو خوږېلې، ارمان کوي،
خو جهاد درزم، حماسيې او د تلافیه وولو لویو تکبیرونو او کفر لرزونکیو
ازانکو مورچلونه تودوي؛ فرهنګ هنري تخلیق، خو جهاد د سرو وینوپه ډنډ کې لاسو
و هل او د شهادت غیږې ته پناه وړل دي، چې د ادمره لیرېو ابادو او قطبونو ته حسن
استراج ورکول او د فرهنګ او جهاد بېدالمعنی کلمو ته د (فرهنګي جهاد) مانوس
ترکیب ورکول، دیوه داسې قلموال، شاعر، مترنم او درزم و بزم د اقدارو او موازینو
متحمل مجاهد په شخصیت کې شونې دی، چې هم فنان، هم ژورنالسټ او هم
لیکوال او شاعروي، او هم دکلاو ډیرغل په وړاندې دمورچلونو اتل وي، چې ددې
ډول اشخاصو ډیرې ژوندې بېلګې په روان جهاد او مخکیني هغې کې ډیرې لرو،
چې څښتن تعالی واره صفات پکې ځایه کړي دي. دلته چې د فرهنګي جهاد سکالو
ددې اړتیا لري، چې ونیو چې آیا رښتیا هم فرهنګي مورچل د جهاد یو خواکښ
سرحد دی، او له فرهنګي مورچل نه هم پر کلاو د غشو وروړل د ټوپک او تورې
غونډې شرعي ارزښت لري که څنګه؟ نوموډې اړتیا ته په کپورې داسې پیل وکړ:

دیوې الهي فرضې په توګه، جهاد هغه دیني وجیبه ده، چې له امله یې مسلمانان
د سرلوړۍ او اعزاز معراج ته خپروې او په پېرېښودلو یې بیا مسلمانان د اذلال او خوږتیا
ژورونه ولیري، داهسې خیال باغي نده او نه هوايي خبره ده، بلکې دا هغه حقیقت
دی، چې حضرت عبداللّٰه بن عمر رضی اللّٰه عنه ددې حدیث شریف نه په ډاګه
معلومېږي چې فرمایي: عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ "أَتَى عَلِيًّا زَمَانٌ! وَمَا يَرَى
أَحَدٌ مِّمَّا أَنَّهُ أَحَقُّ بِالذِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ مِنْ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ! وَأَنَا فِي زَمَانِ
الذِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنْ أَخِينَا الْمُسْلِمِ! سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ
يَقُولُ: إِذَا ضَنَّ النَّاسُ بِالذِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ وَتَرَكُوا الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ

الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب

الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب

الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب

تكلف إلا نفسك وحرص المؤمنين فأوجب عليه فرض الجهاد لمن
 وجهين أحدهما بنفسه ومباشرة القتال وحضوره والآخر بالتحريض

الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب

الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب
 الفرانق وفي ترك الجهاد غلبة العدو ودروس البين وذهاب

أمكن الجهاد به وليس به الإسلام بالله ورسوله فرض أكد ولا أولى
 بالإيجاب من الجهاد وذلك أنه بالجهاد يمكن إظهار الإسلام وأداء

په توره او ټوپک جهاد، په جهاد باعلم باندې مبتني او د هغې فرع ده، څنگه دا ناروا ده، چې په علم کوم څه واجب وي او په جهاد بالسيف کې دې ترې تجاوز وشي، نو علمي جهاد اصل او جهاد بالنفس فرع ده او اصل په فضيلت کې له فرع نه اولی او غوره وي.

د(احکام القرآن) ددې تحقيق څخه جوته شوه، چې علمي او فرهنگي جهاد څومره افضل دی او مرتبه يې دقسط او مال په پرتله څومره ده، داصحيح ده، چې اصلاً له جهاد نه په خصوص کې مباشرتاً په توره او مال جهاد لومړنی معنا ده، خو که يوه مجاهد ته دجهاد فضائل او دتارک عقوبت نوي معلوم، نو کرانه به وي، چې رکونو کې يې تر هر څه وړاندې دجهاد رواني يا روحياتي قوه منجر که او فعاله شي او په لومړي وهلت کې دې استشهادي حملې ته چمتو شي، يادې ددومره سرو او سپينو په مقابل کې دخپل گران او قيمتي بدن نذراني ته تيار شي، همداسې که دمجاهد دگوزار سره هماله دخبر رسولو او يا ددې بريد دابعاد په شلو کې کومه فرهنگي سبه نه وي، چې نړوال يا عام ولس ددې بريد په ارزښتونو قانع کړي، نو به څنگه څوک ددې بريد په مؤثریت او اغيز پوه شي او کله به دنړۍ شتمن ددې سپيڅلې لارو يا نوته بسپنې يا مالي تمويل ته وهڅيږي، خو بې دني بريدونو غوندې دلورو لگښتونو مصارف پورته کړي او ديوه مجاهد دټوپک، کارټوس او نورو تجهيزاتو اړوندې اړتياوې ورته پوره کړي.

نن پر مختلې نړۍ کې ميد يا دله ايزې رسنۍ ديوه غښتلې حکومت څلورمه قوه تشکيلوي، لکه څنگه چې اجرائيه، قضائيه او مقننه درې گونې حکومتي قوې، ديوه حکومت تر کيښې عناصرو و، نن سبا په اصطلاح سازن نړۍ پدې قانع شوي، چې تبليغاتي وسايل يا مطبوعات يې بايد څلورمه قوه وي، معاصرې نړۍ چې نن ددله ايزو تبليغاتي وسايلو مؤثریت، قوت او اغيز کللی، نو دې سببې ته رسيدلي چې فرهنگ او کلتور ته بايد په څلورمه قوه وکډل شي او هماغومره لگښتونه پرې وکړاي شي، څومره چې ددې دريو اړو کلیدي حکومتي قواوو پر ساموريتونو راځي، اسلامي شريعت هم ددې حقيقت څخه انکار نکوي او ددوی نه په ډېر قدر فرهنگي او کلتوري ارزښتونو ته گوري، مخصوصاً دفرهنگي جهاد په برخه کې چې څومره ارشادات، اشارات او دلالات په خصوص کې ددې لارښوونه کوي، چې مسلمانان بايد په ټولو هغو امکاناتو چې هغه فرهنگي وي او که نور وي، ددين منظره مقابلې وکړي، لکه شعراو ترانه چې يوشاعر يا ترانه ويونکي په خواږه غږ ووايي، دمنبر دواغظ له دعوتي جهاد سره څومره هماهنگ کيږي او څومره ډير دمسلمانانو روحيات جهاد ته سوقوي، همداسې ورځپاڼه، مجله، مهالتي، برېښنايي پاڼې، جهادي ويډيوې انځورونه او نور ژورنالستيک او خبري ليکيز چاپي يا برېښنايي مواد دفرهنگي جهاد هغه لارې او ذرايع دي، چې دجهادي مورچلونو په استحکام او قوت کې ډير رول او نقش لوبوي او دانن سبا داسې يو حقيقت دی، چې څوک ترې سترگې نشي پټولای. (په اصول و نارخ الفرق الاسلاميه ج ۱ ص ۵)

کې داسې ليکي: ... وکما قال الشيخ بکر أبو زيد - حفظه الله - في "الرد على المخالف من أصول الإسلام" وهو عنوان كتاب له: أما إنه من أبواب الجهاد لحديث أنس أن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: **جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم** ١١

... والجهاد بالقلم فرع من الجهاد باللسان، بل هو أبلغ وأعم فائدة.

"أما إنه من أبواب الجهاد لحديث أنس أن النبي ﷺ قال: **جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم** ١١" والجهاد بالقلم فرع من الجهاد باللسان، بل هو أبلغ وأعم فائدة"

خلص مفهوم: لکه څنگه چې داهل بدعوا واهل اهواء په خلاف بیان او ددوی نه داسلامي شريعت حمايت له جهاد څخه دی، شيخ ابو بکر ابو زيد دص هم فرمايي: چې داموضوع چې دا جهاد برخه ده، دحضرت انس رضی الله تعالی عنه له روايت نه معلومېږي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: له مشرکانو سره په مالونو، ځانونو او ژبو جهاد وکړی. ... او په قلم سره جهاد کول، دادهغه جهاد څخه چې په ژبه دی، يوه فرع ده، بلکې دا قلبي جهاد درېني او لساني جهاد نه ډير ابلغ او گټور دی، دلته په ډير صراحت معلومه شوه، چې که څه هم حديث کې لساني جهاد ذکر شوی او قلبي ندی ذکر شوی، مگر نن سبا دلساني غوندې قلبي جهاد ډير مؤثر دی او په قلم او ژبه داسلام او جهاد ښکته کول، جهاد او دمحاربه دښمنانو هجوه او مخالفت کول، چې ورته فرهنگي جهاد وايي، دجهاد يوه مهمه ستره برخه تشکيلوي.

په(الجامع الاحکام القرآن للقرطبي ج ۱ ص ۱۵۳) ددې آيت کریم په تفسير کې چې **وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ** ليکلي دي چې: روی أبو داود عن أنس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: **جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم** وهذا وصف لأكمل ما يكون من الجهاد وأنفعه عند الله تعالى **فحضر على كمال الأوصاف**، وقدم الأموال في الذكر إذ هي أول مصرف وقت التجهيز **فترتب الأمر كما هو نفسه.**

يعني امام قرطبي ليکلي: چې دا حديث چې (ناسويه مالونو، ځانونو او ژبو سره جهاد وکړی) دا يوداسې وصف دی، چې په اکمل ډول پکې دجهاد کولو صفت بيان شوی دی او دا الله تعالی په نزد ښه اتقع دی، نو داص يې د کمال او صافو ته وهڅاوه، يعنې پدې دريو لارو جهاد کول، دا الله تعالی په نزد غوره دی او دادرې ذرايع دجهاد مؤثرې لارې دي، ژبه هم دجهاد دريسه برخه ونومول شوه، چې دفرهنگي جهاد مرکزي ذريعه او دقلبي جهاد چې دواړه سره لازم و ملزوم دي او يو دبل شارحې هم دي، نو فرهنگي جهاد

دهيوادله نوميالي، سياسي څيړونکي او علمي شخصيت محترم **هيالاک صالح** سره د څرک مجلې څانگه ي مرکه

که نظامي فشار په موثر ډول نورو هم جاري وساتل شي نو د امريکا د اړخه شتون او دکابل درېيم پتادواړه ناشوني گرځي

په دومره سختو او ستونځمنو شرايطو کې طالبان د افريقا ډي چې خپل نشرات په يونه يو ډول جاري ساتي

افغانستان کې ليدلې، له همدې امله له دې جگړې نه دخلاصون پر هره لاره غور کوي ددوي لومړۍ هڅه داده چې د امريکا د يرغل داخلي ملگري که هغه په فوځي برخه کې دي او يا نور وېر خو کې دي په افغانستان کې فعال وساتي، خو امريکايان په دې پوهيږي چې ددوي په لاس جوړ شوی نظام او بر خوال يې ددوي له حضوره پرته واکمن نشي پاتې کيدای، بل خوا امريکا په سيمه کې دخپلو اقتصادي او فوځي گټو او همداراز د سيميزو رقابتونو د پاللو لپاره په افغانستان کې تر خپله وسه خپل حضور صفر ته را ښکته کول نه غواړي له دې سره سره چې جگړې ته ادامه هم نشي ور کولای، نو هغوي هڅه کوي چې لږه تر لږه په اول قدم کې خپل عسکر له فزيکي جگړې ليري وساتي او د فزيکي جگړې قربانيان صرف افغانستان وي او دوی يې تړيو وخته په هوايي بهار سره ملاتړ وکړي.

په لنډ ډول به ووايو چې امريکا او متحدينو يې په افغانستان کې نوره مستقيمه جگړه پای ته رسولې، يواځي ددې نظام د بقا او د يوخوا د دشتون په فکر کې دي، خو که نظامي او سياسي فشار په موثر او هنرمندانه ډول جاري وساتل شي او نور هم زيات، موثر او قوي شي نو دا د دشتون او د نظام بقا دواړه ناشوني گرځي.

پوښتنه : امريکايانو د افغانستان خورې وړې پوځي اډې له اکثر و لايتونو څخه تړولي کړي، او د امريکا ولاسېشر په صراحت وويل چې نور د طالبانو په مقابل مخامخ جگړه نکوي خو ورسره غبرگ کله ناکله ديو بل کال لپاره هم په افغانستان کې دخاصو پوځي عملياتو د تر سره کولو ډرامې غبروي، تاسې د امريکايانو، اوسني فوځي حالت او ستراتيژي څنگه ارزوي ؟

ځواب : امريکا له يوې خوا غواړي چې دغه ستونځمنه او پر مصرفه جگړه پای ته ورسوي او نور له دې مصيبتنه خات خلاص کړي، ځکه چې دې جگړې د امريکا جنګي او اقتصادي ماشين خو لسيزي شاته بولي، خوله بلې خوا هغوي دا هڅې هم کوي چې دهغوي په لاس جوړ شوي رژيمونه دي پايښت وکړای شي.

امريکايان چې کله افغانستان ته را تلل نو دوي فکر کاوه چې په کال دوه کې به د افغانستان دننه له جگړې خات خلاص کړي او نور به د سيمې هيوادونو ته د يو گواښ په توگه افغانستان پر خپل فوځي مرکز بدل کړي، خو جگړه له يوې لسيزې هم وړ واوښتله او دلته امريکا درانه پوځي، مالي او رواني تلفات وليدل، امريکا د غرور له بامه را ښکته شوه او دمفاهيمت چينغې يې شروع کړې، امريکايانو د کمونيزم نه وروسته د اسلام په وړاندي په پيل شوي جگړه کې تر ټولو زيات زيات په

دېو کال لپاره ديوځه خواک پرېښودلو هدف هم همدغه دي، ترڅو پر نظام مقاومت فوځي فشار کم کړي او دا د وېه وړاندي جدې خطر ونه کم کړي، خو دلته به ديوې اډې شتون هم د امريکا د فوځي حضور په معنا وي، ځکه چې دغه اډې که له يوې خوا د سيمې هيوادونه تر گواښ لاندې راوستل غواړي، خو بل پلونه دخپلو پلويانو په مرسته افغانان تهديدوي، چاپې اچوي، بېمارونه کوي، افغانان په هراړخيزه توگه توهينوي، نوبيا به د دغو اډو شتون زموږ پر خاوره او ولس له تجاوز پرته بله څه معنا ونه لري، نو ځکه به دغه اډې هميشه مقاومت تر فوځي فشار لاندې وي، لکه څنگه چې په بهرنيو اډو څو ځله کاميابه بريدونو وښودله چې مقاومت کوونکي د هر ډول حصار په شتون کې اډونه ننوتلی شي او هلته بريالي عمليات تر سره کولی شي، په همدې استدلال موږ ويلی شو چې بهرني اډې دلته خوندي نشي پاتې کيدای.

پوښتنه : په دې ورستيو کې د امريکا سنا مجلس په يوه راپور کې ومنله چې سې ای ای په افغانستان اونورو هيوادونو کې مسلمان زندانيان سخت شکنجه کړي، د تحقيقانونو په مهال يې د هغوی د ديني او انساني حقوقو ډول ډول خلاف ورزی او سپکاوی تر سره کړی، سې ای ای هم دغه ټول جنايتونه منلي، خو ويلې يې چې دا هر څه يې د امريکا د پخواني ولسشر بوش په امر کړي، تاسې د امريکايانو دغه انکشافات څه ډول ارزوي ايا دوی اوس، په خپلو کړغيزو کړنو ندامت ښیي او که دخپلو جنايتونو له يادولو نور لذت اخلي ؟

ځواب : امريکايانو د زندانيانو په وړاندې د بشريه تاريخ کې بې سارې شکنجې کارولې، د زندانيانو د ذهني، رواني او جسماني اذيت لپاره يې ځانگړې ټيکنالوژي کارولې، ځکه خو يې موږ د بشريه تاريخ کې په بې سارې شکنجو نوموو، له کومو بنديانو سره چې خبرې شوې هغوی داسې صحنې بيانوي چې انساني عقل ورته حيران کړي، په دې اړه په ډير لوړ شېر اسناد شتون لري، زه به يوازې يوه بيلگه وړاندې کړم:

يو بندي وايي چې يو ډول تنگ تابوت کې به يې بند کړم، په تابوت کې يوه داسې اله وه چې دومره اکسيجن يې توليد او په زه به پرې نه مړوم او نه ژوندی، بيا به يې دغه تابوت په بحر کې خوشې کړ، تابوت به څو ورځې تر اوبو لاندې پروت و، چې تابوت به يې کله خلاص کړ، زه به پوره په حال کې نه وم او تر هفتو هفتو به خبره سم نه پوهيدم، گنگ اوبې خوده به وم... څوک چې له دې ډول شکنجو ژوندي پاتې شوي هغوي په دايې ډول په ذهني او جسماني توگه معيوب دي...

اصلا د امريکايانو تاريخ داسې دی، چې هغوی هيڅکله خپلو مخالفينو ته په بشري حقوقو قايل نه دي، پر فلسطينيانو د اسرائيلو هر ډول بشري تېری امريکا تل د غندلو پرځای تاييد کړي او دايې د اسرائيلو حق گڼلی.

اوس چې سې ای ای د امنې نودايې مجبوريت دی، ځکه چې په دې اړه د بنديانو خاطري، اسناد او شواهد افشا شول، کتابونه پرې وليکل شول، امريکايان غواړي چې نړيوال و غولوي چې گني په دې کې د امريکا واکمن او ملگي ادارې ښکېلې نه دي او د کار سې ای ای په خپل سر کې، خو حقيقت دا دی چې دا هر څه د حکومت په امر او منظم پلان تر سره شوي او روان دي، خو څرنگه چې امريکا ځان په نړۍ کې د بشري حقوقو سر خپله معرفي کوي نو ځکه غواړي چې خپل جنايات په دې ډول توجيه کړي چې دغه اعمال د امريکا د ټول حکومت پاليسي نه، بلکې يواځې يوه اداره پکې ښکېله ده، خو حقيقت داسې نه ده، امريکا هميشه د بشري حقوقو د ونډوره يوازي دخپلو مخالفينو په وړاندې ديوې حربې په توگه استعمال کړې، پخپله يې د بشري حقوقو هيڅ باک نه دی ساتلی

پوښتنه : د کابل د اوسنی ادارې، په راتگ سره په کابل ښار اونورو سيمو کې د طالبانو له لوري درانه او مسلسل بريدونه روان دي اوله ادارې يې هغه دچا خبره واربړ خطا کړې، خو د کابل چارواکي د دغو بريدونو شاته د گاونډي هيواد پاکستان لاس دخپل بولي، ستاسې تحليل په دې اړه څه دي ؟

ځواب : رښتيا هم ورسټيو بريدونو پر بهرنيو ځواکونو دروند رواني اغيز شيندلی او اوس دلته په کابل کې هيڅ بهرني ځان محفوظ نه احساسوي، که هغه فوځي خلک دي، که استخباراتي خلک دي او که سياسي خلک دي، ځکه دا ډول دقيق اهداف په نښه کول او هغه هم په حساسو او تر امنيتي څارنې لاندې موقعيتونو کې، د جگړې نوې اوجالې بڼه څرگندوي، ځکه سړي ويلای شي چې د جگړې دا ډول نوعيت مخنيوي نه لري، بلکې ټاکتيکونه يې نور هم ځواکمن کيدای شي او که مقاومت کوونکي دغه ډول بريدونه نور هم دقيق کړي او د ملکي زيان امکانات صفر شي نو عامه ذهنيت يې هم ټاييدوي.

افغانستان يوداسي اسلامي هيواد دی، چې دلته د عقيدې او فکر پر بنسټ لکونو انسانانو سرونه قربان کړي، هجرتونه او هر ډول کړاو يې پر ځان منلی، دلته داسي تبليغات گټه نه کوي چې عامه ذهنيت يې تر اغيز لاندې نشي راتلای، که څوک ووايي چې په کابل کې بريدونه اسلامي سخت دريځي کوي او غواړي چې خپل هيواد د يرغلگرو له ولکې نه ازاد کړي نو دا ډول خبر بريد کوونکي نشي بدنامولی که څه هم واقعيت لري، خو که په برتانيه او يو کوم بل اروپايي هيواد کې پر چا د اسلامي سخت دريځي تور پوري کړای شي نو د هغه ځای عامه ذهنيت يې مخالف گرځي، ځکه خوهلته دا ډول توري د تبليغاتو برخه ده، اما په افغانستان کې د لويديځو اوځايي لويديځ پالو رسنيو لپاره د خپلو مخالفينو د بدنامولو لپاره د پروپاگنډا اسانه او اخيري حربه داده چې د هغوي هر ډول مقاومت او فوځي عمليات گاونډيانو ته منسوب کړي، چې له دې لارې هم عامه ذهنيت گمراه کړي او هم د سياسي دهيوادونو تر مينځ تلپاتې شخړې رامينځ ته کړي، ترڅو هر هيواد بيل ددوي مرستې ته اړوي.

پوښتنه : په دې ورستيو کې د فرانسې فرهنگي مرکز په کابل ښار کې تر فدايې بريد لاندې راغی او طالبانو يې پرې هم پرغاړه واخيسته، غربيان او سياستوال په دغسې فرهنگي مراکزو بريدونه سم نه بولي او غبرې فوځي يې گڼي

، ستاسې په اند په رښتيا هم په دغه ډول مراکزو کې هغه ډول فرهنگي هڅې او خدمتونه چې افغانان ورته ضرورت لري شتون لري او که د پردې تر شا نور څه هم شته ؟

ځواب : امريکا او يو شمېر متحدین يې د فوځي جگړې تر څنگ د لوړ کچ په فکري جگړه هم بوخت دي، امريکا او يو شمېر اروپايي هيوادونه په افغانستان کې له تيروديارلسو کالو راهيسې د يوه لويديځ پالو غير مندين نسل دروزلو لپاره پراخ مصارف کوي او مراکز يې جوړ کړي دي، چې په ظاهره يې تعليمي، فرهنگي او هنري عنوانونه ورکړي، خو په دونيا کې هيڅ څوک هم د فکري جگړې اغيز تر فوځي جگړې کم نه گڼي

پوښتنه : شک نشته، چې امريکايان او ۱۴۹ اشغالگرو هيوادونو په افغانستان يرغل راوړی، د ۱۴ کلونو په اوږدو کې يې په لکونو مظلوم افغانان له تيځه تير کړل، دوه ميلونه افغانان يې په نا ترسه زندانونو کې شکنجه کړل او وکړل، د اسلامي مقدساتو او افغاني رواياتو يې په کړاو مراوتو نو هين او سپکاوی وکړ، خو په مقابل کې د هغو قلموالو مشهورو خير واوليکو لکه چې يو وخت يې د جهاد، اسلام او استقلال په نارو قلمونه تاند او ژبي لېدې وې، خو په اوسني روان حالت او يرغل باندې يا سخت سکوت او يا هم عملاً دغه اشغال توجيه کوي او يوه لنډه پلمه دا وايي چې که امريکايان اوناټونه وي نو بيا ممکن گاونډيان مداخله وکړي او هغه هم يو ډول اشغال دي، تاسې دغو تفاوتونو او برداشتونو ته په کومه سترگه کوری ؟

ځواب : د جهاد، استقلال او اسلام په نوم دوه ډوله خلکو دعوت چلولی، يو هغه خلک و، چې د باد رخ او د تلې سر ته يې کتل او يو وخت چې يې په همدې ډول ليکنو جيبونه او گيډې وکېدې او شخصي مصالح يې پکې وو، نو د بې روحه پرزو په څير يې د حالاتو له ماشين سره حرکت کاوه، خو دروزي د سوري له بدلیدو سره يې ژبه او قلم هم بدل شول، دغه ډله خلک هر وخت

د حالاتو له بدلون سره بیا بیا هم بدلیدای شي، چې له بده مرغه دغه ډله خلک ډیر هم دي

اوبوهغه ډله ژمن او د فکر او عقیدې پيرو خلک و، چې لیکنې او ویناوې یې دخپل فکر او عقیدې پر بنسټ وي، نه د شخصي مصالحو او مادیاتو پر بنسټ، نو هغوی په یوه ډول بیا هم پر خپل دریځ پاتې دي، البته یو شمېر یې د ځینو مجبوریتونو له امله سکوت کوي خو ډیری یې بیا هم پر کار بوخت دي، اما څنگه چې مقتدره میډیا اور سنی دیوه جهته په تسلط کې دي، نو ځکه زیات نه خلل کيږي، خو یو وخت به ضرور همدا سې حالات راځي چې دهغوی غږ به خوا کمښت کيږي.

دا چې که ناټو او امریکانه وي نو گاونډیان ممکن مداخله وکړي.... زه نه پوهیږم دا کوم منطق دی، چې عملي اشغال دیوې احتمالي مداخلې لپاره ومنل شي!

یوه خبره یاد ولری چې هیڅکله ناټو او امریکا د افغانستان د بیا ورتیا او استقلال لپاره نه جنگیږي اونه دلته د همدې لپاره راغلي دي، یوڅو هغه افغانان چې مقاومت کوي هغه افغانان دي او په داخل کې مقاومت کوي، هغوی نه د بل مداخله ویل یواځې تبلیغاتي مجبوریت دی، کنه په دي امریکا اوناټو هم پوهیږي.

خو که یو وخت په رښتیا هم کوم سمیز هیواد په رښتیني ډول په افغانستان کې د مداخلې اراده وکړه، نو هغه به د ناټو او امریکا په پټه اویا بشکاره غوښتنه وي او بیا به یې همدغه خلک چې دا احتمالي مداخلې وړاندوینه کوي هغه وخت تر څنگ ولاړوي او هر کلی به یې کوي.

بل پلوه کوم مقاومت کوونکي چې دنړې دیو ستر طاقت دا اشغال په وړاندې بریالي جگړه کولای شي اود دې اشغال له خوا هیڅ ډول رعایت ته سر نه ټیټوي، هغه به بیا د بل نسبتا کمزوري هیواد مداخله څنگه وزغمي؟

او که څوک د سمیزو هیوادونو سره د بشپړې کول غواړي نو د اهرام دافغانانو په گټه نه ده، بلکې سمیز هیوادونه په هراړخیز ډول دولسونو په کچه له یو بل سره تړاوي او یو بل ته اړتیا لري.

دافغانانو ساتنه او دافغانستان دځمکنۍ بشپړتیا ساتنه د امریکا په پالیسي کې نسته، امریکایان دلته پخپلو گټو پسې راغلي دي او هغه افغانان چې دوي روزلي دي، ددوي تر لاس لاندې دي اود دوي گټوته وفادار دي هغوی ته یې ددې هیواد حکومت په لاس ورکړی، دغه تش په نامه واکمنان د امریکا له خوښې پرته نه څه کولای شي اونه څه ویلای شي

پوښتنه: په طالبانو دا یو اعتراض واردیږي چې سوله ییزه تگلاره نلري اوزیات تر کیز په جنگ او جگړو کوي او هم له افغاني لوري یعنی کابل ادارې سره خبرو ته نه تیاریږي، ناسي دغه نیوکې تر کومه بریده پر ځای اورو ان بحران ته یې دحل یوه لار گټی؟

ځواب: دسولې کلمه دلته تر ډیره دیوې تبلیغاتي حربې په توگه وکارول سوه، په واقعته کې دسولې کوم حقیقي صورت نشته.

زه دطالبانو دا دریځ ښه بولم چې دمقاومت لپاره یې دروازي پرانستلې دي، همداراز یې له امریکایانو سره د بنديانو د تبادلي اونورو مسایلو په اړه ځینې کامیابه مذاکرات هم وکړل، خودیو رښتیني افغاني حل څرک بیا هم نه لگي، هغه څوک چې پر طالبانو پره اچوي هغوی دسولې دواقيي صورت اود مسایلو هڅه نه متوجه نه دي.

که طالبانو دیو جوړ او خپلواک افغان حکومت په وړاندې دځیني داخلي ستونکو پر سر پاڅون کړی وای نو بیا به له دغه حکومت سره خبرې کول دسولې په معنا وی، اما اوس چې یو خارجي قوت په زور راغلی پر هیواد یې فوځي یرغل کړی، دهیواد حکومت یې په زور نسکور کړی او بیا یې له خانه سره

څو لاس پوځي راوستلي دوا ګڼو په توګه يې دلته کينولي ، د طالبانو فرهنگي مبارزه څومره کاميابه اومقبوله درته ښکاري ، نو اوس به دسولې مفهوم څه وي؟ ايا هغه يرغل چې دقوماندي مزي له امريکا سره ده، بل څوک يې دپاي ته رسيدو واک لري؟

زه فکر کوم دسولې صورت هغه وخت تهيليدای شي چې امريکايان په بشپړه توګه افغانستان خپل اختياريته پريردي، ټول نظامي ځواکونه وباسي او پرته له کومه فشاره پر حق قايل نه دي.

بل پلونه په دې کې هم شک نشته چې امريکا روانه جګړه ۵۰ فيصده په تبليغاتو پرمخ بيايي، په ميلياردونو ډالر مصروفوي، موثره نيکناوژي کاروي اودهېدي تبليغاتو پرمخ يې يوه ستره طبقه ګمراه کړه

دسولې کلمه دلته تر دېره ديوي تبليغاتي حربي په توګه وکارو سوه، په واقعيت کې دسولې کوم حقيقي صورت نشته

ايا هغه يرغل چې دقوماندي مزي يې له امريکا سره دي، بل څوک يې دپاي ته رسيدو واک لري؟

دطالبانو ايکې يوه ويب پاڼه ده چې ددوي اعلاميې او خبرونه خپروي، هغه ته هم خارجيان هميشه تخنيکي ستونځي جوړوي. يعنې تبليغات خو پرېږده چې هغوي خپل اواز رسولو ته هم نه پرېږدي، سيمه ييزي رسنۍ ټولې ديوه اړخ په ولکه کې دي، يواځې دبريدونو مسئوليت دطالب وياند له خولې خپروي، هغه هم ددغو رسنيو يوه ضرورت دي.

خوبيا هم په دومره سختو او ستونځمنو شرايطو کې طالبان دافرين وړدي چې خپل نشرات په يوه يو ډول جاري ساتي، خودا بايد کافي ونه ګڼل شي، بايد دموثرو مطبوعاتو لپاره هر اړخيزې هڅې وکړي، ډير څه ممکن دي، چې تراوسه نه دي شوي، بايد دموثري ميديا هم وڅوري.

نن هره کاميابه جګړه تر شا کاميابه ميديا غواړي، په دې لاره کې هر ډول کوشش او ابتکار ته اړتيا ده

افغانان پرېږدي، چې دخپلې خوښې نظام جوړ کړي، خوله بده مرغه امريکايان في الحال داسي اراده نلري، ځکه هغوي دلته په يوه يو ډول خپل نظامي حضور غواړي، دخپلې خوښې او تر واک لاندې نظام غواړي، دهېدي لپاره يې پر خپلو لاسپوڅو تړون امضا کړ، ترڅو په افغانستان کې هر هغه څه وکړي چې زړه يې غواړي، که څه هم امريکايان نور دمخامخ جګړې پاليسي بدلوي خودا افغانستان پرېښودلونه ليواله نه ښکاري، البته دپوځي فشار اوموثر مقاومت په صورت کې به ښايي دهغوي دغه ننگلاره تغير وکړي.

پوښتنه : تاسې نه بهتره معلومه ده ، چې امريکا او غرب په افغانستان کې دخپل يرغل او جګړې دتوجيه اوحمايي لپاره زرگونه رسنۍ او تبليغاتو قوي دستګاوې استخدام او په کار اچولي اوهره مياشت په ميلونو ډالر لګوي او په مقابل کې طالبانوته دهېڅ ډول مطبوعاتي مبارزې حق هم نه ورکوي ، ستاسې په فکر په دغسې ضيقو شرايطو کې

نن او پرون

يايې له هغه ايماني نوره سره فاصله راغلې چې په دغسې تور تمونو کې د برياد مسير لار پرې ليدلې شي، نو ډېر ځله دېر حقه اورښتينو مبارزينو داعيې ته هم د شک په سترگه گوري، همدلته ده چې اسلامي تعهداتو ته د ژمنو مطبوعاتو رسالت درنيري او د دغسې اذهانو په تنوير کې بايد خپل مسؤليت ادا کړي.

دښمن خو تل د حق له نامه څخه د باطل په گټه کار اخلي او تورو کرغېړنو اهدافو ته په سپينو او پستو نومونو ځان رسوي، له يولوري په يوهيواد باندې نظامي تېري کوي، له توپونو او ټانکونو سره پرې راځي او عملاً يې په نظامي ډول اشغالوي اوله بل لوري د هماغه هيواد خلکو ته د آزادۍ او خپلواکۍ خبرې کوي، د ملي حاکميت، ملي بيرغ، ملي اردو، اوارضي تماميت په ټکويي خطاباسي، په داسې حال کې چې هغوی يې هم د سر په سترگو ويني چې بچيان يې څوک په بمباريو وژني کورونه يې څوک ور ويجاړوي او زندانونه يې له چا ډک کړي.

دا کيدای شي چې يو تعداد خلک د اسلام د دغو دښمنانو په تبليغاتو غوليدلي وي او حق ته باطل، باطل ته حق ووايي، چې تر ډېره به يې په بې لارې کې مادياتو رول لوبولی وي، خو بل لور ته د وېښ احساس لرونکي بادرده خلک شته چې نه يواځې په دې تبليغاتو نه دي تېروتلې بلکې دخپل ايماني احساس د مسؤليت او د هيواد دخپلواکۍ لپاره يې نه سترې کېدونکې مبارزه پيل کړې چې دادی انشاء الله دېري ترپولې يې رسولې.

څرک د اسلامي امارت دنشراتي ارگان په توگه له تېرو دودو لسو کلونو راهيسې خپله نشراتي مبارزه په مخ وړي او په دې لاره کې يې له دوولسو کلونو راهيسې هيڅ خنډ او خنډ ونه پېژاند، غواړم د کالگنې په مناسبت د ترلاسه شوي فرصت نه په گټه دمجلې په هکله د پرون او نن په اړه څه ووايم دغه راز دهغه لوري او مقاومت په اړه هم څه راسره دي چې دغه مجله ور ته منسوب ده.

وايي چې له نورو وچو څخه داسيا يوه ځانگړنه په دې کې هم ده چې دلته د آزادۍ خوځښتونه د نورو په نسبت زيات دي، ښکاره ده چې په زړه کې به يې دغه خوځښتونه تر ټولو ډېر وي او که نه نو الهام خوبه يې خامخا ور څخه اخيستی وي.

ددې لويې وچې په زړه کې د بارز نظامي اوسياسي جهت (اسلامي امارت) د سياسي وجود د برقراره ساتلو، د هيواد دخپلواکۍ د بېرته ترلاسه کولو او په ټوله کې د اسلامي مسؤليت د ترسره کولو په موخه د څرک مطبوعاتي مبارزه دهغې تودې معرکې يوه برخه ده چې د غربي ښکېلاک په وړاندې ډېره تونده روانه ده.

همداسې لکه په نورو پېړيو کې چې داسيا زړه د هر اشغال او تيروي په وړاندې خپل فزيکي ضربان ښودلی او ناآرامه پاتې شوی، نن هم له شوره ډک دی او دخپلواکۍ دمعرکې تود ډگر دی.

دا چې ننني استعمار خپله بڼه داسې اړولې چې داشغال دېڅوډۍ زهر په شهود او گيښو کې ور کوي، نو له لويه سره دېرو ملتونو ته د آزادۍ او خپلواکۍ احساس يا خو بيخي شته نه او

په دې باندې مو کلک باور دی چې داسې یوه ورځ به خامخا راتلونکې وي چې دنني اشغال په وړاندې دروان مقاومت اومبارزې تقدس او رښتینولي به لمانځل کېږي، خو درېغه چې دهغو اتلانو دمېراني قدر اوارزښت له ډېرو سره نشته چې په ډېرو سختو شرایطو اوضیقتو حالاتو کې یې دښمن سرسامة کړی اودخپلو سرونو په نذرانه یې دښکېلاک پښې لږزولي.

څرک دمطبعاتو په افق کې په ۱۳۸۱ لمريز کال راڅرگنده شوه اوپه یوې داسې زمول شوې تګي تورې فضا کې یې څرک وواهه چې په ټوله معنا سره په ټولو مطبعاتو دوخت فرعونیت دخپل تسلط اوسانسور کمپله غوړولې وه، څرک وه چې په آزادۍ دمینو اوحقیقت طلبو لوستوالو، تنده یې ماتوله، حقایق یې خپرول، واقعیتونه یې بیانول، اوله هر قید پرته یې په خپلواک ډول ډېرې په ځای شنې اوتبصرې نشرولې، ځکه خويي مینه وال زښت ډېر او هر څوک وو.

دڅرک پرونی، تګلاره اوروش ډېر دتائیدوړ و اوپه هماغه تګلاره یې دمطبعاتو په ډګر کې لوړ مقام ترلاسه کړی و، پرون چې ټول مطبوعات سانسور و دڅرک آزادي دخلکو زړونه ځانته رااړولي وو، څرک چې پرون په خلکو څه منلی شول اوڅومره ګټه پرې مرتب وه شاید اوس یې ونه لري.

دڅرک دنن په اړه به همدومره ووايو چې نن یې ډېرون غوندې هیڅکله نه دی اوداحکم پرې زه دڅرک دیوه مینه وال په حیث کوم، شاید ددې نظر مخالفین هم وي، خو که دشاهد په ډول یې پرونی، ګټه راواخلواوله ننۍ سره یې مقایسه کړو، له دې پرته چې ننۍ دابه په صحافت، ډیزاین او کاغذبنکلي وي خودپرونی، شایدیواځې دیوه عنوان په لوستلوراسره داومني چې رښتیا هم څرک چې پرون کوم څه کولای شول نن به یې ونه کړای شي اوله شک پرته دڅرک ننۍ مؤثریت هیڅکله دپروني په څېر اغېزمن نه دی.

دنړۍ اوسیمې په سطحه څومره سترې دسیسې اوتوطیښې جوړې شوې ترڅو دغه اسلامي خوځښت له پښو وغورځوي اوبدنام یې کړي او وکولای شي زموږ په هیواد کې له هر راز څار اوتشویش پرته خپل اندوڅر ته دوام ورکړي، خو الله العمد دډېرو لوړو قربانیو

اوبه سیاسي تدبیر په نتیجه کې داتولي دسیسې خنثی شوې اودادی نن نړۍ او پخپله دښمن ددې جهت په بریا اودځان اومؤتلفینو په ماته ښکاره اعترافونه کوي.

ددې خوځښت اومقاومت نه یواځې دهېواد په سطحه بلکې دسیمې په سطحه قدردانی په کار و چې دوخت زېږځواک ته یواځې دایمان اوعقیدې په طاقت تسلیم نه شو او ددوی دبدمعاشۍ، ترهګرۍ، غرور، اوظلم په وړاندې کلک ودربدل چې په دې توګه سره یې په نورو درعب او دبدبې موهوم اثر هم له منځه ولاړ، ددغه خوځښت اومقاومت بې سارې قربانی، وې چې ددغو

ښکېلاکګرو راز یې افشا کړ اونن دادی دشمالی اسیاطاقتونه داوکر این په مسئله کې په زغرده ورسره ځواب وایي اوپه مقابل کې یې دریږي چې له دې مخکې یې دداسې جرئت تصور هم نه شو کولای، په همدې ډول دسیمې نور ځواکونه او طاقتونه هم اوس ددوی په وړاندې برنډې سترګې راوېستلی شي.

دغربي تاراک په وړاندې داسلامي امارت دوسله وال مقاومت ترڅنګ دفرهنگي مبارزې هڅې هم همدومره مؤثرې وې تردې چې دښمن یې هم په مؤثریت اعتراف وکړ، په دې ډګر کې له برېښنايي مطبوعاتو سره په څنګ کې چاپي مطبوعات له خپله اغېزه برخمن

له څرک سره یوولس کلنه یارانه .

اشنایي توده کړې وه، چې له خپل دوکانه به یې اخبار راته راوړ، خیر له اخبار او مجلې سره د لیونی مینې کیسې دومره زیاتې دي چې که ټولې لیکم شاید دامطلب ډیر اوږد شي دلته به یوازې له څرک مجلې سره د خپلې یارانې کیسه در سره شریکه کړم.

امریکایانو په افغانستان یرغل وکړ او د طالبانو حکومت یې ونړاوه، د امریکایانو له یرغل څو میاشتې وروسته د ولایت مرکز ته لاړم، څه گورم چې د بازار په څنډو کې د نې په نامه غرغې جوړې شوي او دلی دلی اخبارونه او مجلې په کې پرتې دي، د مجلو په لیدلو مې ځانگړي خوښي احساس کړه، د کلید، ملالی، روز، هفته نامه کابل، صبا، پرواز، زنبیل غم او په ډیرو نورو نومونو اخبارونه او مجلې مې رانیول، خو چې مې وکتل له یوې مخې له اشغالگرانه تبلیغاتو، عریانی او نورو اسلام ضد مطالبو ډک وو، مجلې ښې ډیزاین شوي او اوډل شوي وي، خو منځپانگه یې داسې زهرجنه وه، چې چاته په ښودلو او حتی په کور کې په ساتلو یې شرمیدل.

په دې مرحله کې که څه هم هرځای کتابخانې له اخبارونو او چاپي نشریو ډکې وې، تردې چې امریکایانو به د صلح او پخلاینې په نامه اخبار مفت تقسیمولو، خو په دې ټولو مطبوعاتو کې یوه نشریه هم داسې نه وه چې د کوم رښتیني مؤمن او متعهد فرهنگپال تنده یې خړوبه کړي وای.

زما په شان ددیني او ملي معیاري مطبوعاتو ترې مینه والد اشغال راوړیو مطبوعاتو د دریاب په غاړه همدا سې

شوق او علاقه هم عجیب شی دی چې کله خو بیخي په سړي نڅرې کوي د الله تعالی تقدیر دی چې زما په خټه کې یې له مطبوعاتو په تیره له مجلو، ورځپاڼو او نورو چاپي نشریو سره شوق ایښی دی، دا شوق مې لومړی هغه مهال پیدا شو چې په ماشومتوب کې د ماما په کور کې د یوه زاړه اخبار په کلکسیون واوښتم، د ماما کړه د یوې شپې په نیت تللی وم، خو د زړو اخبارونو مطالعې داسې مصروف کړم، چې په ناڅېرۍ کې مې درې شپې وکړې.

د طالبانو د حکومت په مهال مې د ولایت په مرکز کې زده کړې کولې، مدرسې ته به کله ناکله شریعت اخبار راتلو، اخبار به په اداره کې پروت و، خو زما به ورته داسې تلوسه وه لکه د تږي چې اوبو ته وي، هسې په بهانه به مې کوښښ کاوو چې ادارې ته ورشم او اخبار راغلا کړم، الله تعالی مې دې نه ازمويي خو چې خپل ځان ته گورم که څوک راته د پیسو بندلونه هم پرېږدي غلا به یې نه کړم، خو که چیرته کومه نایابه مجله یا اخبار په لاس راغی کیدای شي تر خپله وسه یې د ځان کولو هڅه وکړم.

د اخبار سره د هغه مهال مینې ته چې اوس سوچ کوم بیخي د لیونتبوب تر حده وه، که په بازار کې به مې د اخبار ټوټه پیدا کړه نو دوړې به مې ځیني وځنډلې او په جیب کې به مې کیښود ترڅو یې په مناسب فرصت ولولم، زما د یوه هم صنفی پلار په بازار کې دوکان درلود، چې هره اونۍ ورته اخبار راتلو، له هماغه همصنفی سره مې یوازې د همدې اخبار لپاره

هو کې، څرک د مطبوعاتو تورتم په اوج کې لومړنی څرک وهلی و، داسې څرک چې په لومړنيو شغلويي د دروغجنو خفاشانو سترگې رنډولې، او د حق او حقيقت ترپيوته يې د سترگو خلا وربښله، د يرغليز اختناق په همدې تورتم کې څرک زما په شمول د ډيرو سترگو ته خلا ورکړه، ډيرو لوستونکو او د مطالعې مينوالو د څرک په رڼا لار ومونده، تردې چې د دښمن د گمراه کونکو تبليغاتو او تزويرونو له شرخه په امن پاته شول، د اشغال او استعمار اهداف يې وپيژندل او په مقابل کې يې د مبارزې او جهاد ډگر ته وړاندې شول.

د مدرسې له طالب څخه مې څرک مجله د مطالعې لپاره واخيسته، نه پوهيرم لومړنۍ که دوهمه گڼه وه، ځيني عنوانونه مې يې اوس هم ياد دي، يو عنوان يې دا وه: خالصه بيا دې خداي زلمۍ کړه. دغسې نور په زړه پورې جهادي، علمي او دعوتي مطالب په کې و، مجله مې په داسې تلو سه لوسته لکه کومه ورکه مې چې موندلې وي، له هماغه وخته مې له څرک سره د مينې تړ واچاوه، سره له دې چې د ترلاسه کولو کوم ټاکلی ادرس يې راته معلوم نه و، خو له مختلفو لارو او تېو تلاش نه په استفاده مې هڅه کوله چې دغه بنياسته مياشتنۍ مجله ترلاسه او خپل ادبي تنده ورباندې ماته کړم.

يو وخت د ولايت په مرکز کې يوه کتابتون ته لاړم، کتابتون له حکومتي او يرغل راوړيو مجلو او نشر يو ډک و، مجلې مې لټ په لټ اړولې خو خوند يې نه راکاوه، د کتاب خرڅوونکي راته فکر شو، لاندې باندې يې راته وکتل، له ږيرې، جامو او نورو مشخصاتو يې وپيژندل چې طالب دی، پرته له دې چې څه ووايي د ميز لاندې يې لاس دننه کړ او د څرک مجلې تازه گڼه يې راوايسته، مخې ته يې راته ونيوه او ويي ويل: واخله ملا صاحب!

ما چې مجله وليده سمدستي مې د قيمت پوښتنه ترې وکړې او مجله مې واخيسته، پوښتنه مې ترې وکړه چې آيا تاسو دا مجلې هميشه خرڅوئ، دوکاندار چې ډير محتاط و، راته وويل موږ يې پټې خرڅوو، دلته راځي خو موږ يې

تېري پاته وو، چې نه خو بې د حق شعار بدرگه کوونکې کومه مجله يا کتاب موندلی شو او نه يې له غږيرو او تصويري رسنيو دغه تنده خړوبولای شوای.

رښتيا هم د اشغال د پيل کلونه سخته مرحله وه، نړيوال کفري ايتلاف په خورا غرور او ليوثتوب کې و، هر څه يو اړخيز و او د مخالف هېڅ غږ پر داسې نه درلود، راډيوگانو، اخبارونو او نورو رسنيو ټولو د بوش او بليز مدحيې خپلولې په اشغال راوړيو موسمي رسنيو سربيره زموږ د هيواد او سيمي زياتره هغه رسنۍ او ليکوالان چې ځانونه يې متعهد بلل او د اسلامپالنې او ژمنتيا ډبرې يې په سينه ټکولې هغوی هم قبلې بدلې کړې، د زور، زرو او تزوير په وړاندې يې د ژمنتيا پښې ولږيدې تردې چې په پای کې د غرب د تبليغاتي يرغل په اتڼ ورگډ شول او ښه قلمونه يې په کې وڅرخول.

دا مهال نو د هراخبار، مجلې، نشرې او هر ليکوال د ليکنې سروکۍ همدا وو چې: نړيوال مرستندويان، سوله ساتي ځواکونه، طالب ترهگر، د طالبانو پټي شوني، د طالبانو کرغېړن دور، جلالت مآب حامد خان کرزی او محترم جورج ډبليو بوش او داسې نور ويو کي چې د متعهدو او په وطن ستي فرهنگپالو په زړونو د غشو غوندې ننوتل.

په داسې تپه توره شپه کې چې تر وږميو له څلورو خواوو هجوم راوړی وي، هر څوک په شب کورۍ محکوم وي او د رڼا په وړاندې د تيارو استازو سرتاسري ايتلاف کړی وي، تاسو خپله پوهيرئ چې د رڼا د مينانو او د لمر څرک د تېو تلو سه به تر کومه ليونۍ او اوج ته رسيدلي وي.

زه او زما په شان د معياري او حقاني ژورناليزم مينان د ۲۰۰۴ م کال په لومړيو کې په همدا سې حالت کې گيرو و، له يوې خوا له مطبوعاتو سره ژوره علاقه وه له بلې خوا د يرغلگرو دروغجن او زهرجن مطبوعاتو هجوم و چې د مؤمنو فرهنگپالو په زخمونو يې مالگې دورولې، د مطبوعاتو اختناق همدا د اوج شيبې وې چې يوه ورځ مې د مدرسې د يوه طالب په لاس کې په څرک مجلې سترگې ولگېدې.

څرک سره له دې چې په امتحاني حالاتو کې يې څرک وهلې و او له بيلابيلو، موانعو، ستونزو او ابتلاوو سره يې وغږې وهلې، تردې چې څو ځله له خطراتو سره مخامخ شوه خو دادی د يرغلگرو د تينستې ترمهاله يې خپل متين گامونه جاري وساتل او ساه يې سترې نه شوه.

څرک مجلې تريوې لسيزې د اوږده او پيوسته سفر له امله زموږ د هيواد په تاريخ د يوې ثابتې او نه هيردونکې نشريې په حيث ځان ثبت کړ، دا مجله لکه څومره چې د محتوی د افاديت او اهميت له اړخه کمسارې ده، دامکاناتو نشتوالي او د ظروفو تنگوالي ته په پام سره يې استقامت او تداوم هم تريوې ژورناليستيکي حماسې کم نه شي گڼل کيدای.

څرک په شاوخوا دوولس کلن بهير کې په هيواد او اسلامي امت د راغلي ترټولو سختو حالاتو عيني تصوير نه يوازې کتونکو ته وړاندې کړ، بلکې ددې زمانې ژوندی انځور يې د راتلونکو نسلونو لپاره هم خوندي کړ، څرک د اشغال شوي اولس د آزادۍ او حریت چيغې بدرگه کړه، څرک د کلسټرو او ډيزي کټر بمونو په درزهار کې خپ شويو ځگړيو ته آزانگه ورکړه، څرک د يوه سرلوري خو يرغمل شوي اولس د جهاد او سرلوري چيغه ورکېدو ته پرې نښوده بلکې په پوره جسارت يې د باطل په وړاندې د حق د زمزمې اکبر جهاد ترسره کړ.

څرک نه يوازې د هيواد په سطحه د حق د احقاق او د باطل د ابطال ديني مسؤليت ترسره کړ، بلکې د نړۍ په کچه يې په ورځنيو حادو مسائلو پسې پل واخيست، د غربي ميډيا له دروغو او تحريف څخه يې پرده پورته کړ او دنړۍ په هرکونج کې يې مسلمان امت د ورپېښو ستونزو او کړاوونو په اړه راته او ناويلي حقائق د لوستونکو مخې ته کيښودل.

هو کې، څرک د اشغال په تيره لسيزه کې هغه جريده وه، چې د يرغلگرو له عالمگيرې ميډيا سره يې د غږې وهلې، په داسې حال چې د عصر مطرح قلموال او د ژورناليزم مدعيان د والرو په ډنډ کې لاهو او قلمونه يې د کفر خدمت ته وقف کړي.

پټې ساتو، مراجعينو ته گورو او داسې څوک چې پوهيږي له داسې مجلې سره علاقه لري يوازې هغوی ته يې ښکاره کوو او اوس ددې مجلې همدغه ځانگړي خريداران پرې موخته شوي او له موږ څخه يې وړي.

څرک مې پرلپسې لوسته چې په گټورو معلوماتو او فکري روښانتيا سربيره يې د ليکوالۍ او فرهنگپالۍ شوق هم راکې وپنځاوو، يو وخت مې دا ارمان و چې کاشکې مې کوم شعري يا ليکنه په دې مجله کې چاپ شوي وای، مجلې ته مې په يوه ادرس شعر ورواستاوو پرته له ځنډه په کې چاپ شو، له دې وروسته مې د څرک له کارکوونکو سره د ليدلو او همکارۍ تلوسه وه، او بيا مې الله تعالی هغه ارمان هم پوره کړ، هغه ورځ مې تراوسه په ياد ده، چې د يوه ملگري د راليکلي ادرس له مخې له گڼې گونې ډک ښار کې د څرک په مخفي ادرس پسې گرځيدم، څو ځايه مې بازاړي ترانسپورت تبادله کړ، له ډکو سرکونه او تنگو کوڅو تير شوم، د يوه پله په سر ودرېدم، څلورو خواوو ته مې وکتل، خو لوری رانه ورک و، زه چې د ويرې او شوق احساساتو اخيستی او په يوه مخفي هدف پسې لالهنده وم ځان راته د نسيم حجازي د تروپمۍ مسافر د داستان اتل ايسيدو، هغه چې د غرناطې په اشغال شوي ښار کې، د ډار او خطر له احساس سره له البسين مسجد څخه راوړي او د مجاهدينو په مخفي ادرس پسې کوڅې او لارې پل کوي.

بالاخره مې د څرک پټ دفتر وموند، يوه تياره کوټه چې تنگې کوڅې ته يې کړکۍ او دروازه وتلې وه، په کوټه کې يوه ميز، يو کمپيوټر او ورسره دوه څوکۍ ايښې وې، په څو کيو دوه تنه ځوان فرهنگي مجاهدين ناست و، زه داسې مهال ورغلم چې يوه ورته ليکنه لوسته او دوهم تن يې په کمپوز بوخت و، همدا ورک او گمنام فرهنگي مورچل د څرک مطلع و، همدې مجاهدينو د مطبوعاتي تکتيم په اوج کې د جهاد او استقلال غږ پورته کړی و، همدوی او څو نورو گوتشمير ملگرو يې د يرغلگرو نړيوال رعب او دهشت مسخره کړی او په ډاگه يې د حق او حقانيت چيغه بدرگه کړې وه.

وو، د څرک قلموالو یوازې د اسلام او حقانیت په ننگه ملا تړلې وه، سرونه یې په ورغوي ایښي و او د ژوند په بیه یې د ژورنالیزم په برخه کې خپل جهادي مکلفیت سرته ورساوه.

زما باور دی، چې څرک مجله به ژمورېد جهاد او مبارزې د یوه ویارمن یادگار په حیث د هیواد په مطبوعاتې جوړښت کې ځان ته ثابت او تلپاتې ځای ثبت کړي، که په نږدې یا لرې راتلونکې کې مو په هیواد کې د سرتاسري اسلامي نظام د نفاذ ارمان ترسره کېږي، باید چې څرک مجله یې له رسمي نشراتي اورگانونو څخه وي، ځکه دې مجلې په سخت وخت کې د اسلام خدمت کړی، په سختو مرحلو کې یې د اولس روح او روان د لاسا کړی او په داسې حال کې یې د اولس د زړه حال ویلی، چې د دموکراتیک اختناق له امله د اولس په حق گوښه ژبه د سکوت مهرونه وهل شوي و، دې مجلې په داسې حال کې خپل دیني او وجداني مکلفیت ترسره کړی، چې د یو اړخیز یرغل او جبر له امله وجدانونه لیلیام او قلمونه خرڅ شول، مجلې کرایه او ژورنالیزم د حقائقو د تحریف او تکتیم آلله وگرځېده.

په هر حال، خبره مې له څرک سره له یارانې او علاقې راپیل کړې وه، په څرک مې لومړی ځل د د ۲۰۰۴م کال په لومړیو کې سترگې خوږې شوې وې او اوس د دې ۲۰۱۵م کال رابریدونکی دی، نن چې د څرک د کلizi په مناسبت خپل تاثرات لیکم نو هماغه لومړنۍ شیبې مې سترگو ته لرې برې کېږي.

هغه مهال مې هېڅ تصور نه کاوو چې یوولس کاله بعد به د څرک په کلزيه لیکنه کوم، فکر مې کاوو چې څرک به هم ژمورېد مطبوعاتې جریان د ځوانیمرگو نشریو، عزم، توکل، استقامت او نورو غوندې د مطبوعاتې اختناق د جبر قرباني او د چلوونکو په شهادت او بندي کیدو سره به یې مطبوعاتې سفر نیمگړی شي.

خو الله الحمد دادی څرک مود غریب په خلاف د مطبوعاتې جهاد د لومړنیو نشریو له منځه د یوې یادگار مجلې په حیث راپاته ده، څرک د پخوا په نسبت د پاموړ پر مختگ کړی

دی، څرک که پرون د محترم استاد محمد یاسر مرکه له سهار ورځپانې څخه په مننې چاپوله نن د دې جوگه شوې چې له مطرحو شخصیتونو سره په خپله مرکې وکړې، په بیلابیلو موضوعاتو تحلیلونه خپاره کړي، د علم، هنر، سیاست، ساینس، تاریخ او ادب د مینه والو تندي ماتې کړي او د ورځې په نرخ برابر نشراتي مواد تر خپلو مینه والو ورسوي.

د څرک کلزيه دې ددې وزینې مجلې مسؤل مدیر، تخنیکي همکارانو، لیکوالانو، لوستونکو او ټولو مینه والو ته مبارکه وي، الله تعالی ته دعاء کوو چې د حق دغه چیغه همدا سې تانده او الهام بینونکي وساتي، او د زمانې له شورو یې په امن ولري. آمین یارب العلمین

د خلکو عیبونه نه توی

یو وخت یو باچا و په یوه سترگه وړند او په پښه گوډ و. یوه ورځ یې د هیواد تکره انځورگران او رسامان ټول راوغوښتل او امر یې وکړ چې د ده یو انځور وکارې په دې شرط چې دده عیبونه پکې ښکاره نه وي.

ټولو انځورگرانو انکار وکړ او ویې ویل: دیوه ړانده او ګوډ انسان داسې انځور به غټګه کاږي چې روغه سترګه او روغه پښه ولري!!

ټولو انځورگرانو د باچا له انځور جوړولو نه انکار وکړ خو د دې ټولیز او عام انکار په منځ کې یو انځورگر رامنځته شو او سینه یې وږوله چې دا کار دی کوی!! په کار یې پیل وکړ او د باچا یو ښایسته انځور یې تیار کړ او هغه داسې چې باچا ښکار په حالت کې ګونډه ماته او د ښکار د ټوپک څخه نه یې یوه سترګه پټه او په بله هدف ګره کوي.

په دې توګه باچا ښایسته انځور په داسې توګه تیار شو چې دواړه هرانه عیبونه یې هم پکې پټ شول، کاش موږ هم د دې انځور ګر په غیر دنورو خلکو د شغمیټ مثبت انځورونه واخلو او په منفي ټکو او سلباتو یې سترګې پټې کړو، هېڅ داسې انسان نشته چې هغه تیروتنې او منفي اړخونه ونلري خو که موږ د ځان او نورو ارامې او خوشالي غواړو باید د هر چا ايجابې او مثبتو عملونو ته غیر پاته شو او په منفي غویونو یې سترګې پټې کړو.

دمعاصر صحافت

دولت ته ګډه خبره

راتلونکي کې لښکري نه؛ ميډيا به دنړۍ د قومونو زړونه او ذهنونه فتحه کوي....

(همدرد)

خپريزې، لکه: ورځپاڼې، اوونيزي، پنځلسيزې او مياشتنيزې مجلې او جريدې، دا ټول په صحافت کې راځي.

په دې توګه صحافت د ليکلو موادونه عبارت دي، خو نن سبا صحافت يواځې تر ليکل شويو موادو خاص ندی، بلکې د ميډيا دواړو ډولونو (چاپي او برېښنايي) ته صحافت ويل کېږي.

په چاپي ميډيا کې ورځپاڼې، مجلې، جريدې او نور چاپېدونکي مواد راځي او برېښنايي ميډيا د تلویزون، راډيو او انټرنېټ له لارې خپريدونکو موادو ته ويل کېږي.

صحافت يا ميډيا يواځې دخپل "مافي الضمير" ښکاره کولو ته نه وايي، بلکې دخپلو لوستونکو او کتونکو اذهان دخپل "مافي الضمير" موافق جوړول غوره صحافت دی، که څه په پروګند هم د صحافت او ميډيا اطلاق کېږي، خو ددې باوجود د پوهانو اتفاق په دې دی، چې دعامة پوهاوي لپاره تر ټولو مؤثره زريعه صحافت دی.

د شک پرته ميډيا داکار په اسانه کولی شي چې يو ګوند يا يوسړی دعامة مقبوليت معراج ته رسوي او بل ګوند يا شخص دومره سپک و سپور کړي چې هغه تر "تحت الثرى" نه هم ښکته وغورځوي.

د زمري نه ميډيا اوله ميډيا نه زمري جوړول د ميډيا د چپ لاس کار دی، همدا وجه ده چې نن سبا په هره ټولنه کې رسنۍ دومره اغيز او تاثير لري چې خلکو په نامحسوس ډول خپل اذهان د ميډيا تابع گرځولي يا پرېل سپيناوي: نن سبا

د شک پرته نن ورځ په نړۍ د معاصرې ميډيا راج دی! بسته نظامونه او رژيمونه ړنگوي، ځواکمن هيوادونه او شتمن ملکونه فتحه کوي، د سپين نه تور او تور نه سپين جوړوي... کوم ولسونه يا هيوادونه چې د معاصرې پر مختللي ميډيا څښتنان دي، هغوی دنړۍ پاتې قومونه او دولتونه د ځان په وړاندې مرعوب اومات کړي... هغوی د درېمي نړۍ په هيوادونو کې دخپلې خوښې نظامونه تقويه کوي... هلته خپلو ملاتړ او لاسپوڅو ته روحیه او حوصله ورکوي... هغوی د ميډيا اور سنيود لارې د درېمي نړۍ زياتره هيوادونه يرغمال کړي... حکومتونه او چارواکي يې د غرب لپاره تابع گرځولي... په پوځي ډګر کې د ځان په طرفدارۍ او دخپلو ځواکونو د مورال لوړولو لپاره بيدريغه پروپاګند او تبليغات کوي.

ډېر افسوس! چې په دې ميدان کې اسلامي نړۍ بيرته پاتې او د پياوړي او مجهزې ميډيا له نعمت محرومه ده، هم دغه وجه ده چې په اسلامي هيوادو کې امنيت، سوله او ثبات نه راځي، کفری هيوادونه له يو سره تر بل په ټولو کې بشپړه ارامي او قرارې ده، هغوی خپل ټول پام سائنسي علومو کې پر مختګ ته اړولی او په اسلامي هيوادونو يې مرګونه او جنگونه ټپلي، د مسلمانانو شتمنۍ او وسائل اغيارو قبضه کړي. هغوی دخپلو ولسونو په ګټه ورنه کار اخلي، ټوله اسلامي نړۍ د مجرمانه غفلت په درانه خوب وينده ده، چې نه ورسره دنن فکر شته اونه د سبا!...

ميډيا له څه نه عبارت ده؟ او کومې برخې يا څانګې لري؟

د ميډيا يو نوم صحافت دی. چې دا د عربي ژبې تورې يا لفظ دی او له صحيفې اخستل شوی، صحيفه هغو ليکلو موادو ته ويل کېږي، چې وخت پر وخت

نړۍ کې خلک دمیډیا په فکر، فکر کوي، دمیډیا په ستر گولیدل کوي، دمیډیا په غوږونو اوریدل کوي او دمیډیا د تخمینونو په تله، ټول کوي...

له تاریخ څخه خبر لوستوال پوهیږي چې دصحافت، میډیا او ژورنالیزم اصطلاحات وروسته جوړ شوي، خو استعمال یې پخوانی دی.

په میډیا داغبارو قبضه:

دمیډیا په دې دواړو برخو (چاپي او بریښنايي) کې دیهودو ونډه او قبضه زیاته ده، نن سبا زیاتره نړیوالې ورځپاڼې، مجلې او خبري چینلونه یا مستقما دیهودو دي، یا بالواسطه دیهودو په واک کې دي، همدا وجه ده چې یهود په فلسطین کې هر شومره زیات وحشیانه جرایم ترسره کوي، ورباندې نړیواله میډیا چوپه خوله ده، داسرايل دوحشیانه کړو وړو ستاینه کوي او تري ملاتړ کوي او یهود دې موقف ته نن نه؛ بلکې یوه پیږۍ وړاندې متوجه شول، په ۱۸۹۷ زکې دیهودو درې سوه مفکرانو په یوځای ناسته کې په نړۍ دیهودي راج راوستلو لپاره اوږده بحثونه وکړل، مختلف نظرونه یې وړاندې کړل، چې څنگه دا کار ممکن دی؟ هغوی په پای کې لاندې پرېکړې وکړې:

په لومړي ګام کې د نړۍ په تیلو، سرو زرو، او طبعي زخایرو د قبضي موندلو نظریه وړاندې کړه او ددې لپاره یې عملي کړنلاره هم وټاکله.

په دوهم قدم کې دمیډیا د اهمیت منلو پرېکړه یې وکړه، چې میډیا باید دځان کړو، ددې لپاره یې جلا عملي کړنلاره هم تصویب کړه.

دهغه وروسته نړیواله میډیا یهودو قبضه کړې او دیهودي ګټو د خونديتابه لپاره دمیډیا نه د قوي دفاعي او اقدامي وسلي په حیث کار اخلي، دنورې نړۍ داځهانو جوړولو او فکرولو اړولو او تغیرولو لپاره تري ناوړه ګټه پورته کوي.

له یهودو وروسته نصاری په میډیا قابض دي. هغوی هم دمیډیا پراخ میدان پخپل واک کې لري، هغوی چې په هر هیواد دیرغل نیت ولري، دهغه پر ضد اول دومره ناروا تبلیغ او پروپاګند کوي، څو نړۍ کې دهر سړي ورباندې درېښتیاوو باور راشي، دعامه اځهانو په جوړولو کې له میډیا څخه لوی کار اخلي.

اوسنی دور چې دمیډیا اوصحافت دور دی په خاصه توګه دیوولسم ستمبر وروسته دجنگ دتوپک، توپ، ټانګ او طیارې نه تود جنگ دمیډیا په محاذ روان دی، دحرب اوضرب په ځای دمیډیا اوصحافت دګرم ګرم دی، اوس بری یا شکست چې څومره تر جنگي تجربو او پوهې تړلی دی، دومره

دمیډیا پروپاګند او تبلیغ هم پکې رول لري، هم دامیډیا ده چې د پېر بی زړه سړي ته زمري اوله زمري نه ګیدې جوړوي، له فاتح نه مفتوح اوله مفتوح فاتح جوړوي

داسمه ده چې اسلام ددروغجن صحافت یا پروپاګندته اجازه نه ورکوي، لیکن داهم روښانه ده چې اسلام دصحافت داهمیت انکار نه هم کوي، اسلام نه یواځې دعامه ابلاغ اهمیت مني، بلکې استعمال یې ضرور بولي، دحق داحقاق اودباطل دابطال لپاره یې مؤثره وسله ګڼي.

نړۍ کې داغبارو دمقابلې لپاره داسلامي میډیا یا صحافت پر مختیا ته اړتیا ده، ښکاره ده لویديځ دمیډیا له لارې ښکاره لوړ انساني او اسلامي اخلاق، سیاسي او کتوري اقدار ترېښولاندې کوي، یواځې اسلامي نړۍ دکفري نړۍ ددغه یرغل مخنیوی په غښتلي میډیا کولی شي.

بل دفحشاوو اولوختوب لپاره نړۍ کې دمیډیا نه کار اخستل کېږي، چې دې لړ کې یې تاثیر هم نهایتي مؤثر دی، په ځانګړي توګه دځوان نسل په بې لارې کولو کې یې نقش ډېر اهمیت لري، مسلمانان دهغوئ مقابله پخپله غښتلي میډیا کولی شي څو دخپلو دیني او معنوي ارزښتونو ساتنه وکړي او خپل ځوانان داحراف او بې لارېتوب نه وژغوري.

سربیره په دې میډیا دمسلمانانو دتیر ایستلو لپاره دمسلمانانو منحرف شوي خلک دکارپوهانو او په نورو نومونو وړاندې راولي، دهغوئ الحادي نظرونه خوروي، دمسلمانانو په لباس کې دهغوئ له خولونه داسې افکار خپروي چې هغه داسلام یو ډېر مسخ شوی شکل دنړۍ په وړاندې ږدي، هغوئ په ښکاره داسلامي شریعت حکمونه دخپلو فرسوده اځهانو تابع بولي، هغوئ ددې په ځای چې نړۍ کې دمظلومو مسلمانانو سره خواخوږي اوهمدردي ښکاره کړي سرچېه دظالم داعیه برحق بولي، مظلوم مسلمانان ګرم او پرې ګڼي. ځکه هغوئ ډیر دیو معاش خواره دي، له خپلو ځوانو یوازې هغه الفاظ اوتوري وباسي چې په هغوی بېاردران خوشالېږي.

دصحافت یا میډیا ازادي

یوه ستونزه چې له امله یې داسلامي دنیا واکمن او دیني حلقې انډېښنې لري، داده غرب کې میډیا له حده وتلې ازادې لري، رېښتیا هم مطلقه ازادې ګڼ، اخلاقي او ټولنیز مفاسد سړي، دې لړ کې مسلمانان کولی شي، د معتدل صحافت رامنځته کولو په لارو چارو غور وکړي، چې نه دا اوسنی مطلق جمودپاته وي، چې هیڅ نقد او نیوکه نه زغمل کېږي، هر هغه نقد چې دنظام

د تنقید او توهین توپیر :

هو! د تنقید تر څنګ شریعت په دې هم ټینګار کړی، چې نقد کوونکی به د تنقید او توهین تر منځ توپیر کوي، تنقید روادې بلکې په کولو یې ثواب دی، خو توهین ناروادې، یو وار یو سړي د ابن عامر په نوم یو چارواکی ولید، هغه ډیر نري کالي اغوستي و، هغه سړي چیغې کړې: خلکو راشئ! زموږ امیر د فاسقانو کالي په تن کړي! هغه مشهور صحابي حضرت ابوبکره (رضی الله عنه) هم حاضر و، هغه وفرماییل چوپ شه، مادر سول الله (ﷺ) نه اوریدلي:

من اهان سلطان الله فی الأرض اهان الله (ترمذی ابواب الفتن وقال: حدیث غریب)
کوم سړی چې په ځمکه د الله (ﷻ) د سلطان توهین وکړي الله به دهغه توهین وکړي. نوموړه شوه چې اسلام د تنقید او توهین تر منځ توپیر لحاظ ول
اړین بولي، تنقید ته روا او توهین ته ناروا وایي، نو اسلامي صحافت یا میډیا کې تنقید ځای لري خو د توهین لپاره جواز نشته.

په غوب کې میډیا ازادې لري؟

راګر زو دې پوښتنې ته چې غربي نړۍ چې څنګه دعوه لري، هلته هغسي رښتیا میډیا خپلواکه اوازادې لري؟ حقیقت دادی چې دنړۍ په هیڅ یو هیواد کې هم مطبوعات مطلقه ازادې نلري، د مثال په ډول امریکا ځان نړۍ کې د جمهوریت دیموکراسۍ او د میډیا د ازادې لوی علمبر دار بولي، په ټوله نړۍ کې د مطبوعاتو د ازادۍ ډول غږوي، خو که څېر شو هلته میډیا محدوده ازادې لري! میډیا اجازه نلري چې د امریکا دملي ګټو پر ضد خپرونې وکړي، د امریکا د قوانینو سره غږ ونه وکړي، یا د امریکا د نظام په ضد بغاوتونه وپاروي او یا ځانونه رهبري کړي، یا د امریکا د قضاو محاکمو پر بڼې چلینج او وننګوي، د امریکا د پوځ او استخباراتو محرم رازونه او اسناد افشا کړي، هم داوس امریکا یې ځواکونو زموږ هیواد اشغال کړی، نړیواله میډیا حق نلري چې د افغانستان د وضعي په باب رښتیني معلومات خپاره کړي، د امریکا یا نو د ظلمونو او وحشتونو څخه نړیوال خبر کړي، داکار د امریکا د ګټو پر ضد ګام تعبیر یږي، هم داراز میډیا نشي کولی چې کوم داسې راپور یا خبر خپور کړي، چې هغه دلته د میشتو امریکایي ځواکونو مورال کمزوری کوي! لنډه دا چې د میډیا مطلقه ازادې یو بې معنی عنوان دی، واقعیت کې میډیا پر غمال شوې، البته غریبان د اسلامي نړۍ د مرعوبه کولو په موخه د مطبوعاتو د ازادې پلمه دیوې وسیلې په حیث کاروي، خو اسلامي نړۍ ته پکار دی په منځلارېتوب غور وکړي د قوانینو په چوکاټ کې د میډیا او صحافت د ترقۍ او د محدودې ازادې لارې چارې وسنجوي

د اصلاح او تقويي لپاره وي، د وخت د نظام د ټینګښت او پیاوړتیا په نیت وي باید هر کلی یې وشي، له نقادانه په ورېن تندي مننه وشي، هغه دي کار ته نور هم تشویق او ترغیب شي... او که د اصلاح په نیت نه وي تر شایې د تخریب جذبه شتون ولري، باید نقاد ته د سالم منطق په ژبه ځواب وویل شي.

په دې لړ کې دا خبره عامه ده، چې د چارواکو اطاعت واجب دی او دهغوئ په هیڅ یو عمل تنقید نشي کېدای! حال دا چې د اسلامي شریعت د لارښوونو له مخې د اسلامي هیوادو ګړي حق لري، چې پخپلو چارواکو نیو کې او نقد وکړي. په خاصه توګه هغه مهال چې کله د حاکم او امیر یو حکم د قرآن او سنت سره په تضاد وټکر کې وي، په هغه امیر تنقید کېدای شي آن تردې چې په ضد یې خلک محکمې ته عارض کېدای شي، خو محکمه دهغه اسلام ضد حکم لغوه کړي... د اسلامي لارښوونو له مخې واکمن "ما فوق الفطرت" هستي ندی، چې له هغه نه هیڅ خطا نه راځي.... له دې وجې شریعت هغه په مشورې کولو مامور کړی دی، او په شوری کې دهغه دراي خلاف رایه ورکول جواز لري، او دا ندی ښه بې ځایه ده چې هسي نه حاکم رانه څخه او ځوابدی شي... په دې اړه د رسول الله (ﷺ) نه څرګند روایتونه منقول دي... په هغو کې عامو خلکو ته حکم شوی دی، چې د چارواکو سره په ناروا وو کې د ملګرتیا کولو په ځای هغوئ سې لارې ته راولئ! حضرت کعب بن عجره (رضی الله عنه) فرمایي:

خرج علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن تسعة، فقال: إنه ستكون بعدى أمراء من صدقهم بكذبهم وأعانهم على ظلمهم فليس منى ولست منه وليس بوار على الحوض ومن لم يصدقهم بكذبهم، ولم يعنهم على ظلمهم فهو منى وأثامنه، وهو وارد على الحوض (سنن النسائي كتاب البيعة ٢٢٢ حديث)

موږ ته رسول الله (ﷺ) راغی، موږ ټول نهه تنه وو، اووي فرمایل: له مانه وروسته به داسي امیران راځي، چا چې دهغوئ د دروغو تصدیق وکړ او ور سره په ظلم کې یې مرسته وکړه هغه زما څخه ندی اونه زه دهغه نه یم، هغه ماته په حوض (کوثر) هم نشي راتلای، او څوک چې دهغه د دروغو تصدیق ونکړي او په ظلم کې دهغه سره مرسته ونکړي هغه زما څخه دی اوزه دهغه څخه یم، هغه به ماته په حوض (کوثر) راځي.

د حضرت ابوسعید خدری (رضی الله عنه) روایت دی: إن من أعظم الجهاد كلمة عدل عند سلطان جائر (ترمذی کتاب الفتن ٢١٧٤ حديث)

تر ټولو لوی جهاد دا هم دی چې د ظالم واکمن په وړاندې د انصاف خبره وکړای شي.

البته غربي ميديا لوڅ عكسونه ، تشويقونكي مناظر ښودل عاړنه بولي ، مسلمانانو ته بيا پكار ده ، چې ددغسې ازادې دمخنيوي لپاره دسختو قوانينو جوړولو ترڅنگ له تخنيكي پلوه داسې مهارتونه ترلاسه كړي ، چې په سبب يې دغير مشروع موادو دخپرولو مخه نيول اسان وي .

ولې داسلامي نړۍ محيط اوشرايط دمطبوعاتو په برخه كې هغومره ازادې زغملې شي ، شومره اجازه چې اسلام وركوي ، په اسلامي هېوادو كې حتمي ده ، چې ميديا په اسلامي ارزښتونو اومقدساتو ته درناوى اواحترام لري ؟ دسرغړونو په صورت كې به استجوابولى شي ؟ په دې باب دهغو علماوونه طرحې ، نظرونه اوسلاوي گټورې دي كوم چې په دې برخه كې تخصص لري ... دهغوئ دنظرونو په رڼا كې دميديا اومطبوعاتو په قضيه غورگټه لري

بوينښايي انځوريزه ميديا :

تلويزون اوانځوريزه ميديا چې دتاثير او اهميت له پلوه ، ضروري ده ، بايد په اړه يې داسلام حكمونه اومقررات اودوخت ضرورت په پام كې نيولوسره يوه نتيجه ترلاسه شي تردې مهاله دانځوريزې ميديا دجواز موضوع اختلافي ده ، په اړه يې داسلامي نړۍ علماء په دوه برخو ويشل شوي ، دغربي نړۍ دعلماوواكثريت يې په جواز فتوا وركوي او دبرصغير ديوبندي علماووترمنځ دوه رايې شتون لري يوه ډله وايي : دتلويزون دپردې نه كفرې نړۍ داسلام په ضد ديوې لوي وسلې په حيث كاراخلي او تري داسلام په ضد تبليغات كوي او نړۍ كې دمسلمانانو كړنارته زبان رسوي ، هغوئ دكفرې نړۍ په مقابل كې ديوې متقابلې وسلې په توگه دتلويزواوانځوريزې ميديانه په كاراخيستو كې شرعى قباحته ونښي ، لكه څنگه چې نن سبا په نړۍ كې داتومي وسلو ترلاسه كولو سيالي روانه ده ، مسلمانان اودمسلمانان دواړه كوښښ كوي چې اتومي وسلې لاسته وړوي ، څو پرې خپله دفاع وكړي ، حال داچې دجنگ په باره كې درسول الله (ﷺ) نه څومره لارښوونې مونږ ته رسيدلي ، دهغو له مخې مسلمان ته دداسې وسلې استعمال رواندى ، چې دزمكې په مخ هرساه كښ اوزنده سر و وژني ، حشرات اوحيووانات ووژني يا كوم لوى بشري ناوړين پېښ كړي ... ، خو داچې نن دغه وسله دمسلمانانو ددښمن په لاس كې ده ، هغه ورباندې مسلمانان ډاروي اوپه راتلونكې كې اندېښنه شته چې هغه يې دمسلمانانو پرضد استعمال كړي ، نو كه نن مونږ هر ديني عالم اومفتي ته ورڅو اوله هغه نه استفهام غواړو ، مفتي صاحب ! په دې حالت كې چې دمسلمانانو دښمن اتومي ځواك دى ، هره ثانيه او هره شېبه ددې خطر شته ، چې هغه يې په مسلمانانو استعمال كړي ، ايامسلمانان كولى شي دخپلې دفاع اوبقا لپاره اتومي وسلې

اوپيكنالوجي ترلاسه كړي ... ؟ مفتي صاحب به نه يواځې مونږ ته دترلاسه كولو په اړه دجواز فتوا راکړي ، بلکې راته وبه ليکي : چې داسلام اومسلمانانو دبقاودفاع لپاره اتومي وسلو ترلاسه كول فرض دي ... خامخا دي ترلاسه شي ...

دعلماوودغه ډله اصرار لري چې نن غرب تنها داسلام په خاوره عسکري يرغل ندى راوړى بلکې عقيدوي اوفکري يرغل يې هم کړى ... اوبعینه هغسې حالت دى څنگه چې دخليفه مامون په زمانه كې چې كله يوناني فلسفه اوعلم عربي ته وژباړل شول اوداسلام عقيدوي پولي يې ولړزولي ... دوخت سلف علماء پورته شول بيرته يې په يوناني فلسفه بريد د فلسفې د کاله نه وکړ ... اوپه دې توگه يې اسلامي عقايد ديوناني فلسفې ديرغل او گواښ نه خوندي کړل ... ! نن هم اړتيا ده چې دلويديځ دعلم الحيات (دژوندانه) په فلسفه بريد بيرته دهغوئ پخپله وسله وشي ... هغه وسله چې دوى يې داسلام په ضد کاروي بيرته د دوى په ضد وکارل شي ...

ددیني علماوودې ډلې په اند : غرب داسې ستراتيژي ډيزاين کړې چې په راتلونکي کې به دهغوئ لښکرې هيوادونه فتحه کوي نه ؛ بلکې دهغوئ ميديا به ، د نړۍ دقومونو اوولسونوزرونه اودهنونه فتحه کوي ... بيا به هغه هيوادونه نيول ور ته اسان وي ... له دې وجې سرله اوس نه دلويديځ ددې پراخ يرغل په وړاندې مسلمانانو ته بيداريدل پکار دي اوورته جواب ترکې په ترکې ورکول ضرور دي .

اودعلماووبله لويه ډله مطلقاتلويزون اوانځوريزه ميديا ناروا بولي ، هغوئ دلومړۍ ډلې علماوودريځ په شد اومد سره ردوي اواوپې : دتلويزون مفاسد اونقائص په نسبت سره مصالح ته ډير دي ، دمسلمانانو نسل بې لارې کوي ، عکس منصوبي حرام دى ، تلويزون اوعکس سره لازم ملزوم دي ، له دې وجې مسلمانانو اوديني تحريکونو ته تري اجتناب پکار دى .

لنډه داچې غوره داده چې دانځوريزې ميديا په اړه دکوم حتمي اوقاطع دريځ نيولوخڅه وړاندې ، دنړۍ دهغو جیدو علماوو نظرونو ته مراجعه وشي ، څوک چې په ديني اودنياوي دواړوعومو كې تخصص اوپوهه لري ، دهغوئ دنظرونو په رڼا كې ديومنځلارې دريځ جوړول پکار دي . ليکن په هر صورت اړتيا ده چې مسلمانان اواسلامي هيوادونه دميديا اومطبوعاتو ارزښتمن رول اواغيزمن كړدار درك اوو پيژني ... داسلامي مقرراتو په پام كې نيولوسره تري دخپل نجات اوپر مختگ لپاره كارواخلي په باب يې غفلت اولاپروا هې ونكړي .

د آزادۍ او مقاومت څرک

(فلري محمود غزنوي)

انځور او د حقائقو د څرگندولو لپاره د امارت مطبوعاتې ډگر خپل فعالیت په ډېر سخت، مشکل او رېږين حالاتو کې پيل او گړندی کړو، د انټرنیټ څانگه يې فعاله، اخبار يې رامنځته کړو، مجلې يې خپرې کړې، ژوندۍ صحنې يې د آواز او فلم په بڼه خپرې کړې، د همدې مطبوعاتې او فرهنگي فعالیتونو په لړۍ کې يوه هم د څرک مجله ده.

د څرک مجله چې د ادبي اوس يې عمر دوولس کلن شو، د خپل عمر په اوږدو کې گڼې برياوې او کارنامې تر لاسه کړي دي، د څرک مجله رښتيا هم د نوم په څير په هغه سختو حالاتو او تپو تيارو کې د آزادۍ او مقاومت څرک وو، د مجلې په ليدو له کتونکو سره نوی احساس پيدا شو، د جهاد له گرمو سنگرونو خبر شوو، يرغلگرو ته د وررسيدونکې زيان نه خبر شو، همداسې د څرک مجلې په مټ مسلمانان د دښمنانو له توطيو او د سائسو څخه خبر شو، خپلو لوستونکو ته يې علمي، جهادي، ادبي، تاريخي، فقهي او گڼ نور خدمات ترسره کړل، لکه څرنگه چې د غربي ښامار په مقابل کې نظامي مقاومت او جهاد د وخت ضرورت وو، او د کافرانو د شکست لامل وگرځيدو، په همدې بري او کاميابي کې د مطبوعاتو ونډه سم په نيمه وه، ځکه غربي ښامار خو

په کال ۲۰۰۱ کې چې امريکا د څلوېښتو نه د زياتو هيوادونو په ملتيا د افغانستان په حريم تيری وکړ، د لويښتو ورځو د سخت مقاومت نه وروسته اسلامي امارت عقب نشيني ته مجبور شو، دا وخت امريکا او متحدين يې په سخت وحشت کې وو، له هر قسم وسلې څخه يې کار اخست، له همدې امله هغه مهال تپه تياره ه، هر لوري ته د دښمن تبليغات او پروپاگند وو، دښمن هڅه کوله چې طالبان کمزوری او نيست او نابود وي، له هر لوري څخه به يې د خپلو برياوو او د طالبانو پاتې راتلو آوازې او گنگوسې خپرولې، راديوگانې د وی په واک، اخبارونه او مجلې د دوی په گټه، ميلويزون د دوی په نفعه خبرونه خپرول، له هر لوري مايوسي او تپه تياره وه، عام خلک څو څه کوي چې يرو شملورو ځوانانو هم سر نشوای پورته کولای، تر ې چې د امارت د چارواکو له مرستي او ځای ورکولو څخه ډير داسي کسان هم په خټ شول، چې د طالبانو د اک په مهال به يې د هر راز مرستي وعدي او ډنډورې هلې، او په امارت کې د ډير زيات امتياز او عزت ښتنان وو، په همدې مهال له څه څنډ څخه وروسته په نظامي ډگر کې طالبانو يو ځل بيا سر را پورته کړو، په دښمن يې مرگوني گزارونه پيل کړل، د همدې گزارونو د

نړۍ ناقابل شکست گڼل، ځکه خو یرغلگرو په خپلو ټولو مقاومتونو سترگي پټې ولې، خپله مرگ ژوبله او زیانونه یې پټه ول، خو د اطلاعاتو او کلتور ملگرو د مجلو، اخبار او نیت په ذریعه دوی قابل شکست ثابت کړل، د جگړو ژوندۍ صحنې یې وړاندې کړې، او دنیا ته یې ثابته کړه، چې امریکا او ناتو یو لازواله قدرت نه دی، د هغوی عسکر په مرمۍ داسې سوري کیږي، الوتکې یې داسې را نسکورېږي، ټانگونه یې داسې پر خچې پر خچې کیږي او د اکمالاتو موټر یې داسې د اور په لمبو کې لولپه کیږي.

د یادوني وړ ده، چې په وروستي وخت کې داسې بریښي چې په څرک کې د ذیرو حوتصو یرونو په شرباندي پایندي لگول شوي، په داسې حال کې چې هغه تصویرونه د امریکایی عسکرو د مرگ ژوبلې او مسلسلو شکستونو د یو ثبوت په توگه دنیا ته وړاندې کیدل او د څرک په جالییت کې یې مهم رول درلود، که چیرې په شرعي ملحوض بند شوي وي، زما په فکر جنگي او جهادي حالت له ډیرو حالاتو مستثنی دی، او افغانان خو تر اوسه له جنگي حالت څخه نه دي وتلي، شرعاً دروغ سخت ناروا دي، خو په جهاد کې جائز دي، پیغمبر علیه السلام له دوکې سخته منعه فرمایلي ده، خو جنگ کې روا او حرب یې خدعه گرځولی، تردې چې الله تعالی پیغمبر علیه السلام ته په خوب کې د دښمن شمیر کم ښیي، ولې په حقیقت کې هغوی ډیر دي، ولو اراکهم کثیرا لفشلتهم...

لنډه دا چې د له نورو مطبوعاتو سره سره د څرک مجلې په تیر وخت کې داسې خدمات ترسره کړي، چې باید تاریخ یې په زرینو پاڼو ولیکل شي، نو ځکه که د مجلې خدمات او دکار کونکو فعالیتونه او تکلیفونه

وخیل شي، غټ کتاب ترې جوړیدای شي، ولې دلته د مجلې د دوولسم کال د پوره کیدو ویاړ دا څو ټکي ولیکل شوو. الله دي دا مجله په آینده کې د غربي نړۍ د بشپړې ماتې او د اسلامي نظام د نفاذ زیری ورگرځوي آمین

که د خولې له بد بویۍ کړېږئ: دا کرښې ولولئ

د خولې بد بوی ډیر لاملونه لري چې له هغوی څخه د گړدي ناروغۍ، هاضمې سیستم خرابوالی، د وینې شکر زیاتوالی او ځینو ناروغیو د یادولو وړ دي. د خولې بد بوی د ځینو ناروغیو سر بیره غاښونو ته پاملرنه نه کول، د خولې مختلفې ناروغۍ او د خولې وچوالي له امله هم رامنځ ته کیدی شي.

د خولې بد بوی له منځه وړلو لپاره د ورځې دوه ځلي باید غاښونه برس شي تر څو خوله کې پاتې غذايي مواد، باکتریا او له منځه تللي حجرې وویشتل شي؛ خو په یاد ولرئ د خولې بد بوی د غاښونو خرابوالي له امله هم پیښیږي چې باید ډاکټر ته مراجعه وشي.

دلته هغه کورنۍ لارې چارې درښو چې د خولې بد بوی له منځه وړلو کې به مو مرسته وکړي:

۱- چای وڅښئ: څیړنو ثابته کړې چې په شنه او تور چای کې د پولیفینول په نامه مواد موجود دي چې په خوله کې د بد بوی زیاتوونکي باکتریا زیاتیدو منعه نیسي.

پولیفینول په خوله کې د موجود باکتریا د هایدروجن سلفایډ تولیدولو منعه نیسي.

۳- خوله زینک لرونکې مایع په وسیله مینځل: زینک په خوله کې د سلفر مرکباتو منعه نیولو سره د خولې بد بوی له منځه وړي.

۳- د خولې بوی ښه کولو لپاره ځینې یوټې استعمال کړئ: ځینې یوټې لکه نفا، گشنیز او ترخون د خولې بد بوی له منځه وړلو سر بیره د خولې بوی ښه کوي. د خولې بوی ښه کولو لپاره یاد شوي یوټې باید یوې دقیقې لپاره وژول شي.

۴- خوله خپل ترکیب کې الکل لرونکې مایعاتو په وسیله مه وینځن ځکه چې د الکل هر ډول د خولې بد بوی لامل گرځي.

۵- ډیر مایعات وڅښئ: د اوبه او نورو مایعاتو زیات استعمال به مو خوله تازه او مرطوبه وساتي. د چینایي درملنو په اساس د خولې بد بوی د خیتې زیاتې تودوخې له امله هم کیدی شي چې دغه تودوخه د اوبو، مایعاتو او ځینو سبزیجاتو په مرسته له منځه تلې شي.

۶- له ذهني فشاره ځان وژغورئ: په ډیرو خلکو کې د خولې بد بوی ذهني فشار له امله رامنځ ته کیږي. ذهني فشار به خوله کې د سلفر مرکبات تولیدولو سبب گرځي چې له امله یې د خولې ښه بوی له منځه ځي.

دغرب اوروسيې ترمنځ روانه

(خير احمد م)

تر ټنگتيا!

وکړي ، دغه راز داروپايي پيړۍ اجازه نلري چې کریمه جزيرې ته داخلي شي اويا دبنډرونوپه حدودو کې ايساري شي .

له بلې خوا ، اوباما هم په روسيې ديولر تازه بنديزونوداجرا امر ورکړی ، هغه ويلي : سره لدې چې په روسيې به دامريکا اقتصادي تحريمونو ډير موثر نه وي ، خو دوي صرف داخبره په اثبات رسول غواړي چې امريکاله خپلو نړيوالو ملگرويعني اروپايي ټولنې سره اوږه پراړوه ولاړه اوله هرډول پريکړه ويې ملاتړ کوي .

دامريکاولسمشر ، په نظامي برخه کې خپل رول مهم وباله اوزياته يې کړه چې امريکاچمتو ده ترڅوداوکراين دولت ته دکريمه جزيرې داژادولو لپاره بې پيلوټه الوتکي او دټانگونو ضد توغندي ورکړي .

دروسيې دبهرنيو چارو وزارت داروپا اومريکا دورستيو پريکړه په غبرگون کې ويلي ، چې اوس هغه وخت رارسيدلي چې

څه په داسې حال کې چې دروسيې ولسمشر (پوتين) ددسامبر په ۱۸ نيټه په خپل کلني لسم مطبوعاتي کنفرانس کې چې ۱۲ سوه ژورناليستان اوخبري نمايندگان ورته رابلل شوي وي ، په خپلو خبرو کې دغرب له لوري دتازه لگيدلواقتصادي بنديزونوپه باب په صراحت وويل چې اروپايي اتحاديه اومريکا چې څومره اقتصادي تحريمونه پرروسيې ولگوي ، نه به دوي له خپل موقف څخه تير کړي اونه به هم روسيې ته اوږدمهالي ستونزي جوړي کړي .

له بل لوري داروپايي ټولني په ورستۍ ناسته کې پريکړه وشوه چې ترهغو به په روسيې روان بنديزونه دوام پيدا کړي چې داوکراين له کریمه جزيرې نه روسيې خپل فوځونه نه وي ويستلي .

که څه هم له روسيې سره دامريکا او اروپا راولاړه شوې خطرناکه شخړه ، داوکراين په سرده ، خو دټولني نوي منشي (دونالد تاسک) خبره نوره هم تونده کړه ، چې نه ! اوس داوکراين دجزيرې په سر زمونږ اوروسيې ترمنځ کشمکش اوشخړه نده روانه ، بلکې خبره اوس خپله روسيې ته رسيدلې .

څه داروپايي ټولنې دبنديزونو دورستۍ مصوبې له مخې ، لدې ورسته داروپا په کچه يوشرکت اوموسسه هم اجازه نلري چې په کریمه جزيرې کې پانگونه وکړي اوياهلته خدماتي هڅي پرمخ بيوزي .

دغه ډول مصوبې کې راغلي چې دټولنې په چوکاټ کې موجود شرکته اوکمپنياني بائيد هغه اجناس چې وړل يې منع گرځول شوي له رسولو څخه ډډه

متاثره کړي ، بالمقابل روسیه هم داتوان په لاس کې ويني چې داروپايوشمير مهم هيوادونه په اقتصادي کچه کمزوري اوبې وسه وگرځوي !!

اروپا په بروکسل په جدي ډول پوه کړل شي ، چې کریمه جزیره او دسواستوپول خلیج ، دروسیې نه بېلیدونکي برخې دي .

له بل اړخه دروسیې ولسمشر پوتین هم ورستیو بندیزونو ته په ځواب کې ویلي چې روسیه ، دیوې داسې پیاوړې امپراطورۍ په سوچ او هڅو کې ده ، ترڅو نور هيوادونه له اقتصادي سقوط او کمزورۍ څخه وژغوري او نړۍ دامریکا اواروپا دیکه تازی له خپسکۍ نجات ورکړي ، دپوتین په وینا روسیه له امریکا سره په کال کې ۱۱مليارده ډالر تجارتي راکړه ورکړه لري ، چې له بنديدوسره یې په روسیې هېڅ منفي اثر نه پریوځي ، همدارنگه اروپا دبندیزونو په وسیله یواځې ۲۰ فیصده دروسیې په اقتصاد بده اغیز غورځولی شي ، چې که روسیه وغواړي د ۲ کلونو په اوږدو کې په خپلو مټو او یا متبادلو لارو څخه نوموړې تشه ډکولای شي .

دسیاسي څیر ونکو او دچارو دماهرینو په وینا ، داروپايي ټولني اقتصادي تحریمونه شک نشته چې روسیې ته زیان اړونکي دي ، خو په کوم شي چې روسیې ته ډاډور کوي ، هغه داروپايي ټولني دغو هيوادونو ترمنځ دروسیې په مقابل کې نه هماهنگي ده ، په خاص ډول المان دټولني هغه پیاوړی هيواد دي چې له روسیې سره اوس هم ژورې او پخې اقتصادي اړیکې او راکړه ورکړه لري ، همدغه علت دی چې المان دروسیې په مقابل له ډیر احتیاط څخه کار اخلي

دواشننگتن پوست دراپور له مخې الماني شرکتونو تیر کال په روسیه کې ۲۳ بیلونه ډالره پانگونه کړي ، راپور وایی ، تیر کال دالمان اورووسیې ترمنځ دوه اړخیزه تجارت له ۱۰۴ بیلونه ډالرو څخه هم اوښتی و

په دې سربیره ، اروپا دطبعي ګازو ، لویه اړتیا له اوکراین څخه او اوکراین یې له روسیې څخه ترلاسه کوي ، که چیرې اروپا خپلو بندیزونو ته دوام ورکړي ، روسیې کولای شي دګازو په فشار اروپايي ټولنې او اوکراین ته سختې صدمې واړوي

له بل لوري امریکا په داسې حال کې په روسیې دمستقیم اقتصادي ، فشار چانس او امکانات په لاس کې نلري ، داوکراین موضوع هم دامریکا په سیاست کې حساس ځای او دیوې بنیادي موضوع په توګه حیثیت نلري ، په عین حال کې امریکا دسوریې په روانه شخړه کې دروسیې موثر رول دیته اړه کړه چې له منافعوسره یې محتاطانه ګام واخلي اوله نظر څخه یې ونه غورځوي .

نوویلا شو ، چې دمګړی ، روسیه ، له کوم لوی اقتصادي بحران او فشار سره نده مخ ، ځکه څومره چې اروپا کولای شي ، روسیه دتحریمونو له لاري زیانمنه او

دژوند له پاره ۱۵ څو خبرې زده کړه

انسان باید په دې پوه شي چې که خپله ژبه کنترول نکړي نو همدارېبه به یې ملا ورماته کړي ، انسان باید په دې پوه شي چې که دی په یوه خبر پخپله هرڅومره ډاډه او قانع وي بیا هم نشي کولی ټولو خلکو ته قناعت ورکړي ،

انسان باید په دې پوه شي چې ښه نوم او غوره شهرت ترټولو شتمنیو غوره دی او باید وساتل شي ، انسان باید په دې پوه شي چې په سمه لار د کیشپ په ډول تګ په خطا لار د هوسۍ له تګ نه غوره دی

ماپتیلی ده چې یوه کارته درې ساعته مخته حاضریدل له یوې دقیقې تاخیر نه غوره ده ،

ماپتیلی ده چې دخلکو عیبونه پلټل بي گټي باید صلاحیتونه یې وپلټل او ګټه تري واخیستل شي ،

محترم شيخ القرآن والحديث مولانا عبدالرشيد شينواري، له ټوك مجلې سره په ځانگړې مرگه وويل

مرگه : گونگي : غيږم

د الهي نصرت او کاميابي رمز دادې چې مجاهدين بايد حق ته تابع او حق ورته له هر څه نه مقدم وي
بې ځايه مرگونه او دخلکو ځورول دولس او مجاهدينو تر منځ فاصله ايجادوي

په کومو جيدو استادانو چې زيات فيض او استفاده مو ترينه اخيستي وي او اوس هم ستاسي په سترگو کې ګرځي ډيره شوي ياست ؟

ځواب : زمونږ دوخت دمناسب تعلم سلسلي ، ډيرې گرانې وي ، يو يو کتاب لپاره به ډيبل بيل استاد خواته تلو ، ما خپل عمده درسونه ، دننگرهار داچين ولسوالۍ ، مربوط چلنگزي کلي کې دهغه وخت له نامتواوممتاز عالم چې ډيپچ مولوي صاحب باندې مشهور وو ، يعني دکنډ ډيپچ ددرې وو ، يوشمير کتابونه ترې وويل ، همدارنگه دننگرهار دبتي کوټ ولسوالۍ ، دکابل او کونړ دلوۍ سيندپه غاړه يوکلی دی دچاردهي په نوم ، هلته يوجيداواستادکل عالم وو، مرحوم مولوي صاحب رحيم الله ، چې اوس يې نسل الحمدلله ټول عالمان دي اومشرځوۍ يې مولوي نقيب احمدصاحب چې دخپل کلي

جناب ، شيخ صاحب ، ددې لپاره چې نوی ځوان نسل ستاسي له معرفت سره اشنا شي ، هيله کوو چې څومره لازم بولي ، خپل دمعرفت ټکي ولوروي ، چې دهيواد په کومه سيمه او په کومه نيټه مو دې فاني دنيا ته سترگي رڼي کړي؟

ځواب : بسم الله الرحمن الرحيم ، الحمد لله الذی هدانا لهذا وما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله ، اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد كما صليت على سيدنا ابراهيم وعلى آل سيدنا ابراهيم ، وبارک على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد كما بارکت على سيدنا ابراهيم وعلى آل سيدنا ابراهيم انک حميدمجيد:

محترمه ، زه عبدالرشيد، دشيخ اقاخيل ځوی اودجمعدار لمسی یم ، دافغانستان په شرقي اړخ ، دننگرهار دشینوارو ولسوالۍ په غرونو کې دعبوالخيل په دره ، دنرگسو په کلي کې زيږدلی یم ، دزيږدو دقيقه نيټه ماته نده معلومه ، خو موربه مې ويل چې ، دصفرالمظفر دمیاشتي ۱۲ شپه وه چې له هندڅخه داوسني پاکستان دمسلمانانو دراوتلو لړۍ پيل شوه ، په هغه کې څما ماما (شیرسيدباچا صاحب) هم راووتلو ، دمور په خبره مې چې ته په دغه وخت کې ۹ میاشتو وي ، نو زه چې حساب کوم ، زما دولادت او زيږيدلو سنه دپاکستان دتاسيس کال (۱۹۴۷) سره سمون خوري .

پوښتنه : عزتمند شيخ صاحب ! معمولا به مو ابتدایي زدکړي په خپل کلي کې دجومات له ملاصاحب څخه ترلاسه کړي وي ، که داراته ووايست چې دپاتي اولورو ددیني زدکړو او علومودترلاسه کولو په خاطر مو دهيواد کوموسيمو ته مزلونه کړي او

علمي مشري کوي، له هغه مې هم کتابونه ولوستل. دغه راز مې د علم د حصول لپاره، د عمر زیاته برخه د پاکستان په مختلفو ديني مدارسو کې تيره کړي،

پوښتنه: جناب، شيخ صاحب، د حديثو دوره او پکړۍ مو چيرته اوله چا څخه ترلي، او عمده تدريس موڅو کاله او چيرته سرته رسولي؟

ځواب: دا حديثو لويه دوره مې د حضرت مولانا حمدالله جان ډاگي، څخه د مردان په مظهرالعلوم مدرسه کې سرته رسولي او د فراغت پکړۍ مو هلته ترلي، د عمده او منظم تدريس سلسله مې پنځه کاله کيږي، د دې ترڅنگ بايد واوريم چې د الله پاک فضل وو چې کافيه مې لانه وه شروع کړي، چې ابتدايي کتابونه د صرف، نحوه، فقه او نظم کتابونه مې کشرانو طالبانو ته تدريسول، او الحمدلله تر نن پورې د تدريس لړۍ جاري ده، او د زړه ارزو مې داده چې په قبر کې مې هم دا حديثو درس کولای!

پوښتنه: محترم شيخ صاحب، سره لدې چې دهغه مهال مبارک استادان او مشايخ له هيڅ ډول امکاناتو او سهولتونو څخه برخوردار نه وو او حاکمانو هم پرې سخت شرايط او تنگه فضا حاکمه کړې وه، خو بيا يې هم د علمي او روحاني خدمتونو سلسله زياته قوي، په ولس کې محبوبيت پياوړی او پراخ وه، دهغو علتونه ستاسې په نظر څه وو؟

ځواب: زما په نظر دهغه وخت په استادانو کې لوی شى قناعت وو، په جاهد جلال پسي ډير سرگردانه نه وو، هغوی د دين خدمت خپل يواځينى مسوليت گڼلى وو، دهغې زمانې علماوو په دې فخر نه کاوه چې شاگردان يې زيات دى، د مال او د حکومتې چوکيو د حصول څخه نفرت درلود، د خلکو صلحي او روغي به يې کولې، خوله ملکى او جرگه مارى څخه به يې ځان ساته او د الله تعالى په هغوی لوى فضل او احسان وو.

پوښتنه: قدرمن، شيخ صاحب! د افغانستان د ازادۍ او استقلال په هرې مبارزې او مقابلې کې د علمای کرامو ونډه او کليدي رول لکه لمر ښکاره دى، خو چې کله خبره د سياسي واک او امتياز راغلي او يا د تاريخ په پاڼو کې د يادولو، بيا د علمای کرامو او مشايخو برخه د نښت برابر پاتي شوي او نور خلک د غايزيانو او اتلانو په شکل کې څلول شوي، ستاسې په فکر، د دغو ناانصافيو دلايل او وجوهات څه دي؟

ځواب: د خوږ نبي کریم صلى الله عليه وسلم مبارک حديث دى، چې يوڅه وخت به خلافت وي، على منهاج النبوة، بيا به ورپسې بله مرحله شروع کيږي، (ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصًا) يعنې ملوک چيچونکي.

علمای کرامو په هغه وخت کې د سياسي مشرتابه څخه ډډه کوله، او بل له خير القرون څخه ورسته هروخت په واک کې د فسادواکثريت وي، بل که هرڅومره د اسلامي ملکونو مشران ځانونه مستقل حسابول، خو مستقل نه وو، نوهغو واکمنو نشو برداشت

کولای چې علمای کرام دي اقتدار کې راشي او که به بيا کوم يو عالم هم قدرت ته ورسول شو، نو هغه به درباري مزاجى وو، چې دنورو علماوو د نفرت سبب به گرځيده، علماوو او مشايخو د افغانستان په استقلال او هرې مقدسې معرکې مهم او قيادي رول ادا کړى، نيت او مقصد يې د الله تعالى رضا او د اسلامي مقدساتو ساتنه وه، نور دوى هم ډير په دې پسي نه گرځيدل چې د دوى نومونه او شهرت دي راشي او يادې سياسي مکافات ترلاسه کړي.

پوښتنه: محترم شيخ صاحب، تاسې دروسانو پر خلاف په مقدس جهاد کې لوړ ځاى اومهمه برخه درلوده، دهغه جهاد قائدین، رهبران او قومندانان مو پيژاندل، څه وجوهات وو چې دهغه سپيڅلي جهاد يو زيات شمير جهادي سختي او قومندانان په فساد، خود خواخى او خواهشاتو کې دومره ډوب او غرق شول چې په خپل منځي اخ ډوب او قتل عام او چور چپاول سربيره يې ان دامريکا او ۴۹ کفري هيوادونو يرغل هم تائيد او ياور سره ودریدل، ستاسې په اند بهرنيو فشارونو او لاسوهنو داهرڅه په هغوی وکړل او منحرف يې وگرځول، که نوري کمى وي؟

ځواب: شک نشته چې پرديو لاسونو اولاسوهنو هروخت، د افغانستان په تباهي کې خپل دخل لرلای اوس هم دغه دخل شته، خو دهغه وخت خاصي نيمگړتياوې له حدنه زياتي وي اوس هم يوشمير نواقص شته، تر ټولو ډېرې نقص داوو چې په قران او سنت عمل پاتي وو، د مثال په ډول،

پوښتنه: محترم شيخ صاحب، د جهاد په لار کې له حرامو او مشکوکو مالونو څخه اجتناب او په ناوړه طريقو د پيسو د ترلاسه کولو اوييايې په جهادي امورو کې مصرفول، د شريعت له مخې څومره تاواني او د جهاد له اهدافو سره په ټکر او مخالفت کې دي؟

ځواب: په دې زمانه کې د مشکوکو مالونو له استعمال څخه ځان ساتنه او ژغورنه د خاصو اولياوو او ډيرو صالحو بندگانو کار دی، خو له قطعي حرامو څخه بايد خامخا سړی ځان وساتي، د مسلم شريف يومبارک حديث دی (الرجل يطيل السفر أشعث أغبر مطنعه حرام، ومشریه حرام وغذی بالحرام يرفع يديه إلى السماء، يا رب يا رب انی يستجاب له) (يعني يوکس به په اوږده سفر کې وي، گردغبار به پرې پروت وي ويښتان به يې هم جړپر وي، لاسونه به يې الله ته پورته کړي وي او وايي چې ياره باربه، په داسې حال کې چې خوراک، څښاک او لباس به يې حرام وي او يابه يې په حرامو پروريش کړی وي، نو څنگه به دهغه دعا قبوله کړل شي؟، يوبل حديث کې راغلي، چې د يوکس په غاړه د څلويښتو روپو جامه وي او يوه روپۍ پکې حرامه وي، لمونځ يې ورسره نه قبلېږي، په مبارک حديث کې راغلي (إن الله طيب لا يقبل إلا طيباً، وإن الله تعالى أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين) الله تعالى طيب او پاک دی، ناپاک او غير طيب، عمل نه قبلوي، مومنانو ته الله تعالى په هغه څه امر کړی چې انبياوو ته پرې کړی، چې هغه پاک او حلال خوراک او صالح عمل دی

دغه ډول، په ناحقه د جامال خوږل ظلم دی او ظالماتو باندې الله تعالى لعنت ويلي،

واعتمصموجبيل الله، شعار وو، خو عمل پرې نه وو، د المومن اخوة، المومن للمومن، يشد بعضه بعضا، ويل په ژبو روان وو، خو عمل يې خلاف وو، هر چا خپل ځان مجتهد باله، د حل او حرمت فيصلي يې په خپل مزاج کولې، هريوه ځان برحق او بل باطل شميره، يوبل ته به يې حتی د کفر نسبتونه کول، خپله رايه هريوه ته قران او حديث ښکاره کيده، د جهاد مالونه يې خپل شخصي مال باله، نه دا چې د خيانت گرو مخه يې نه نيوله، بلکې ملگرتيا به يې ورسره کوله، خپل ظلم ورته عدل ښکاره کيده، اولويه خبره دا وه چې د افغانستان دراتلونکي په فکر اوسوچ کې نه ول او ۴۹ ملکونه يې صرف دخپلې بقا لپاره راوستل. پرموني، دورستنيو لپاره، د پول حيثيت لري، که د افغانستان او جهاد دعوه داران، داپورته بدخصلتونه الله مکره خپل کړي، حال به يې له هغو پخوانيو هم بدتر شي!

پوښتنه: ښاغلی شيخ صاحب، امريکايانو له اکثرو سيمو څخه خپلې اډې او مرکزونه ټول کړل او په دې هڅه کې دي چې لويو ځواکو ته پناه يوسي، يعني د طالبانو له حملو څخه ځان په څنگ کړي او ملي اردو د ځان سپر وگرځوي، طالبانو او مجاهدينو ته ستاسې خاصې توصيې اولارښوونې څه دي، چې په دغسې يوه حساسه مرحله کې بايد له کوم ډول حکمت او تدبير څخه ګټه پورته کړي، ترڅو دولس او طالبانو ترمنځ امريکايان واټن ونه غورځوي؟

د سوال د ابرخه چې د طالبانو له حملو څخه امريکايان ځان بچ کړي، د د سوال کونکي خپل نظر او بر داشت دي، امريکايان دغې سيمې ته دخپلې بقا په نيت راغلي، او اراده يې داده چې لدې ځای څخه په ټوله سيمه اوسيا خپل کنټرول اوسلته راولي.

پاتې شوه، دا چې دولس او مجاهدينو ترمنځ امريکا فاصله وانه چوي، زما په فکر که مجاهدين بې ځايه مرګونه وکړي، چور او چپاول او اختطافونه سر ته ورسوي، دغه ډول ناروا کارونه خپله دولس او مجاهدينو ترمنځ کومه فاصله ايجادوي، د آمر او مامور لپاره فرض ده چې عمل او هره کړنه به يې د قران او سنت سره برابره وي، مجرم ته بايد مجرم وويلي شي، که هر څومره د يوچا خصوصي ملګری وي، مکافات او مجازات ضروري دی، په کوم نظام کې چې دغه اصل نه وي، هغه ناکام او نيمګړی دی، که مجاهدين رښتيا کاميابي اونصرت غواړي نو حق بايد ورته له هر څه څخه مقدم وي.

توصيې مې دادي، چې مجاهدين بايد د تقوا په ګاڼه ښکلي وي، په سراو علانيه کې، دامير اطاعت اوله خپلو لوايحو پيروي انتهايي ضروري ده، په هر عمل او حرکت کې اخلاص، قوي عزم او اراده عدم استبداد او په خپل نظرييدلي نه ټينګيدل دکاميابي يوه بهترين رمز دی، د مشوري اخيستلو او مشورې منلو اصل بايد موجود وي، د مسوليت کماحقه او په صداقت انجام کول، د تلاوت، لمانځه اومسنونه اذکارو خاص اهتمام او خپل صف له فساقو او منافقينو څخه ستره کولو ته مسؤلين او مجاهدين ځانګړې توجه ولري

چې هر ناخبره به دغه مهم کار پرمخ بيايي ، په هر صورت ، فرهنگي مبارزه ، دنن اهم ضرورت او اړتيا ده ، بايد نوره هم ورته زياته توجه وشي او روان کار کافي ونه بلل شي ،

معذرت غواړم ، زه د بلې زمانې کس یم ، له مانه ډیرې پوښتنې ندي پکار ، ځوانان علمای کرام شکر دی زیات دي ، هغوی سره خپل مزي کلک کړی

ځانگړی سفارش : په خپلو نشریاتو کې لازماً ، د سیرت نبوي (علی صاحبهما الف صلوٰة) لپاره خاص ځای ورکوی ، او یوه صفحه او برخه ورته ځانگړې کوی ، والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته .

په روایت کې راغلي چې سفیان الثوري رحمه الله به کله له درسه ووت له جيبه به یې یوه وړه پاڼه راوايستله هغې ته به یې وکتل او بیرته به یې په جيب کې کېښودله . شاگردانو به یې په خپلو کې له یوه بل پوښتنې کولې چې په دې پاڼه کې به څه لیکلي وي ؟ یوه ورځ چې هغه له درسه ووت یو شاگرد یې له شا پټ وریسې ووت هغه پاڼه راوايستله او په هغه کې لیکلې و :
یا سفیان ! تذکر و قوفک بین یدی الله (یعنی ای سفیان ! د الله په مخکې دریدل در یاد کړه .

ملعون سره الله پاک نصرت نکوي ، نو په جهاد کې څه داسلام په هر رکن او برخه کې د حرامو استعمال لوی هلاکت دی ، او په دې برخه کې مباشر او هغه څوک چې واک د منع لري او نه یې منع کوي دواړه شریک دي

د بنی اسرائیلو دیو بزرگ قصه الله تعالی په قران کریم کې ذکر کړي (لعن الذین کفرو من بنی اسرائیل علی لسان داود وعیسی بن مریم ذالک بما عصوا وکانوا یعتدون کانوا لایتناھون عن منکر فعلنه) (مائده ، ۷۸ و ۷۹) خلاصه دغټانود نهی عن المنکر د نه کولو له امله ټول ملعون شول اود نفرت مستحق وگرځیدل :

اصل خبره داده چې حرام هیڅ یو مسلمان استعمالول نه غواړي ، خو شیطان هغه حرام حلال اومزین ښکاره کړي ،

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته یوډله ځوانان راغلل چې مونږ څو جهاد ته ، مرکب راکړه ، د هغه مبارک سره په لاس کې څه نه وو ، چې ورپې کړي ، نو هغه ډله سخت خفه وگرځیدل ، الله پاک د توبې په سورت کې وایي (وَلَمَّا عَلَى الذِّینَ إِذَا مَا أَنُوکَ یُحْمِلُهُمْ فَلَمَّا جِدَ مَا أَحْمِلُکُمْ عَلَیْهِ) یعنی په هغو خلکو جناح اوسختي نشته چې راشي او ته ورته ووايي چې هغه څه ماسره نشته چې تاسې جهاد ته پرې ولاړ شئ !

نو حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم چاته ونه ویل چې ورشئ ، اختطاف وکړی ، د جهاد ی ضرورت په نامه له چا څخه په زوره مال ترلاسه کړی . بل له حرام خور سره د الله تعالی نصرت نه وي اود رحمت پرینښتي ترینه لیري گرځي .

الله تعالی ، تر هغو چاته ښنه نکوي چې پردی حق څوک خپل مالک تسلیم نکړي پوښتنه : محترم شیخ صاحب دپای پوښتنې په ډول که د فرهنگي مبارزې په اهمیت او ضرورت څه لنډ تشریحات ولوروي ؟

ځواب : د اسلام سپیڅلی دین ټول رڼادی ، ستاسې په اصطلاح فرهنگ دی ، اسلامي فرهنگ د جهاد بالقلم نوم دی ، فرهنگ ، د هرې جامعې ژبه ، ښکلا ، اود ټولنې د اسرارو معبر دی ، خلک مختلف طبقات دی ، زموږ د جنګ او غم ځپلي هیواد نه علاوه ، اکثره دنیوال د سواد اولیک لوست څخه برخمن دی ، د هغو دعوت او تنویر اوحق جهاد ته قانع کیدل په فرهنگ باندې کیدای شي ، په طالبانو همدغه ګوت نیونه کیږي ، چې دوی فرهنگي کمیاني لري او خپله پالیسي او لاسته راوړنې دخلکو اذهانونو ته لکه څنګه چې لازمه ده ندي رسولي ، مامخکي درته خلاصه کړه چې اسلام ، اخلاق دي ، اسلام سپیڅلي عقیده او ایمان دی او اسلام حق ته بلنه ده ، په اسلام کې د هر چا حقوق محفوظ دي ، دغه واقعیتونه به نړیوالو ته د اسلامي فرهنگ له لارې روښانه کیږي ، صم ، بکم ، دمو و صفت گرځولی شوی ، دا خبره دیادولو وړ ده چې د هر فن لپاره خپل ماهرین پکار دی ، داسې نه

خرک (۱۲) ساله شد.

مدیر مسئول ماهنامه، مسئول تخنیکی و نویسندگهای ماهنامه همه از جمله طالبان مدرسه و یا عالمان دین بودند، ولی در یکی از مجالس اشخاص سیاسی و

نسبتاً آگاهان امور، نشست به بودم، یادمانی از ماهنامه خرک صورت گرفت، گوشه‌ایم را بیدار نمودم، تا در مورد مجله مذکور که خودم نیز یک تن از کارمندان اداره آن بودم، چیزهای بشنوم، گفته‌های مختلف را استماع نمودم، و فیصله همه مجلس به این بود که این مجله از طرف کارمندان بیسار ورزیده حزب اسلامی افغانستان به چاپ میرسد، مضامین آن همه از طرف کسانی ترتیب و تهیه میگردد که اکنون در فرانسه یا دیگر کشورهای غربی، به سر می‌برند و با دست رسی به معلومات بسیار قوی، مجله را یاری میکنند!!

زمان آنقدر خطرناک بود که من از هراس نه توانستم، حقایق را بر ملا سازم و بگویم که خودم جمع ۵ تن دیگر از علماء

ماهنامه خرک که بدست بنیان گذاران فرهنگی امارت اسلامی افغانستان، بعد از تجاوز امریکاییها بنانهاده شد، با پشت سر گذاشتن فراز و نشیب های زیادی اکنون دوازده سال خود را تکمیل نمود.

ماهنامه خرک که خطرات زیادی را در راستای، ترتیب، چاپ، کار و توزیع به و قلم مردان خود پشت سر گذاشته، در حالی قد علم میکند که امریکاییها را از کشور به فرار مجبور نموده و سنگر فرهنگی امارت اسلامی را به مراتب وسیع تر و فراگیر ساخته است.

به یاد دارم که آغاز فعالیت این ماهنامه، مرادف به قبولاندن زجرهای وحشی زندان گوانتانامو محسوب می شد.

زمانی که خرک به چاپ خود آغاز کرد، صدای ملت زجر دیده افغان، خفه شده بود، یورشگران امریکایی توانسته بودند که همه صداهای حماسه ها را در عرصه فرهنگی، علیه اشغال خود خاموش نمایند.

قبل از چاپ ماهنامه خرک یک ماهنامه دیگری بنام (مجله عزم) آغاز به کار نمود، ولی دشمن توانست که آن صدا را بعد از زمان اندک خاموش نموده و اندر کاران مبارز میدان فرهنگی ملت مظلوم افغان را روانه زندان کند.

تنها مجله که توانست خود را زنده نگهدارد، و الهام بخش به سایر فعالیت های رسانی در صفوف جهادی باشد، همین ماهنامه خرک بود.

دست اندر کاران آغازین این ماهنامه در ابتداء فقط ۶ تن بودند، که الحمدلله همه به به سر می‌برند و بدون اینکه احساس خستگی نمایند، اکنون هم مصروف فعالیت های جهادی در راستای فرهنگی و تنویری هستند.

دینی کشور، همه کارمندان و نویسندگهای مجله خرک هستیم.

گذاشتم تا ذهنیت عامه از واقعیت های چاپ، ترتیب و دیزاین مجله به فاصله زیادی دور تر باشد.

زیرا تقویت همین نظریه، در آن زمان برای پرسونل اداره ماهنامه (خرک) از لحاظ امنیتی بسیار مفید تمام می شد.

خوب یادم است که به دفتر کار اداره خرک سفر ما توسط حیوانات صورت میگرفت، و یک اندازه پیاده روی هم داشتیم.

روزهای کار ما، در یک هفته فقط دو روز بود، در ضمن آغاز کار ماهنامه خرک یک روز مانده را به نام ضمیر هم زیر چاپ گرفتیم که بعد از مدت زمان کار چاپ آن به تعویق افتاد، زیرا روزنامه بود، هر روز نیازمندی رفت و آمد به چاپ خانه داشت و وضعیت امنیتی ایجاب نه میکرد.

ماهنامه خرک یگانه ماهنامه زمان خود بود که مسائل جهادی را در کشور بازتاب میداد، اشغال را محکوم میکرد، پرده را از مظالم و وحشت های امریکایها برمیداشت و اذهان عامه را در برابر اشغال کشور تنویر می ساخت.

بعدها همین اداره توانست که کارهای فرهنگی را توسعه بخشد، مجلات دیگر نیز آغاز به کار نمود که اکنون الحمدلله شمار آن به اندازه زیادی بالغ گردیده است.

کمیسیون فرهنگی امارت اسلامی افغانستان هم توجه زیادی را به اداره مذکور معطوف نمود و تا اکنون الحمدلله فعالیت ماهنامه به حدی رسید که ما اکنون شاهد چاپ شماره (۸۵) و اکمال (۱۲) سال آن هستیم.

مقاله رسمی، مضامین، عناوین، گذارشات، مصاحبه ها، اشعار، معلومات دینی و در کل ابعاد مختلف سیاسی و اجتماعی را زیر بحث میگیرد و ماهوار آنرا به خواننده ها تقدیم می نماید.

اکنون الحمدلله نویسندگها، همکاران و در کل اداره خرک بسیار شگوفاشده، و به مراتب از قبل توسعه یافته است.

خرک توانسته توأم به سنگرداران جهاد، همگام باشد، دست آوردهای سیاسی و نظامی امارت اسلامی را در عرصه فرهنگی و رسانه یی بازتاب دهد.

سیر (۱۲) ساله خرک یک موفقیت بسیار عالی برای، مسئول اداره، دست اندرکاران، همکاران تخنیککی، توظیف شده های توزیع، کمیسیون فرهنگی و در کل به تمام صف جهادی کشور بوده و ما به همه اینها می بالیم و برای همه اوشان خواهان موفقیت مزید هستیم. والسلام

د شيخ الشهداء

مولانا عبداللہ الذاکري صاحب رحمہ اللہ ژوند او کارنامو ته کتنه

عبدالرؤف حکمت

د شيخ عبداللہ الذاکري صاحب همدا جهدي او دعوتي موقف او چې د کفر پلان جوړونکي او ستراتيژستان يي نارامه کړي او له اندېښنو سره مخ کړي وو، نوځکه يي په پای کې په يوه شیطاني قاتلانه هڅه کې د اسلامي امت دغه وياړمن رهبر په نښه کړ او په شهادت يي ورساوو.

د جناب شهيد الذاکري صاحب د شهادت د لومړني تلين په مناسبت غواړو د نوموړي د ژوند او کارنامو په اړه لنډ معلومات در سره شريک کړو هيله ده چې تنده مو پرې ماته شي

پيدايښت او د ژوند لومړني مراحل

شيخ الشهداء عبدالله الذاکري صاحب په ۱۳۵۳ هـ ق کال کې چې له ۱۳۱۳ هـ ش او ۱۹۳۴ ميلادي کال سره سمون خوري د افغانستان د کندهار ولايت مرکز کندهار ښار ته څيرمه د ذاکري شريف په کلي کې دنيا ته سترگې وغړولې، د پلار نوم يي شيخ ميا نظام الدين صاحب او د نيکه نوم يي شيخ ميا خير الدين صاحب و.

د ذاکري صاحب کورنۍ له څو پېړيو راهيسې په همدې سيمې کې د علم او سلوک يو نوموتې کورنۍ وه، د دوی نيکونه تر څو پېړيو علماء، مشايخ او صوفيه کرام تير شوي وو، جناب ذاکري صاحب چې له ماشوموالي يې په څيره کې د کمال او نبوغ نښې څرگندې وې، له څلور کلنۍ څخه يې دخپل والد صاحب تر سيوري لاندې د علم زده کړه پيل

پېرې وشوې چې اسلامي امت له سترو مصائبو او ازموينتونو سره مخامخ دی په ځانگړي توگه داروپايانو له صنعتي او ساينسي پيشرفتو وروسته درسته اسلامي نړۍ د کفري يرغلگرو خصوصاً اروپايي اشغالگرو د پوځي، سياسي، فکري او اقتصادي استعمار او استثمار په لومو کې ښکېله ده.

خود اسلامي نړۍ ددې بدې ورځې او مسلمانانو د محکوميت په وړاندې ټول امت هم خاموشه نه دی، بلکې د امت په منځ کې شته داسې علماء، مفکرين، مجاهدين، ليکوالان او نور بادرکه خلک چې د امت بدې ورځې يي خوبونه تېستولي او خپل ژوند يي د مسلمانانو وينولو او د کفر په وړاندې مبارزې ته وقف کړی دی.

که د افغانستان په سطحه وايو، ددې هيواد د معاصرې کفر څپونکې مبارزې په لړ کې يو وياړمن، نه ماتيدونکی او لارښود مبارز شيخ مولانا عبداللہ الذاکري رحمه الله و، چې د کمونيستي تاراک له وخته نيولې بيا په افغانستان د امريکايانو د يرغل او شکست تر مهاله يي په ټولو دورو کې د يوه وينونکي او بادرکه لارښود په حيث خپله وظيفه سرته رسولې، مسلمانان يي د کفر په اغراضو او فريبونه آگاه کړي، او د حقې لارې رهنمايي ورته کړې ده.

لوی څښتنه د جهاد را کړې توفیق
له تاغواړمه هدايت الطريق
دومره توان طاقت مې مټو کې پیدا کړه
چې قانون دې په دنیا کې کړم تطبیق
صفانیت پوره اخلاص را کې پیدا کړه
چې اسلام ته ملتونه کړم تشویق
په قران او په حدیثو عمل را کړه
قوي ذهن سوچ او فکر ښه عمیق
په اغزنه اوږده لاره مې مزل دی
یو سپېڅلی مجاهد مې کړه رفیق
ټول جهان مې مخاطب او مخاطب کړه
چې اسلام کې ورته وکړم ښه تحقیق
چې د کفر ټغر ټول کړي له نړۍ نه
دا کړه و د لیکو مو کړه راته تنسیق
دنړۍ سترې بلا سره دې جنگ دی
عرفاني اوسه هر پلان ته ښه دقیق

رباعي

آن لعل سخن که جان دهد مر جان را
بی رنگه چه رنگه بخشد او مر جان را
مایه بخشد مشعله ایمان را
بسیار بگفتیم و نگفتیم آن را

گلخانه

سپين مشال

لمعان

بیا مرگونو ورته لویه جرگه کړې
د غربي شیطان پوځونو ته ملگرو
تندریز پري گذارونه له هر لوري
اوس یې نه پرېږدي خوبونو ته ملگرو
د لیز قبرونه جوړ شول په څو ځله
دلته گورۍ یرغلونو ته ملگرو
سره تې شوه سور کافر به پکې سوځي
اریانا و تور تمونو ته ملگرو
غلامي یې په خپل دود دستور کې نشته
سپین مشال دی تاریخونو ته ملگرو
دلمعان اصلي ټاټوبی کابل جان دی
کړي سلام یې هسکو غرونو ته ملگرو

سینې وړو

مهاجر

په دردو پسي سنگر ته سينې وړو
د غمونو و محشر ته سينې وړو
دنگې ونې چناري لرو جهان ته
خکه نن د تورو غر ته سينې وړو
د هر گام پر سر از مون دی لاره باسو
داغزيو و بسو تر ته سينې وړو
ناقرار در بپه عشق يو پاريدلي
د زخمونو سمندر ته سينې وړو
دامو کړی دی تکل يو غو زلميو
په جانان پسي خطر ته سينې وړو
تري زړونه لالهانده پسي ورک يو
دا ورونو سخت منظر ته سينې وړو
مهاجريو لارويان دپاکې مينې
عشق ستا و پاک گودر ته سينې وړو

مولانا

ای بس که نباشیم و جهان خواهد بود
نی ز نام و نه نشان خواهد بود
زین پیش نبودیم و نبود هیچ خلل
زین پس چو نباشیم همان خواهد بود

غزل

پامير صاحبزاده

مرگيه لږ څه انتظار پاتې ده
شبگیر وهلي ته سهار پاتې ده
د قافلي رهبر بيداره ناست دی
بس د دې يوه غره په سر لار پاتې ده
يم رسېدلی د لاهوت مکان ته
په ازاد زړه کې مې يو ډار پاتې ده
د ازادۍ په ذکر فکر کې يم
مطرب ته اړيمه ستار پاتې ده
دنگه بښکلا به په گودر جوړېږي
ټوله خبره تر چنار پاتې ده
دا خزانې زه هم موندلی شم
خو په وطن کې مې بښامار پاتې ده
زه د پامير تعويذ تر مټې تړم
په دې خوني بښامار گوزار پاتې ده

مولانا

شمشیر ازل بدست مردان خداست
گوی ابدی در خم چوگان خداست
آن تن که چو کوه طور روشن آید
نور خود از او طلب که او کان خداست

کړه، په خپله سیمه کې له څه مودې زده کړې وروسته یې د علم په حصول پسې سفر پیل کړ، د کندهار او شاوخوا سیمو په مختلفو مدارسو سربیره یې په غزني ولایت کې هم زده کړې وکړې، دغه راز یې د پاکستان د بلوچستان په ایالت کې هم د علم د طلب سلسله تعقیب کړه، په ۱۳۳۴ هـ ش کال کې نوموړی د ۲۱ کلنۍ په عمر له دیني علومو فارغ او په کندهار کې یې د فضیلت دستار د وخت د جیدو علماء کرامو او مشاخو په لاس پر سر کړ.

د تعلیم، تزکیې او تبلیغ ژوند

د شیخ ذاکري صاحب کورنۍ لکه څنګه چې د علم کورنۍ وه دغه راز یې د تصوف او تزکیې په برخه کې هم خدمات سرته رسول ددوی خاندان د تصوف د نقشبندیه مجددیه بانوریه طریقي له لارې د عامه اصلاح او تزکیې چاره پرمخ وړله، جناب ذاکري صاحب په تانده ځوانۍ کې لا د همدې طریقي دیوه سالک په حیث په طریقت کې داخل شوی و تردې چې د علم د سفر له خاتمې سره یوځای یې د طریقت لړۍ هم پای ته ورسوله او په نقشبندیه طریقه کې ورته د ارشاد اذن وشو.

له فراغت وروسته نوموړي په تدریس او اصلاح سربیره د دین تبلیغ په لاره کې هم خدمت ته ملا وتړله، باید وویل شي چې نوموړی لومړنی کس و چې کندهار ته یې د دین د دعوت او تبلیغ هغه ټولګي راوغوښتل چې دهند د ستر عالم مولانا الیاس صاحب لخوا یې د تشکیل بنسټ ایښودل شوی او په درسته نړۍ کې یې د تبلیغ چارې پیل کړې وې، پخوا د دعوت د لارې دغو ټولګیو ته په افغانستان کې خلکو د شک او بدګمانۍ په سترګه کتل خو شیخ ذاکري صاحب له هراړخیزې پلټنې وروسته دوی کندهار ښار ته را دعوت کړل چې په دې ډول د خلکو د باور وړ وګرځیدل او شیخ صاحب خپله مدرسه د دعوت تبلیغ مرکز وګرځوله.

دغه راز شیخ ذاکري صاحب د علمي خدمت په لړ کې د کندهار ښار په کابل دروازه کې د دارالعلوم صدیقیه په نوم یوه ستره مدرسه تاسیس کړه چې تر ډیره وخته یې د دیني

کله څه هم په شاهي دوران او بیا د داود خان د جمهوریت په وخت کې په افغانستان کې د دیني علماء او دیني مدارسو په وړاندې ډیر زیات مشکلات او خنډونه موجود و، خو شیخ ذاکري صاحب په پوره زړورتوب او متانت سره د ثور د کودتاه تر وخته خپله مدرسه فعاله وساتله او په هماغو سختو شرایطو کې یې د دیني علم د خپرولو په لاره کې نه هیر وندو کي خدمتونه سرته ورسول.

د کمونیستانو کودتاه او د شیخ صاحب زنداني کیدل کله چې د کمونیستانو لخوا د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور په اوومه نیټه پوځي کودتا رامنځته او دین دښمنه کمونیستان واک ته ورسیدل، ددوی لومړی کار په مدارسو او دین پالو اشخاصو بریدونه و، دهیواد د زرګونو علماء کرامو او مشاخو غوندې کمونیستانو له کودتا دوه اونۍ وروسته شیخ ذاکري صاحب هم ونیو او مدرسه یې وربنده کړه، د کمونیستانو لخوا د لومړي ځل بندي کیدلو په وار شیخ صاحب څلویښت شپې د کندهار په زندان کې تېرې کړې او له هغه وروسته راخوشي شو، خو څه موده وروسته نوموړی بیا ونیول شو چې دا ځل یې لس نیمې میاشتې په کندهار او کابل کې د کمونیستانو په وحشي زندانونو او توقیف خانو کې تیرې کړې.

د کندهار په زندان کې د شیخ صاحب تاریخي او جراتمندانه کردار تراوسه د هغه مهال د زندانیانو په یاد پاته دی، په دې اړه د هغه مهال د کندهار یو زنداني قاضي عبید الرحمن صاحب وایي: زه د کندهار په زندان کې بندي وم، د کمونیستانو زندان و، چې د هر عادي عسکر لخوا وژل کیدل، اعدام او شکنجه عادي خبره وه، هر عادي

کمونیسټ دوژلو پوره واک درلود ، په زندان کې سخت وحشت و ، چې هیڅا غږ نه شوای پورته کولای او نه یې له کمونیسټي جلادانو سره ځواب ویلای شوای ، مگر یوه ورځ یې یو تن زندان ته راووست ، چې زندانیانو ته یې نوې روحیه ورکړه او د محبس وضعیت یې بدل کړ ، داسې عبداللہ ذاکري وو ، سخت تعذیبونه یې ورکړي وو او ولچک یې لاسونو ته سرچپه وراچولي وو ، مگر له ټول څور سره سره یې خلقیانو ته داسې خبرې کولې ، چې چا یې تصور نه شوای کولای ، هغوی یې کفار او دروس غلامان بلل او په ډاگه یې د جهاد خبرې کولې ، مشاجرې یې ورسره کولې او گواښونه یې ورته کول ، کمونستانو په ډیرو تعذیبونو کوښښ وکړ چې دده خوله وربنده کړي مگر ونه توانیدل ، که هغوی به دمرگ گواښ ورته کاووه په ډاگه ورته ویل چې شهادت ته اماده یم ، پخوا چې بندیانو له ډاره لمونځونه نه شوای کولای ، ذاکري صاحب په کندهار زندان کې په لومړي ځل اذان او د جماعت لمونځ شروع کړل ، چې ډیر بنديان به ورپسې په جمعه ولاړ وو .

د کندهار ولایت اوسیدونکی مولوي عبدالستار صاحب هم په دې اړه د نوموړي د جرأت مندانه کردار یادونه کوي او وایي ، په زندان کې په جهادي موقف درلودلو سربیره یو وخت جناب ذاکري صاحب په کندهار کې د خلقیانو والي انجنیر ظریف او دوزیرانو په شمول د کمونیسټي حکومت نورو لوړرتبه چارواکو وروغوښت او له جهاد څخه د لاس اخیستو په مقابل کې یې د پیسو ، ډیر مادیاتو او منصب وړاندیز ورته وکړ ، حتی دایي ورته وویل چې تاته به حکومت کې اوقاف وزارت درکړو ، موټر او شخصي هلیکوفر به دې په اختیار کې وي ، خو شیخ صاحب ورته وویل چې که تاسو اسلام ته متعهد یاست ، قبله موییت الله او رهبر مو حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وي ، نو نه یوازې زه بلکې ټول اولس مو ملاتړی دی ، مگر که رهبر مو لینن وي ، او قبله مو مسکو او د کمونیزم په قانون عقیده لرئ ، نو له تاسو سره جهاد فرض دی ، که ددې ولس خلک له جهاد لاس واخلي نو د وطن کاني

او غرونه به له تاسو سره جهاد کوي ځکه دا د اسلام خاوره ده او کفري نظام نه قبلوي .

د کندهار اوسیدونکی حاجي سیف الله کامران چې د کندهار په زندان کې له شیخ ذاکري صاحب سره په یوه اطاق کې پاته شوی دی وایي : د کندهار له زندانه به چې کمونستانو څوک وایستل نو هغه ژوندي نه پاته کیدل ځکه دمرگ فیصله به یې شوې وه ، خو یوه شپه یې شیخ صاحب له نورو زندانیانو سره یوځای ووست ، خو لږ وخت وروسته یې بیرته راوست ، موږ څو ځله ترې پوښتنه وکړه چې څرنگه بیرته راغی او راخلاص شو ، شیخ صاحب حال راته نه وایه ، خو زما د ډیر ټینگار له امله یې وروسته راته وویل چې کله کمونستانو په موټر کې کینولم او د اعدام ځای ته یې بیولم ، زه لږ وار خطا شوم ، ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم رابطه ونیوله (رابطه د تصوف یوه څانګه یې اصطلاح ده) په دې وخت کې مې احساس کړه چې له هاتفي اواز نه راته په غوږ کې ویل کیږي . لا تخف ولا تحزن نجوت من القوم الظالمین . همدا وه چې کمونستانو زه له موټره بیرته راښکته کړم او محبس ته یې راوستم .

سره له دې چې د شیخ صاحب جرأت من موقف او جهادي خبرو ته په پام سره چا تصور نه کاوو چې نوموړی به د کمونستانو له زندانه خلاصیږي ، خو الله تعالی نوموړي ته نجات ورکړ او د روسانو له یرغل لږ موده وړاندې نوموړی له زندان څخه خلاص شو ، د ۱۳۵۸ هـ ش کال د جدي په ۲۲ مه نیټه نوموړي د خپل ځان او کورنۍ دامن په خاطر او د جهاد په اراده د هجرت لار ونیوه او له کندهار څخه یې د بلوچستان کویټې ته هجرت وکړ .

د کمونیزم په خلاف جهاد

د کندهار ولایت اوسیدونکی ملا محمد رسول د صدیقیې مدرسې له وخته د شیخ صاحب د شاګرد او خادم په حیث له نوموړي سره یوځای پاته شوی ، او په ټولو جهادي سفرونو کې له نوموړي سره ملګری و ، نوموړی وایي کله چې شیخ صاحب پاکستان ته هجرت وکړ ، لومړی د جنوب او غرب حوزې د لس ولایاتو عمومي جهادي مسؤل وټاکل

شو، چې د مجاهدينو درهنمايي او اکمالاتو وظيفه به يې ترسره کوله، شيخ صاحب دغه مسؤليت تر دريو مياشتو پورې وکړ، خو کله چې د ځينو قومندانانو او مالي کارکوونکو فساد ورته معلوم شو، نوموړی په ټينگه د هغوی په خلاف ودرید، تردې چې خبره جهادي رهبرانو ته ورسیده، داچې يو شمير مخکښ قومندانان په دې خور و برد کې اخته وو، او تنظيمي مشرانو هم پرې سترگې پټولې شيخ صاحب د اعتراض په ډول له خپل مسؤليت څخه استعفاء ورکړه او ويي ويل چې زه نه شم کولای د خپل مسؤليت په ساحه کې دغه حالت وزغمم.

ملا محمد رسول اخند په دې برخه کې يو مثال ذکر کوي وايي يو وخت د مجاهدينو لپاره ځانگړې تفنگچې راغلې وې، شيخ صاحب غوښتل چې دا ټولې تفنگچې په کندهار ښار او نورو ښاري سيمو کې مجاهدينو چريکانو ته ور تقسيم کړي، خو ولايتي اميرانو او قومندانانو کوښښ کاوو، چې يوه يوه تفنگچه د ځان لپاره وگرځوي، شيخ صاحب ددوی ددې خبرې سخت مخالف شو او ورته ويي ويل چې تاسو نه شرميرئ چې د جهاد مال په شخصي توگه استعمالوئ، مجاهدين وسلو ته ضرورت لري هغوی په دې تفنگچو اسلام ساتي خو تاسو ورباندې خپل ځانونه ساتئ، اول حق د هغوی دی.

شيخ صاحب دغه ډول په قومندانانو پسې د وسلو او پيسو د تقسيم په برخه کې حسابونه راواخيستل او په دې برخه کې يې له ستر اختلاس څخه پرده پورته کړ، کله چې يې په دې اړه د تنظيمي مشرانو سوږ چلند او چشم پوشي وليده، نو يې استعفاء ورکړه.

له استعفاء وروسته شيخ صاحب خپل دفتر درلود، په داسې حال کې چې په هيڅ تنظيم کې يې غړيتوب نه درلود، له مجاهدينو سره يې پرته له تبعيضه په مختلفو بخشونو کې مرستې کولې، نوموړی به په کيمپونو گرځيده علماء او عوام يې جهاد ته دعوتول دغه رنگه هغه علماء او ناچاره مجاهدين چې بي وسه به وو مرسته يې ورسره کوله

د هجرت په ديار کې په جهادي او اصلاحي هڅو سربيره نوموړی بيا بيا افغانستان ته هم تلو او په جهاد کې يې ونډه اخيستله، ملا محمد رسول چې په دې ټولو سفرونو کې له شيخ صاحب سره يوځای و، وايي نوموړي لومړنی سفر هلمند ولايت ته وکړ هلته چې د رئيس عبدالواحد او نسيم اخندزاده په نوم ددوو مشهورو قومندانانو ترمنځ جنجال و شيخ صاحب په خپلو هڅو سره ددوی ترمنځ جنجال ختم کړ او ترمنځ يې صلح وکړه.

له هغه وروسته شيخ صاحب د افغانستان جنوب او مرکزي سيمو ته مکرر سفرونه وکړل، په دې لړ کې نوموړي يو مهم سفر د ۱۳۷۴ هـ ش کال داسد مياشتې په ۹ نيټې پيل کړ، په دې سفر کې نوموړی زابل ته لاړ په دې ولايت کې يې د ملامدد او نورو محلي قومندانانو په جهادي کيمپونو او مراکزو وگرځيد، د قلات، ميزانې او نورو سيمو له ليدلو وروسته کندهار ته لاړ دارغنداب، محله جات، زنگوات، پاشمول، او تقريباً د کندهار د ټولو ولسواليو په جهادي جبهو وگرځيد او له هغه وروسته روزگان ولايت ته لاړ.

د اسلامي امارت پخوانی د بهرنيو چارو وزير او د شوروي ضد جهاد وخت وتلی مجاهد ملا محمد غوث اخند وايي، شيخ ذاکري صاحب داسې وخت روزگان ولايت ته راغی چې په روزگان کې د شورويانو په خلاف په دهر اوود کې ستر جنگ روان و، د دهر اوود دغه جنگ يو له سختو جنگونو و چې تقريباً دوه نيمې مياشتې يې وخت ونيو، د روسانو گڼ شمير طيارې په کې نسکورې شوې او دواړو خواوو سخت تلفات ورسيدل، شيخ ذاکري صاحب دهمدې جنگ په مهال په سيمه کې و او له مجاهدينو سره يې اوږه په اوږه په جهاد کې برخه اخيسته.

د شيخ صاحب دې جهادي سفر شپاړس مياشتې وخت ونيو چې په ټولو کې يې په عملي جهاد سربيره مجاهدينو ته لارښوونې کولې او د جبهاتو ترمنځ اختلافات يې له منځه وړل.

شيخ صاحب په ۲۹/۴/۱۳۷۷ هـ ش نيټه د يوه بل ۸ مياشتني سفر په لړ کې د زابل د اتغر په لار، قلات

سرځگان، او له هغه ځايه کندهار ته لاړ، د کندهار په مختلفو سيمو له گرځيدو وروسته هلمند ته لاړ او هلته يې د بيلابيلو جبهاتو له مجاهدينو سره وليدل او لازمي لارښوونې يې ورته وکړې.

د نوموړي بل مهم سفر د ۱۳۲۷ هـ ش کال د حمل په ۲۱ مه پيل شو په دې سفر کې نوموړی د ريگ له لارې کندهار ته لاړ، هلته يې د ۲ مياشتنيو هڅو په لړ کې د ټولو جبهاتو مجاهدين سره متحد کړل، ترڅو په کمونيستي رژيم باندې په هماهنگه توگه بريدونه پيل کړي.

په دې ټولو سفرونو کې د شيخ صاحب هڅه دا وه چې مجاهدينو ته لازمي لارښوونې وکړي، د جهاد عليا اهدافو ته يې متوجه کړي، له فساد، ظلم، اختلاف او ناروا تجاوزاتو څخه يې وساتي، دغه راز يې د مختلفو تنظيمونو د قومندانانو او مجاهدينو ترمنځ خپل اختلافات هم له منځه وړل او د اصلاح هڅې يې کولې.

شيخ صاحب که څه هم د کوم تنظيمي رسمي غړيتوب يې نه درلود خو په جهاد کې يې فعاله ونډه اخيسته، نوموړی يوازینی کس و چې ټول تنظيمي مشرانو ته يې سپيني خبرې کولې او خپلو اشتباهاتو ته يې متوجه کول، د مجاهدينو اکمال، معالجه، ديتيمان او بې وسه مهاجرينو کفالت او له هغوی سره مرسته، د علماء کرامو پالنه او ورسره مرسته د نوموړي له مهمو مصروفيتونو څخه و، هغه مهال چې د جهاد ځيني اکمالاتي حلقې په دې هڅه کې وو چې جهادي تنظيمونه نور هم زيات کړي او په دې توگه د مجاهدينو د اتحاد مخه ونيسي، شيخ صاحب ته په بيلابيلو طريقو پېشنهادونه وشول، چې جلا تنظيم اعلان کړي خو شيخ صاحب دا غوښتنې ونه منلې ځکه نوموړي د گوندونو تعدد ستره فتنه بلله او کوښښ يې کاوو چې شته تنظيمونه سره نږدې او متحد کړي.

د اتحاد علماء افغانستان تاسيس

د شورويانو له تېښتې وروسته د نجيب دواکمنۍ په مهال چې د جهادي تنظيمونو ترمنځ د نفاق او ذات البيني نزاع علامې راڅرگنديدلې، دغه راز نوي راوارد شوي افکار

او عقائد هم د افغانانو ترمنځ د خپريدو په حال کې وو جناب ذاکري صاحب د يو شمير نورو جيدو علماء کرامو سره په گډه د همدې مشکلاتو د مخنيوي لپاره په سلگونو علماء کرام راغونډ کړل او د يوه غير سياسي اصلاحي اتحاد پېشنهاد يې ورته وکړ، ددې اتحاد هدف دا و چې دا به يو اصلاحي ټولنی وي، د ټولنې اصلاح، د مجاهدينو ترمنځ ثالثيت او نورد خير کارونه به ترسره کوي، ددې اتحاد لومړنۍ غونډه چې د ۱۳۲۷ هـ ش کال د قوس په ۱۲ مه ترسره شوه ۷۰۰ علماء کرامو په کې گډون درلود، ددې غونډه په پايله کې د افغانستان د علماء د اتحاد منشور په پنځو فصلونو او ۴۴ مادو کې تصويب شو.

د شيخ ذاکري صاحب په مشرۍ اتحاد علماء افغانستان د افغانستان او اسلامي نړۍ د قضايو او اړوند خپل مسؤليت په ډيره ښه توگه ترسره کړ، د علماء کرامو دې ټولي مسلسلې غونډې درلودې او په هغو کې يې د بيلابيلو مسائلو او قضايو په اړه بحثونه کول او بيا يې هغه د فتاوو او پيغامونو په حيث نشرول، له عادي فقهي مسائلو واخله بيا تر سترو سياسي پېښو او قضايو پورې اتحاد علماء افغانستان په ټولو برخو کې د خلکو رهنمايي کوله.

۱۹۹۱ م کال کې د خليج د جنگ په مهال امريکا د صدام د مخنيوي تر عنوان لاندې په لسگونو زره پوځيان جزيره العرب ته داخل کړل، شيخ ذاکري صاحب او دده ملگرو د امريکايانو دغه اقدام په سختو ټکو وغانده او له بي بي سي راډيو سره په مرکه کې يې د امريکايي متجاوزو عسکرو خلاف جهاد په مسلم امت فرض عين وبله، په افغانستان کې د تنظيمي جگړو په مهال هم ذاکري صاحب بيا بيا کابل ته لاړ او د مخالفو جهتونو ترمنځ د اوربند او صلحې کوښښونه يې وکړل، دغه راز يې تنظيمي رهبران دې ته هڅول چې له جگړو او فساد څخه لاس واخلې او د اسلامي شريعت د تطبيق لپاره کار وکړي، په دې لړ کې نوموړي بيا بيا خپله وجيبه ترسره کړه د تنظيمي جگړو د مخنيوي لپاره يې ۱۱ ځله کابل ته سفر وکړ او د يو مخلص،

جراتمند او غيور مؤمن په حيث يې تنظيمي جگړه مار مشران خپلو غلطيو ته متوجه او تاديې کړل

د اتحاد علماء افغانستان تنظيم لخوا په افغانستان دامريکا يرغل هم وغندل شو او دامريکا خلاف جهاد په فرضيت يې فتوى صادره کړه، دغه راز د نړيوال استکبار د اسلام ضد هڅو په وړاندې لکه د توحيداديان تر نامه لاندې گمراهانه هڅه، په مصر کې د ډاکټر مرسي د اسلامي گوند حکومت نړولو او داسې نورو قضايو په اړه خپل دريځ روښانه کړی او د نړيوال کفر ټول دسائس يې برېښول.

د شيخ ذاکري صاحب په مشرۍ د علماء کرامو دې ډلې په لسگونو مسائلو باندې ځانگړې څيړنه کړې او د فتوى په شکل يې تر خلکو رسولې دي، دغه راز يې وخت په وخت د اسلامي هيوادونو مشرانو او مخکښو څيړو ته بيا بيا تنبيهې او اصلاحي ليکونه استولي چې شمير يې ۵۰۰ ته رسېږي.

دامريکا په خلاف جهاد

شيخ ذاکري صاحب په خپلو شخصي وظيفو او محلي اصلاحي چارو سربيره له سياسي مسائلو څخه هم بې پروانه و، نوموړي د اسلامي امارت د واکمنۍ په مهال مسلسل افغانستان ته سفرونه درلودل نه يوازې يې د امارت چارواکي اصلاح ته دعوتول، بلکې د اسلامي امارت زعيم امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد ته يې هم هميشه نیکې توصيه کولې، نوموړي د اسلامي امارت او مخالفينو ترمنځ په صلحه کې هم څو ځلې کونښونه وکړل.

کله چې امريکايانو په افغانستان د حملې اراده وکړه، شيخ صاحب د يوې فتوى په صدور د امريکا په خلاف جهاد فرض عين و باله نوموړی له امريکايي تجاوز څخه لږه موده مخکې افغانستان ته لاړ، د هيواد په گڼو جنوبي، مرکزي او جنوب ختيځو ولاياتو وگرځيد، له عامو خلکو او علماء کرامو سره يې وليدل او د جهاد دعوت يې ورکړ.

نوموړی د امريکا خلاف د روان جهاد کلک حامی و، په غونډو، مجالسو او حتی د رسنيو له لارې يې هميشه خلک دامريکا په خلاف جهاد ته رابلل، او داشغال په صورت کې هر ډول صلحه يې د اسلام له اساساتو سرغړونه بلله

شيخ صاحب په ډير جدیت د هغو تش په نامه علماء خلاف و چې امريکايي يرغل د نړيوالو مرسته بولي او جواز ورکوي، نوموړی د سعودي عرب د يوه مفتی په ځواب کې چې دامريکا په خلاف جهاد يې نامشروع باله، وويل چې دغه مفتي يا خو جاهل دی چې له اسلامه نه دی خبر او يا هم د جال دی، چې خلک دوکه کوي او له ځانه يې د کفر مدافع وکيل جوړ کړی دی.

شيخ ذاکري صاحب لکه څنگه يې چې په لومړي ځل په ۱۹۹۱ م کال کې د حجاز په اسلامي خاورو د امريکايي يرغل په وړاندې د جهاد فتوى ورکړې وه د ژوند تر پايه په هماغه جهادي موقف مستقيم پاته شو، او امريکايي د اسلامي امت ستر دښمن باله

نوموړي د افغانستان په قضيه کې خپل موقف په لاندې ټکو کې خلاصه کړی و.

۱- امريکا دې په خپله ناکامي په ښکاره اعتراف وکړي

۲- خپل وحشي او ظالم پوځيان له دې افغانستانه وباسي

۳- افغانانو ته دې د يرغل او جگړې په پايله کې د رسيدلو ځاني او مالي زيانونو تاوان ورکړي، د افغانستان له چارو دې لاس واخلي افغانان چې په خپل همت نړيوال استعمارگر ماتولی شي که نړيوال ترې لاس واخلي خپل هيواد هم په خپله جوړولای شي.

په دې وروستيو کې چې دامريکايانو د دايمي اډو موضوع مطرح شوه، شيخ صاحب په ډير جدیت سره ددې اډو په وړاندې ودرید حکومتی چارواکوي ته تهيديد کړل چې بايد ددې تړون له امضاء څخه لاس واخلي دغه راز يې په رسنيو کې په خپلو مرکو کې ددې اډو په مخالفت د پام وړ مرکې ترسره کړې، دا چې شيخ صاحب په همدې حساس وخت کې د نامعلومو قاتلانو د بريد هدف وگرځيد داسې گمان کيږي چې کيدای شي امريکايي استخباراتي قاتلانو د يادې موضوع په اړه د شيخ صاحب د موقف له امله نوموړی په نښه کړی وي.

شيخ صاحب لکه څنگه چې ځان له حرامو او مشبهاتو ساتلی و او هميشه يې نیک کارونه، اذکار، وظائف او خیریه چارې ترسره کولې، نورو ته يې هم تل په نیکو کارونو امر کاو او د حرامو او ناروا کارونو په مقابل کې يې په جدیت سره مبارزه کوله.

نوموړي د بدعاتو، غیر شرعي طریقو، غربي کفري افکارو، فحاشۍ، غریاني، او نورو فتنو د مخنیوي لپاره تل هڅه کوله، نه یوازې يې په خبرو او موعظو کې خلک تنبیہ کول، بلکې دفتواوو په صدور او رسالو په اشاعت سره يې کوښښ کوو، چې د گناهونو مخه ونیسي، نوموړی د فلمونو، تصویر کشۍ، ټي وي، کیبل، له غیر اسلامي هیوادونو د غوښو د راواریدو دغه راز د بانک د سودي نظام، غربي اینجیو گانود فعالیت، غربي تعلیمي طریقې او نورو غیر اسلامي پدیدو سخت مخالف و.

دغه راز نوموړي د خلکو د دیني تعلیم او ارشاد لپاره هميشه هڅه کوله په دې لړ کې يې په ۱۴۳۳ هـ ق کال کې په جوماتونو کې د خلکو د ارشاد او دیني تعلیم لپاره یوه جامعه طریقه جوړه کړه او علماء کرام او امامان يې وگومارل چې د خپل جومات عامو خلکو ته د دیني ضروریاتو درسونه وښيي.

لیکلي آثار

شيخ صاحب په خپل علمي ژوند کې گڼ شمیر آثار لیکلي دي چې د ځینو نومونه يې په لاندې ډول دي.

الاذکار و فضائلها، التصوف و مقاماته العشرة فی ضوء القرآن والسنة، الافتاء فی عدم جواز التصاوير والاوثان، احوال المفسرين والفقهاء الحنفية فی موجب السعی الى صلوٰة الجمعة و ترک التجارة، تنبیہ الاخوان علی استماع قرأة القرآن، التحقيق الاثم فی مسئلة لبس الخاتم، احوال العلماء فی منع خروج النساء، العجالة النافعة فی سقى النفس العاطشة، تبديل النسب ومذمتہ فی الاسلام، القول الفاصل بین الحق والباطل، حکم الثوری فی الشریعة الغراء، فصل الخطاب فی تشریح الخضاب، البیان الوافی فی بیان حکم المعازف والمزامیر

و الملاهی، حکم الهجرة فی الشریعة المنورة، اشراف الساعة، احوال الاختیار فی تشریح مولد النبى المختار، بیان المغرورین وعلاجهم، اثبات الکرامة بالقرآن والسنة، علاج الاسقام بالحجامة فی الاسلام، القول المفصل فی خواص العسل، الاستشفاء باستعمال الحبة السوداء، حکم اللحوم المستوردة من دول الکافرة، القول الجمیل فی فضیلة دعاء الخلیل، زاد الابرار الاستغفار بالاسحار، الدر المکنون فی فضیلة دعاء ذی النون علیه السلام، الاحادیث الشریفه فی فضیلة الحوقله ... و غیره

شهادت

شيخ ذاکري صاحب د ۱۴۳۵ هـ ق کال د ربیع الاول د میاشتې په ۲۸ مه نیټه چې د لمریز کال ۱۳۹۲ د سلواغې له نهمې سره برابره وه د چهارشنبې په ورځ، کله چې د ماسپښین دلمانځه له امامت او اداء کولو وروسته د سنتو د اداء کولو لپاره کور ته روان و، د مسجد په صحن کې دروازې ته نږدې د دوو تنو ناپیژانده کسانو لخوا ورباندې ډزې وشوې، د صحنې د شاهدانو شيخ صاحب په زړه له لگیدلو وروسته یوازې الحمد لله الفاظ وویل او مخ په قبله وغورځېد، او د شهادت جام يې نوش کړ. ان الله وانا الیه راجعون

د شيخ صاحب د جنازې لمونځ یوه ورځ وروسته د پاکستان د بلوچستان ایالت د مرکز کویټې په ایوب سټډیم کې د لسگونه زره گډونوالو په شرکت سره ترسره شو، چې د افغانستان او پاکستان گڼ شمیر مشهورو علماء کرامو او مشایخو هم په کې گډون کړی و، د نوموړي د جنازې لمونځ دده د زوی جناب مفتي عبدالقیوم الذاکري صاحب لخوا اداء شو او د همدې ورځې په ماښام شپږ بجو د کویټې سبزل روډ ته څیرمه د ذاکري مسجد سره نږدې د مدرسې په داخل کې خاورو ته وسپارل شو.

له شهادت وروسته نوموړي ته د دارالعلوم حقانيه مدرسې د شيخ الحدیث او د اسلامي نړۍ د ستر عالم دکتور شیرعلي شاه مدني صاحب لخوا د (شيخ الشهداء) لقب ورکړل شو، چې وروسته همد القب د سترو علماء

کرامو مفتی محمد تقی عثمانی، شیخ الحدیث مولانا حمد الله داجوي، مفتي زرولي خان صاحب او نورو علماء کرامو لخوا هم تائيد شو.

ځينې خاطري

د شيخ صاحب ژوند گڼې اړخونه درلودل، نوموړي يو مصروف او پرحادثه ژوند درلود، په دې لنډه ليکنه کې د نوموړي د ژوند په ټولو جالو پيښو احاطه ناممکنه بريښي اما کونښن کوو چې د ژوند بعضي جالو خاطرو ته يې اشاره وکړو

د زابل اوسيدونکي مولوي عبدالقادر وايي:

د شهيد ملا مدد د جبهې مجاهد ملا خير الدين راته کيسه کوله چې د روسانو خلاف د جهاد په وخت کې شيخ ذاکري صاحب زابل ته راغلی و، کله چې زموږ جهادي مرکز ته راغی په دې سيمه د بنمن حمله وکړه او عمليات يې پيل کړل، زياتره مجاهدينو د غرو په خوا لاړل او ځانونه يې متواري کړل، خو ذاکري صاحب د نورو خلاف په يوه ډبره سنگرونيو او د بنمن په طيارو يې د کلاشکوف ټکان پيل کړل، د مجاهدينو يوه ځايي مسؤل ملا عصمت ورته وويل چې شيخ صاحب د ماشيندار مرمی طيارې ته نه رسېږي، خداي نخواستې کوم تاوان درته ونه رسوي.

شيخ صاحب خواب ورکړ: نارې مه وهه، رسيدل يې په ما او تا لازم نه دي، هغه بل مالک دی، په موږ يوازې د کافرو ويشتل فرض عين دي.

د شيخ صاحب د کورنۍ د غرو او نږدې متعلقينو په وينا نوموړي ته الله تعالی د تقوی او توکل تر څنگ د شجاعت او زهد صفت هم ورکړی و، شيخ صاحب درست عمر خپل جهادي دريځ په پوره جرأت سره بيان او، نوموړي به خپله ويل چې دا الله تعالی احسان دی چې زما زړه په ايمان دومره مطمئن دی چې د دنيا د لويو کفري قوتونو او حکومتونو څخه يوه ذره خطر په زړه کې نه رالويږي او نه ورته د مچ د وزر غوندې په حيثيت قائل یم، ځکه زما پر دې ايمان دی چې خداي يو دی او ډير خدايان نشته، د کائناتو فيصلې يوازې دهغه

ذات جل جلاله په تصرف کې دي، د مرگ او ژوند، عزت او ذلت، تکليف او راحت او د ژوند د ټولو پيښو اختيار يوازې له الله تعالی سره دی او ټول الله تعالی د ارادې او تقدير له مخې کيږي، نو په داسې حالت کې به ولې مؤمن له بل چا څخه د اړ احساس کوي!

د شيخ صاحب د زهد او له دنيا څخه د بې پروايۍ صفت هم ډير بارزو، نوموړي له منصب، حکومت او چوکۍ سره نه يوازې مينه نه درلوده بلکې نفرت او کرکه يې ترې کوله، په تير ۳۵ کلونو کې په افغانستان کې مختلف حکومتونه راغلل او لاړل په دې جريان کې هر چا په حکومتونو کې يوڅه پيدا کړل، خو د شيخ صاحب تر پايه هماغه د غربت ژوند و، نوموړي ته بيا بيا ډير مواقع په لاس ورغلل او په امتحاناتو کې واقع شو خو الله تعالی په دې ابتلاوو کې بريالی کړ، نوموړي به ويل که ما غوښتی چې پيسې او زر جمع کړم نو ما به د زرو څښتنې جمع کړې وای، خو نوموړي تر پايه د غربت ژوند ته ترجيح ورکوله نوموړی تر ۱۴۳۱ هـ ق کال پورې په د بل چا په يوه معمولي سرای کې گوزاره کوله، په همدې کال د کويټې د شالدرې مدرسې مهتمم شيخ الحدیث حافظ عبدالواحد صاحب لخوا ورته په سېزل روډ خپله شخصي ځمکه هبه شوه، او د قاري غلام حضرت صاحب چې اصلاً د کندهار او اوس د کويټې اوسيدونکی دی لخوا ورته په همدې ځمکه کور او مدرسه جوړ کړای شول، چې نوموړی په وروستيو کلونو کې همدې کور ته رامننقل شو او د شهادت تر نيټې يې همدلته ژوند کاوو.

د شيخ صاحب د ژوند خاطرات او خواږه يادونه خورا زيات دي خو دا چې د مطلب د ډير تطويل باعث گرځي په همدې کفايت کوو الله تعالی دې د شيخ صاحب شهادت قبول او په اخلاقي کې دي الله تعالی دده امثال پيدا کړي.

آمين يارب العلمين.

داردو عسکره چا سره جنگېږي؟

ع غريب (فاروق)

عسکر جانه نن مې زړه غواړي چې تاسره خواله وکړم ، ځکه لويانو او مشرانو ته خلکو ډېرې زارې وکړې چې ستونزه په خبرو هواره کړئ او په جنگ جگړو خپل ځانونه او هېوادوال مه تباه کوئ ، خودوی يې نه مني او وايي نه والله که شي خامخا به يې سره معلوموو . البته دوی سوله او مرکه نه غواړي او پر جگړو ټينگار کوي خوبيا هم شخصاً خپله نه ټوپک را اخلي او نه پر چا ډز کوي . جنگ ما او تا کوو او ټوپک هم زما او تا او زموږ غوندې غريبو او بې وزلو پراوړو دی ، نور اڅه چې همدا زه او ته خبرو ته سره کېنو او وگورو چې ته ډېر پريې او که زه نارامه يم ؟

يعنې ته په کوم نيت او چا سره جنگېږي او زه څه غواړم ؟ زما او ستا خبره ځکه مهمه ده چې دا جگړه ما او تا روانه کړې او که موږ ووایو چې نور پر خپلو هېوادوالو بريد نه کوو نو ستا څه خيال دی چې له ارگه به کوم بوډا جگړې ته راو وځي ؟ نه هيڅکله نه . نو له همدې امله ما او تا ډېر مهم يو او په کار ده چې لومړی يې همدا زه او ته سره معلومه کړو .

گوره عسکر جانه ! زه دا منم چې ته مې خپل کليوال يې ، د دې هېواد سرې ، تودې ، غم او ښادي او له تېرو دير شو کالو راهيسې گردې ناخوالې مو په گډه تېرې کړې . ته هم عقل لرې ، وجدان لرې او پر خپل هېواد او خلکو به دې خامخا زړه درديږي خو نه پوهېږم ولې ... ؟ په دې هم پوهېږم چې تا به لا کوزده نه وي کړې او د عسکري په څو مياشتې مزدورۍ به د ولور پيسې برابرې . يا به د کور لپاره کومه نومره ځمکه اخلي او يا به دې ځمکه اخيستې وي خو کور به پرې جوړې . دا ټول حاجتونه دې منم خو گوره چې د مسلمانانو پر وژلو ، وهلو او تر ټلو گټلې پيسې ډېرې بې برکته وي . ته په دې هکله لږ سوچ و فکر وکړه . اول خودا وگوره چې ته دا ټوپک را اخلي او کارتوس تر ملا ترې نو چا سره د جگړې پر نيت ؟ آيا کومه ورځ دې چېرته په زړه کې راغلي چې زه به کوم پرنګي ، يهودي ، روسي او يا هندو سره وجنگېږم ؟ ايا له تېرو ديارلسو کالو راهيسې دې پر کوم داسې کس ډز کړی چې کلمه نه وايي ؟

گوره عسکر جانه تا ته به هره ورځ خپل مشران وايي چې وطن وساتئ او د هېواد له دښمنانو سره وجنگېږئ ! خو گوره ته خو لږ فکر کوه ! تر څو به د نورو په عقل چلېږي ؟ ته نه پوهېږي چې زموږ په هېواد کې دا اته څلويښت جنډې د چا ولاړې دي ؟ دا لويې اډې ، زندانونه او هر لور ته د توپونو او ټانگونو کتارونه د چا دي ؟ دا پاس هوا کې په سلگونو الوتکې د چا دي ؟ دا چاپې او بمبارۍ د چا له خوا او پر چا دي ؟ او دا بې پيلوټه الوتکې چې زما او ستا د هېواد لروبر کې هره ورځ يو شمېر هېوادوال په شهادت رسوي ، د چا په امر چلېږي ؟

الله تعالی خو وایي دا خلک ستاسې دښمنان دي. اوس نو که یو کس شپه ورځ کلمې وایي خو بیا له دغسې یرغلگرو سره انډیوالی او دوستي پالي نو په دنیا کې به یې څه حال وي او په آخرت کې به څه ورسره کیږي؟ زه نه پوهېږم ته چې دا وطن ساتې نو له چا یې ساتې؟! دښمن خو دې څنگ ته ولاړ دی، آلو شیطان او د خدای او رسول دښمن! نو ته چا سره جنگېږي؟ او دا وطن له چا ساتې؟ آیا ته نه پوهېږي چې له تېرو دیارلسو کالو راهیسې دا څوک دي چې وژل کیږي، نیول کیږي، پلټل کیږي او زندانونو کې شکنجه کیږي؟ په دې نظام کې څوک خپه دي او څوک غره ته ختلي چې بهرنيان له پاس هوا او تاسې له ځمکې ورپسې یاست؟ آیا همدا ستاد کلي مولوي صاحب، قاري صاحب، امیر صاحب، معلم صاحب، طالب او محصل خپه دي او که خلقي، پرچمي، شراب خور، دم، زنا کار او غل. آیا ته ویلای شې چې له تېرو دیارلسو کالو راهیسې کوم بې دینه، بې لمازه، خاین او د اسلام دښمن د ولسوالۍ، ولایت یا مرکز په محبس کې بندي شوی وي؟ یا یې کور پلټل شوی او چا په پرې اچول شوې وي؟

نو گوره عسکر جانه لږ سوچ وکړه، د کفارو په خوله مسلمان ته دښمن او ترهگر مه وایه او هیڅکله د مسلمان د وژلو اراده مه کوه. او که بیا هم د جنگ جگړې څه زور و ځواک په ځان کې وینې نو د خپل توپک شپېلۍ د الله تعالی پر دښمنانو ورتاو کړه. راځه بیا هم وگوره چې ته له چا سره جنگېږي؟

دغه خواړه د وینې فشار ټیټوي

د غوره او روغ ژوند لپاره اړینه ده چې د وینې فشار نور مال وساتل شي. د وینې لوړ فشار په انسان کې د زړه حمله، گردې ناروغۍ، سترګو لید کمزوری کیدو او نورو ډیرو ناروغیو سبب ګرځي. د ناروغیو څخه مخنیوی لپاره د درمل استعمال که څه هم یوه اندازه ناروغۍ مخه نیسي خو ډیر نور زیانونه هم لري. خو دغه خواړه له استعمالولو سره په طبیعي ډول د وینې فشار ټیټولی شو.

۱- هوګه:

هوګه یو له هغه خواړه څخه دی چې په ورځنۍ ژوند کې استعمالیږي چې ځینې خلک دغه خواړه نه خوښوي. دغه خواړه د وینې لوړ فشار ټیټوي. روغتیايي څیړنو ثابتې کړې چې دغه خواړه کې الیسین (Allicin) نومي مواد وجود لري کوم چې د وینې فشار او ذهني فشار له منځه وړي.

۲- پیاز:

پیاز زیاته اندازه انټي اکسیدنټ فلاونول (Antioxidant Flavonol) او کویرستین (Quercetin) نومي مواد لري. څیړنو ثابتې کړې چې دغه خواړه په انسان کې د فشار مختلف ډولونه نور مال ساتي. دغه خواړه د زړه فعالیت کمولو سره د وینې لوړ فشار ټیټوي.

۳- دال چیني: (Cinnamon) دغه خواړه د وینې فشار په برخه کې معجزه کوي. دغه خواړه د وینې لوړ فشار ټیټولو سره بیره انسان د شکر له حملې ژغوري. په دې وروستیو کې شوې یوه څیړنه ثابتې کړې چې دال چیني استعمال له اوبو سره شکر ټیټوي.

۴- نعنا:

د دغې بوټۍ په پاڼو کې زیاته اندازه کارواکرول (Carvacrol) نومي مواد وجود لري کوم چې د وینې فشار ټیټولو کې ډیره زیاته مرسته کوي. دغه خواړه په بدن کې د وینې مختلف ډول فشار له منځه وړي او د زړه فعالیت نور مال ساتي.

۵- زیتون:

د زیتون غوړ د خواړه خوند زیاتولو سره د وینې فشار ټیټوي. د زیتون غوړ د نږدې پر مخ یو له غوره غوړ څخه پیژندل کیږي کوم چې هیڅ ډول زیان نه لري او بې شمیره ګټې لري.

حقوق بشر بزرگترین دروغ دنیا

افغانستان قلم فرسایی می شود اما قشری هستند در کیلومترها آنسو تر که زیر بار فشار تکنولوژی و توسعه زدگی ضد انسانی در دستگاه های سرمایه داری خرد و خاکستر می شوند.

این بار از زوایه ای متفاوت به زنان و کودکان آمریکایی و اروپایی بنگریم که متحمل بیشترین کار بدون مزد برابر، بیشترین تجاوز جنسی و روحی، بیشترین تبعیض نژادی و مذهبی قرار می گیرند اما همواره هاله ای از قدرت پمپاژ رسانه ای آنها را محو می نماید.

چه بسیارند سیاه پوست ها، سرخ پوست ها، زرد پوست های متحمل انواع توهین ها و تبعیض ها و محرومیت ها، چه بسیارند زنانی سرگردان و بی سرپرست و بدون حامی و بدون حقوق برابر با مردان، چه بسیارند کودکان رها شده و حاصل روابط نامشروع....

۲۲ سال از ابداع ترکیب دو کلمه ای انسان و حقوقش برای پوشاندن غرض ورزی ها و امیال حیوانی گذشت و ما هنوز اندر خم یک کوچه ایم. ۲۲ سال است که لوح تقدیرهای حمایت از حقوق بشر میان دستان الوده به خون لندنی ها، اورشلیمی ها، پاریسی ها و نیویورکی ها دست بدست می چرخد و ما در افغانستان دم از مظلومیت می زنیم و هوای غرب در سر می پرورانیم.

در روز جهانی حقوق بشر این بزرگترین دروغ دنیا که حرف به حرف و کلمه به کلمه و ریشه به ریشه و زبان به زبان به خورد جهانیان داده شد؛ بند بند حقوق بشر در مهد تمدن و فرهنگ و تکنولوژی و دموکراسی از هم می گسلد.

همزمانی افشای سرنوشت و سرگذشت زندانیان در بند نظامیان و سیاسیون آمریکایی از تابعیت های مختلف مسلمان و غیر مسلمان در مجلس سنای امریکا مبنی بر نقض صریح حقوق بشر در مهد حقوق بشر بر مضحک بودن بیش از پیش این ترکیب دو واژه ای می افزاید.

منادیان حقوق بشر که همواره از این دستاویز برای انواع و اقسام اهداف سیاسی و نظامی و اقتصادی و فرهنگی خود سود جسته اند و بهره کشی کرده اند بزرگترین ناقضان این حقوق شده اند به گونه ای که حتی امریکا علیه امریکا سند رو می کند و دست به افشاگری می زند.

افغانستان گذشته از تمام مصایب و معضلات خود خواسته و خود خوانده ای که به حق در آن گرفتار آمده است و جز خودش هیچ مسببی برای سرزنش وجود خارجی ندارد؛ در وضعیتی بسا بهتر و قابل تحمل تر از شهروندان آمریکایی و اروپایی قرار دارد.

حقوق بشر برای مدعیان حمایت از آن نه حقوق تمامی نژادها و مذاهب و جنسیت و اقشار مختلف از کشورهای آفریقایی تا آسیایی است که صرفا در حقوق یانکی ها صرفا و صرفا در حقوق سفید پوستان یانکی و صرفا و صرفا در حقوق مردان یانکی سفید پوست خلاصه می شود.

در مطبوعات و رسانه ها این روزها بسیار از وضعیت زنان مورد شکنجه، کودکان کار، معلولان و مجروحان

د انټرنیټ څخه د بېلابېلو اسلامي عقایدو په اړه څه خبره کولی شو؟

څخه ووېرېږه ځکه چې د هر حرف محاسبه به در سره کيږي نو داسې څه لیکه چې بیا یې ځواب ولري .
 دریم: د هر چا سره خپل زار مه شریک کوه ، پر هر چا اعتماد مه کوه ، تر څو خدای مه کړه څوک در ته ضررونه رسوي ، الله (جل جلاله) تا د هغوی له ضرر او بدو وساته څلورم: که کوم ورور له تا څخه مرسته او مدد غواړي د هغه نه خپله مرسته مه سپموه ، الله (جل جلاله) به ستا سره مرسته وکړي .

پنځم: پخپل ځان اعتماد کوه ، ناهیلې مه کوه ، که کوښښ وکړئ په هر هغه څه به پوه شي کوم چې ستا د پاره گټور وي ، ناهیلې مه کوه .

د انټرنیټ له لارې ډیرو ورونو او خونذو ډیر گټور څیزونه زده کړی دي شپږم: د بې گټې او ټولو هغو پانو چې منکرات او حرام خپروي له مطالعې او کتنې ځان ساته ځکه چې د هغه مطالعه تا ته څه گټه نه لري او ډیر یې یوازې د خلکو د گمراه کولو په موخه جوړ شوي دي نو د داسې سایټونو څخه ځان ساته اوم: مسلمانان وروړه او مسلمانې خورې ! نن د فتنو زمانه ده ، په دې زمانه کې د ضروري شرعي علم زده کول ډیر اړین دي تر څو سړی وکولای شي حق او باطل حلال او حرام وپېژني او د باطلو تبلیغاتو تر تاثیر لاندې را نه شي .

په انټرنیټ کې ډیر ښه گټور سایټونه شته چې ډیر مهم او گټور معلومات خپروي او په دې برخه کې د اسلامي نړۍ علماؤ ډیر لوی خدمت کړی دی .

د انټرنیټ له لارې خلکو ستر علوم تر لاسه کړي دي او د انټرنیټ په وسیله خلکو ډیر کسان اسلام ته دعوت کړي دي او په اسلام باندې مشرف شوي دي خو دا هغه کسان دي چې د انټرنیټ څخه یې صحي استفاده کړي ده .

آتم: د انټرنیټ کارولو د پاره یو مشخص وخت وټاکي نه دا چې ټول وخت پکې مشغول او مصروف شي .
 وجزاکم الله خیرا .

لاندې څو ټکي بیانېږي تر څو کله د نټ عالم ته داخل شي له هغه څخه د گټې او فائدي سره ووځي ، نه دا چې وخت مو هم ضایع ، بې گټې او بې فائدي تیر شوی او یا حتی په گناه کې اخسته شي .

اول: خپل هدف مشخص کړئ ، د څه د پاره او د څه په لټه کې یاست تر څو تاسې ته کار آسانه او وخت مو ضایع نشي ، هدف او مقصد مو خاص د الله جل جلاله رضا وگرځوئ ، د مشروع هدف په لټه کې ووسئ .

یوازې یو هدف وټاکي نه ډیر اهداف ځکه بیا به مو مشغول کړي او خپل هدف به تر لاسه نه کړئ .

دوهم: که په کوم سایټ او ویبلاک کې اشتراک کول غواړي ، څه مطلب لیکې یا څه تبصیره نو خپلو لیکلو ته ښه پام کوه ، د ټولو ورونو سره داسې تعامل او سلوک کوه لکه څنگه چې ته یې د خپل ځان د پاره غواړي (که د ځان عزت او اکرام غواړي نو د نورو د عزت او اکرام خیال کوه) ، څه چې لیکې په هغه کې له الله جل جلاله

د شهيد قوماندان ملا محمد رحيم خليل ژوند ته لنډه کتنه

زلمی افغان

اتل او قهرمان شهيد قوماندان ملا محمد رحيم خليل د مرحوم ملا نور محمد زوی او د شهيد حافظ عبدالعزيز زلمي مشر ورور د غزني د قره باغ ولسوالي د سرپورست کلي اصلي اوسېدونکی، له نن څخه شاوخوا ۳۵ کاله مخکې يې د کندز په اشکمش ولسوالي کې دې فاني دنيا ته سترگې وغړولې. د اتل شهيد ملا محمد رحيم خليل ژوند واقعا له لوړو ژورو، خوږو او ترخو، حماسو، قربانيو، سرښندونو، فداکاريو، اتلوليو او شهکاريو ډک او يو حماسي داستان ته ورته دی. له کله مې چې د شهيد د شهادت خبر تر لاسه کړی او بيا په دې تکل کې شوی يم، چې د نوموړي شهيد د ژوند، خاطرو او کارنامو په هکله لنډه معلومات راټول او تر تاسو درنو لوستونکو در ورسوم، نو باور وکړئ، تر ډيرې مودې هېڅ دې توان او دمه را کې نه وه، چې داسې څه وکړم، ځکه يو خود هغه سرلوړي او اتلول ژوند د حد اقل انځورولو او معرفي کولو لپاره الفاظ نه ول او بل دا چې د نوموړي شهادت خبر اوس هم را ته د نه منلو غوندې دی. په هر حال! غواړم په مختصره توگه د غازي او قهرمان شهيد خليل د ژوند د بېلابېلو پړاونو په باب ستاسو په محترم کې حضور کې لنډه معلومات وړاندې کړم.

الف - کورنۍ ژوند:

اتل شهيد قوماندان ملا محمد رحيم، چې د جهادي فعاليت په ډگر کې يې مستعار نومونه لومړۍ تائب، بيا عارف او د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې خليل و، په يوې داسې کورنۍ کې زېږېدلی، چې اقتصادي وضعيت يې چندان خوندور نه و؛ خو بيا هم د مرحوم پلار او کورني ديانت د تشويق او هڅونې په برکت د طفوليت له مرحلې سمدستي وروسته د علم په طلب پسې کوڅه په کوڅه، کلي په کلي، حجره په حجره او آن ولايت په ولايت وگرځېد. نوموړی د ژوند تر پايه مختلو مشکلاتو ته ونه کتل، او د کشر ورور قوماندان شهيد زلمي سره يې اوږه په اوږه د جهاد، درس او واقعي خدمت لاره ځان ته غوره کړه.

د نوموړي کشر ورور شهيد قاري عبدالعزيز زلمي هم د خپل وخت يو نامتو، زړه ور او غښتلی مجاهد او سرگروپ و، چې د ده تر شهادت پنځه يا شپږ کاله مخکې د پياوړي قوماندان شهيد ابو منصور (هغه څوک چې تر ټولو ستره او بې

ساري کارنامه ، د ۲۳ تنو کورايانو نبونه يې ترسره کړې وه. (ترقيادت لاندې له صليبي يرغلگرو او د هغوی له غلامانو سره ترزياتو جگړو او حملو وروسته د دښمن په يوه ناڅوانمردانه بريد کې په شهادت رسېدلی و.

ب- زده کړې:

شهيد قوماندان خليل لومړنۍ او ابتدايي ديني زده کړې د خپلې سېمي تر څنگ د غزني په نورو سېمو لکه شلگر او د هېواد په دوو نورو ولايتونو کندز او لغمان کې په مختلفو استادانو او علماء کرامو سرته ورسولې.

همدارنگه متوسط ديني کتابونه يې د روان مقدس جهاد د ژمنو فرصتونو او تعطيلاتو نه په استفادې په وقفه يې شکل د هجرت په ديار کې په مختلفو استادانو لکه شيخ الحديث مولوي عبدالروف صاحب، شهيد مولوي عبدالوهاب صاحب او مولوي عبدالحيب صاحب او همدارنگه د تجويد او قرأت نېمگړې دوره باندې وويل.

همدارنگه يې د جهادي وضعې او اوسنيو ايجاباتو ته په پام سره، د ډېرو مشکلاتو په زغملو په مختلفو سېمو کې کافي نظامي زده کړې او تجربې هم ترلاسه کړې.

د شهيد خليل د درس او حجرې ملگري نوموړی د طالبې پر مهال يو څېرک، حياء ناک، متقي، خادم او د استادانو نهايت زيات احترام کوونکی کس بولي.

ج- دندې او مسؤليتونه:

اتل او غازي شهيد خليل که څه هم په افغانستان کې د شر او فساد د لنډغرو پر ضد د طالبانو د اسلامي تحريک د را پاڅېدلو پر مهال کشر طالب و، خو د اسلامي امارت د واکمنۍ او بيا تر سقوط پورې د امارت د يوه فداکار سپاهي په توگه په مختلفو تشکيلونو کې برخه اخيسته.

د- د اشغال پر ضد په روان مقدس جهاد کې:

قهرمان شهيد خليل د خپل مبتکر فکر او ذکاوت په مټ او خپلو مشرانو ملگرو په مشوره او اجازه د جهاد په اوایلو کې د تعرضي، تهاجمي او کمين بريدونو پر ځای زيات تمرکز په انفجاراتو وکړ او د قره باغ ولسوالۍ په مربوطاتو، خصوصاً د کابل کندهار په لويه لار يې د اشغالگرو او د هغوی د لاسپوڅو لسگونه زغروال ټانگونه، شوبلې او ټانگو د ماینونو خوراک او پکې سپاره سلگونه عسکر د جهنم کڼدو ته ولېږل.

د شهيد خليل مجاهدين ملگري وايي، چې نوموړي به همېشه د انفجاراتو په وخت کې د موادو د ځای پر ځای کولو او آماده کولو کار په خپله تر نظر تېراوو، ترڅو خدای مه کړه د ملگرو د متضرر کېدا او ځاني تلفاتو باعث نشي، خو ... قسمت بل ډول شو.

نوموړی د ولايت په کچه د چاودېدونکي توکو د استاد او ماهر په توگه پېژندل کېده او سلگونه مجاهدين يې روزلي. د نوموړي د همدې مهارت له کبله د مورچل مجلې د شپږم کال په درېيمه گڼه کې ورسره په دې اړوند مرکه هم ترسره شوې او پر خپل لاس د ترسره کړيو انفجاراتو زياتره صحنې يې د الاماره جهادي ستوډيو په ۴۲ شماره اصدار کې، چې (د حماسو ډگر) نومېږي، ثبت او نشر ته سپارل شوي دي.

و- خصوصيات، عادات او قربانۍ:

شهيد قومندان ملا محمد رحيم خليل (تقبله الله) تل د الهي فرمودې (أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ) په اساس چلند غوره کړی و. ده ته الله تعالی د نورو غوره صفاتو تر څنگ د قيادت خصوصيات ژور او عميق فکر، پوخ تدبير، سياسي شعور، له ولس سره نرم چلند او نور رنګارنګ ځانگړتياوې ورکړې وې.

هغه به تل ملگرو ته له اولس سره د نرم او ښه سلوک ، د ديني شعایرو ، مشرانو ، علماء کرامو ، سپین ږېرو او قومي مخورو ته د احترام او ارزښتونو او عرفونو ته د درناوي توصیه کوله

همدارنگه د مجاهدينو تر منځ د نفاق ، ډله او ډلبازی ، غیبت ، تخريب او نورو ناوړه خصلتونو سخت مخالف او تل به يې خپل ماتحت مجاهدين له داسې کارونو منع کول

دا چې فداکاري او له قربانۍ سره مينه د شهيد په فطرت کې اخېل شوې وه ، نو د ځينو سطحي ټپونو سربېره دوه ځله د دښمن په مخامخ بريدونو او په وروستي ځل تر شهادت څلور میاشتې مخکې د ۱۳۹۳ هـ ل کال د جعلي او نمايشي انتخاباتو د دوهم پړاو په دوهمه ورځ د قهرمان شهيد فتح الله په شمول د اوو تنو قهرمانو ملگرو سره يو ځای د امريکايي بې بېلوتې الوتکو تر وحشیانه بمبار لاندې راغی ، چې نور ملگري ترې شهيدان او يوازې دی په سخت ټپي حالت کې ترې ژوندی پاته شو.

زما تر سترگو اوس هم هغه شېبه گرځي ، چې له دې واقعي نه وروسته به يې د دغو شهيدانو د يادولو په وخت کې سخت افسوس او ارمان کاوو او ويل به يې چې کاش ! يا ټول ټپيان شوي وای او يا ټول يو ځای شهيدان شوي وای...

ز- جهادي چارې او جهادي مسؤليت

لکه مخکې چې مو ذکر وکړ ، د اتل شهيد خليل (تقبله الله) جهادي ژوند د الله تعالی په فضل گام په گام له فتحو ، نصرتونو او لاسته راوړنو سره مل و.

په همدې اساس په تېرو څو کلونو کې د ولسوالۍ د مختلفو محترمو نظامي مسؤلينو له لورې بار بار د سرپرست نظامي مسؤل په توگه او په بيلا بيلو وختونو کې د جهادي دلگيانو د مرستيا لى دندې په کال امانت دارى سرته رسولی ، چې له ښه بخته د مسؤليت پر مهال اکثره خلک ، مشران او کشران ترې خوښ او راضي وو.

شهادت:

د افغان خاورې دغه اتل او حماسه ساز بچی د روان ۱۳۹۳ کال د میزان د میاشتې پر ۳۰ مه ، چې د ۲۰۱۴ م کال د اکتوبر میاشتې له ۲۴ نېټې سره سمون خوري ، د چارشنبې په ماښام د اتو بجو شاوخوا کې په د ځمکنی ماین د څښولو پر مهال د شهادت جام نوش او د جنت په لور ابدی سفر پیل کړ.

انا لله و انا اليه راجعون

د ټولو شهيدانو روحونه دې ښاد ، لاره روښانه ، لارويان ډېر او ياد تل تر تله ژوندی لري

ستا د ښايست گلونه ډېر دي
ځولی مې تنگه زه به کوم کوم ټولومه

ليکوال او شاعر شهيد انجنير نذير احمد طه ژوندليک

يې د لنډې مودې لپاره د هېواد د بچيانو د ښې او سالمې روزنې په نيت د ملوک په عالي لېسه کې د رياضيات او ساينسي مضامينو استاد وکړه.

شهيد طه، چې اوسنی مستعار نوم يې منيرو، له ماشومتوبه د ديانت او روحانيت په زرينه گېڼه سنبال و. هغه به د دې ترڅنگ چې د خپل پلار او کورنۍ سره د ژوندانه د پټې په اوچتولو کې مرسته کوله، زده کړه به يې کوله، له علماوو او مجاهدينو سره يې ټينگه راشه درسه پاللله. هغه به تل د خپلو ملگرو په منځ کې د صوفي او مجاهد په نامه مشهوره و.

نوموړي شهيد له عصري زده کړو سره سره د خپلو متفرقو ديني زده کړو سلسله هم روانه ساتله. د خپلې سېمي له علماء کرامو او تکړه استادانو نه يې زده کړه کوله، همدارنگه د خپلې علمي سويې د لوړولو او د علمي تندې د خړوبولو لپاره يې تل ازاده مطالعه کوله او د پښتو او فارسي ژبې زياتره ديني، ادبي او تاريخي کتابونه يې لوستل.

شهيد نذير احمد طه د ظاهري علم ترڅنگ باطني علومو ته هم توجه کړې وه. هغه په تانده ځوانۍ کې د طريقت په سپېڅلي نقشبنديه طريقه کې خپلې سېمي له شيخ المشايخ

ځوان او تاند شاعر او ليکوال شهيد انجنير نذير احمد طه د ښاغلي پير محمد زوی او د الحاج خان محمد لمسی د نن څخه ۲۴ کاله وړاندې د غزني ولايت د قره باغ ولسوالي د چپرگو د کلي په يوه درنه کورنۍ کې دې فاني نړۍ ته سترگې وغړولې.

لومړنۍ زده کړې يې په ۱۳۷۵ هـ ل کال د شېر خان ناشر په لمرني ښوونځي کې پيل کړې، منځنۍ زده کړې يې په ۱۳۸۲ هـ ل د سلطان محمود غزنوي په عالي لېسه کې پيل او په ۱۳۸۷ هـ ل د همدې لېسې څخه په عالي درجه، په داسې حال کې فارغ شو، چې ډېری وخت به په خپل ټولگي کې اول نمره وو.

نوموړی په ۱۳۸۸ هـ ل کال د افغانستان د تخنيکي او مسلکي زده کړو انستيتوت د ساختمان څانگې ته بريالی شو او په ۱۳۹۰ هـ ل کال کې يې د دې انستيتوت څخه په عالي درجه د فراغت سند ترلاسه کړ، چې له فراغت وروسته که څه هم د کار پراخې زمينې ورته مساعدې وې، خو بيا يې هم هڅه ونکړه، چې د غلام او اجير حکومت تر سيوري لاندې دې په غربي مؤسساتو کې کار ترسره کړي، بلکې په رضا کارانه ډول

حضرت مولانا بشير خليفه صاحب نه لاسنيوی کړی و او له تحصیل سره جوخت به يې اذکار او مراقبې کولې.

که څه هم فاني ژوند زما او د شهيد انجنير صاحب د ملگرتيا مزي تر ډېرو تړلي پرېښودل؛ خو ما له ده سره په دې موقتي ملگرتيا کې له نوموړي ډېر څه زده کړي او ډيرې خوږې خاطرې تر لاسه کړې، چې څو يې دلته ستاسو په مخکې بيانوم.

نوموړی شهيد د ډيرې پراخې سېني، حلم او متواضع شخصيت خاوند و، تل به يې د ملگرو سره ښه چلند او په ورين تندي خدمت کاوو.

له دې سره سره چې الله تعالی پرې د عصري او ديني علومو او د ټيکنالوژۍ سره د اشنايۍ پېروزينه کړې وه؛ خو دې هر څه د هغه خاکسار فطرت او باطني ښايست لا څلولی و. له تکبر او متکبرو خلکو يې کرکه کوله، يوازې عصري علوم او د هغو په مټ دين او هېواد ته خدمت يې ځان غولونه بلله. ده به ويل، چې ترڅو پورې دې خپل نفس تر پښو لاندې کړی نه وي، په ديني علم سنبال شوی نه يې او د وخت له مروجو فنونو او ضرورياتو سره اشنا نه يې؛ نو څوکې د ټولنې د اوږې بار او تش کالبوت يې.

په معاصرو سياسي قضايو او کې د افغانستان اسلامي امارت او د هغه په راس کې د مډر قايد عاليقدر امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد (حفظه الله) له سياست، تقوا، غيرت او رهبري نه زښت زيات متاثره و او د وران او اشغال سوي افغانستان خپلواکي او د اسلامي نظام قيام يې يوازې او يوازې د هغه تر مشرتابه لاندې ممکن بلل.

هغه به د انټرنېټ، فيسبوک او ليکنو له لارې د اسلامي امارت د دريځ ټينگه دفاع کوله او پر امارت او مجاهدينو باندې عقدمنو منتقدينو او منحرفو ځوانانو ته به يې غاښ ماتوونکي ځوابونه ويل. دا زما مبالغه نه بلکې، که هر څوک غواړي اوس يې هم په انټرنېټ کې پيدا کولای او لوستلای شي.

شهيد طه د جهاد او مجاهدينو سره زښته زياته مينه لرله، کله چې محصل و، تل به يې نورو ناخبره ملگرو ته د

مجاهدينو سره د همکاري او خواخوږي دعوت ورکاوو او خپله به هم شپه و ورځ د مجاهدينو خدمت ته حاضرېده، څو چې دوه کاله مخکې له درسونو فارغ او سمدستي د خپلې سېمي د دين او هېواد گټونکو مجاهدينو د کاروان ملگري او له دوه کلن مستقيم جهادي فعاليت وروسته (د ۱۳۹۳ هـ، ش کال د ميزان د مياشتې په ۳۰ مه نېټه) د ماين د خښولو پر مهال له اتل او غازي شهيد خليل سره يو ځای د شهادت لوړ مقام ته ورسېد.

انا لله وانا اليه راجعون

دلته يو جالب تصادف دی، کله مې چې د نوموړي شعرونه را کتل، نو په دې بيت مې سترگې ولگيدې:

طه زه که هر څو بلي لمبې وکړم
خو خليل ته مې گلزار د ډېرو شپو يم

سبحان الله، حيران پاته سوم، چې دا څرنگه ممکنه ده، چې نوموړی دې شعر په ژبه د خپل داسې شهادت پېښيښي وکړي، چې له خپل خوږ مشر او زړسواند رهبر شهيد خليل سره دې يو ځای د جنت د حورو مېلمه شي. په دې مې ايمان لا پوخ شو، چې د شهيدانو کرامت واقعاً حق دی!

شهيد انجنير طه ته له الله تعالی ډېر زيات استعداد او لوړه سويه ورکړې وه. په علمي نړۍ کې د مشغوليت سره يې د ادب د اسمان له ستورو سره هم اشنايي لرله. شعرونه يې ليکل، ليکنې او ترجمې يې کولې.

نوموړی تېر کال په داسې حال کې، چې يو واري يې د استشهادي عملياتو پټه اراده کړې وه، ما ته يې خپل ناچاپه ترتيب کړي اثار را کړل او راته ويل يې، چې که زه شهيد شوم، نو دا به را ته خپله يا په بل چا چاپوي.

ده يوه بشپړه شعري مجموعه، چې (تصور کې دې تل وړم د يار تر کلي) نومېږي او دوه نورې رسالې، چې يوه يې (صبر او د هغه مقام) او بل يې د يوه په اسلام

مشرف شوي عيسوي داستان دی، چې (له کليسه تر مسجده) نومونه لري.

شهيد طه واده نه و کړی او په کور کې يې پوره مور او سپين ږيري پلار او د قلمي او جهادي سنگرياران يې تر شا پرېښودل.

دلته به د نوموړي د شعرونو څو نمونې ستاسو په حضور کې وړاندې کړم:

زړه مې له هجرانه خوږين سترگې له ژپانه سرې اوښکې مې په مخ قطار قطار راشي مينه يعقوبې مې شوه، وړند مې په لېمونه کړي بيا به څه کومه زه وخت که د ديسدار راشي

خوښې د نذير احمد سترگې د جانان ږيري مينه منصوري مې شوه کاشکې وخت د دار راشي د عشق مرشد ته لار په مينه يې مريد شوم د دار په سر نڅېږم الله هو مې زمزمه ده

قلم په لاس کتاب تر څنگ توره تيره لرمه پښتون زلمی يم د افغان د تنگ شمله لرمه

نه مې ټايي، نه سرتور سر، نه مې پتلون خوښېږي شډل ځواني، د ننگ پگړۍ، ښکلې جامه لرمه

چې نه وېرېږم، نه ډارېږم د غليم په تهديد زه قوي عزم ټينگ ايمان او عقیده لرمه

اوس مې عادت دی له مرگي سره تل لوبي کوم ځان خپل هدف ته رسوم دا اراده لرمه

په ناموس تنگ په وطن جنگ کوم غورځنگ کومه نذير طه نذير طه دا فيصله لرمه

د شهيد صديق الله حقيار ژوند ته لنډه کتنه

شهيد صديق الله حقيار د شهيد جلات خان زوی د بغلان ولايت د مرکزي ولسوالۍ اوسيدونکی و

نوموړی مشرانو بې اجازي نه کاوه او د شهادت شوق يې دومره و چې څو ځله يې د استشهادي عملياتو غوښتنه کوله خو مشرانو د ده د جهادي خدمت څخه د خوښۍ له امله نوموړی د استشهادي عملياتو څخه جهادي خدمت لپاره راوگرځاوه.

د غيرت ورباندې انتها وه تردی چې له وړوکوالي څخه يې په زړه کې د جهاد او سنگر مينه وه چې بيا يې کله د ځوانۍ په لار قدم کيښود نو د جهاد هغه ساتلی ارمان ته يې پام وړ واړاوه او څو کاله يې د جهاد سنگر و پاله په دی لاره کې نوموړی بيهوده تکاليف او ستونزې وگاللې او خپل غيرت يې د نړۍ کفارو، مرتدينو او منافقينو ته په هر ډگر کې ښودلی وو د جهاد په ډگر کې يې د ژوندون اکثره حصه تيره کړې وه د خپلو ملگرو او جهادي مينی له امله به يې کال ۱۲ مياشتې يخنی او گرمۍ لوړې او تندي ستړياوې او شبگيرۍ او هلې ځلې تيرولې او ورسره به يې د قرآن پاک تلاوت د الله جل جلاله ذکر او دينی کتابونه لوستل او په دير شوق سره به يې د الله جل جلاله په دربار کې د شهادت غوښتنه باربار کوله او د زړه تمنی يې دا وه چې په محشر کې د خپل جانان محمد صلی الله عليه وسلم مخ ته په جگه غاړه حاضر شي او دغه غوښتنه يې الله جل جلاله په خپل دربار کې قبول او منظور وگرځوله چې د ده د شهادت زيری د ده يوه خوږ ملگری د شهادت نه خو ورځی وړاندې ورباندې وکړ چې په خوب کې يې د ده د شهادت مرحله ليدلې وه چې بالاخره يې د صليبيانو او ګوډاګيانو سره په يوه جگړه کې کيوت چې جگړه د سپکو او درنو وسلو په مټ څو ساعته وغځيده او د ښمن ته د ډيرو تلفاتو اوړيدو وروسته نوموړی هم د ۱۴۳۵ هـ ق کال د روژې د مياشتې په ۲۰ چې مطابق دی د ۲۷ د چنگاښ ۱۳۹۳ هـ ش د جمعې په ورځ د شهادت لوړ مقام ته ورسيد.

که دیوي میرمني داپريشن په ذريعه ماشوم پيدا شي نو

که دیوي میرمني داپريشن په ذريعه ماشوم وزیږي . نو دنفاس موده به تېروي او کله؟ ددې پوښتنې ځواب دادی: که چېرې ددغې میرمني داپريشن څخه وروسته دنفاس په ډول وینه بهیږي [یعني لکه په عادي ډول چې دماشوم دزوکړې څخه وروسته له فرج څخه وینه خارجيږي] نو دغه میرمن به دنفاس موده تېره وي ، او دنفاس موده کمه ترعادت پورې اړه لري ، (یعني هرڅو ورځې کیدلای شي) اولویه موده یې څلویښت شپې ده.

کما في الطحطاوي علی مراقي الفلاح ص ۱۴۰
قوله "الخارج" أي من الفرج فلو ولدت من سرتها مثلا
وسال منها دم لا تكون نفساء بل هي صاحبة جرح مالم
يسل من فرجها لكن يتعلق بالولد سائر أحكام الولادة
كما في الفتح

وفي تبیین الحقائق ۲۷۱ ولو ولدت من سرتها لا
تصير نفساء إلا إذا سال الدم من فرجها لكن تنقضي به
العدة وتصیر آم ولد به ويحنت في اليمين.

ومثله في النهر الفائق ۱۲۰۱

وردالمختار ۵۴۵۱ وطبع اخری ۲۹۹۱

شهيد ملا فضل الهادي مشهور په (مسکين) دملا
بسم الله ځوی ، د لغمان علينگار ولسوالي د الوخيلو
اوسيدونکې د تير امارت په وخت کې د جهاد ابتداد د
چهار اسيا ب نه کړې وه ، په لوگر کې يې د زريدار
تانگ ورکشاپ کې د تانکس زده کړه ترلاسه ، چې د
محمد آغه ولسوالي په ږومبۍ کرښه کې به په ډيره
بهادري تانگ چلاوه ، د کابل فتحې نه وروستو د
سلمي فرقي توبچي کنډک مسول مقرر شو ، بيا د تخار
تر فتح پورې په ټولو جبهاتو کې شريک شوی وو ، د
اشغالگرو امريکايانو راتلو نه وروسته د يو فعال
چريک په حيث د منطقي له ټولو مجاهدينو سره
همکاري کوله چې د همدغه مهم خدمت له وجي د
مکاردنښمن دده وجود برداشت نشو کړلای ، بالاخره يې
په يو ناځوان مردانه توطيه کې د فحاش اړيکي
قومندان زمان او د هغه د ملگرو ملوک ، شين غر لخوا
د ۲۰۱۴، ۴، ۲ نيټه ماسپښين مهال اړيکيانو په شهادت
ورساوه (انا لله وانا اليه راجعون)

(ابتدایي تعليم) د خپل ملا امام نه شروع ، بيا د
هجرت په ديار کې په دارالعلوم شيرگهږه مردان کې
خپل ورور مولوي حسام الدين صابري سره په ابتدایي
تعليم کې مشغول وو چې د طالبانو اسلامي تحريک
شروع شو نور تعليم ته الوداع الوداع وکړه په جهادي
کارونو باندې مصروف شو ، شهيد ملا فضل الهادي
مسکين تر شا پنځه اولادونه پريښي ده چې دوه هلکان
او درې لورگانې پاته دي ، الله تعالی درجي لوړي او
کورنۍ ته دې صبر جميل اود اولادونو دې متعال رب ج
پالونکی اونگه بان وگرځي ، امين

د افغانستان د ۱۴ ميليونه افغانانو د ژوند

خو ورځې مخکې به مو اوریدلي وي چې په هرات کې د شیندنې ولسوالۍ د پوهنې مدیر چا له ۱۴ میلیونه افغانیو سره یو واز، افغان دولت هم عجیبه کوي د سټي بي پر طالبانو وراچولي.

خو ماته دا خبره وروسته تر هغه ډیره په زړه پورې شوه چې له یو رسنیز ټیم سره د هرات والي ته ورغلو او همدا پوښتنه ترې وشوه او امنيې قومندان پکې راټول کړل چې دوی هڅې پیل کړي دي، دا د وسله والو کار دی او څلور تنه دا دغله بي وژلي دي.

ماته دا خبره ځکه عجیبه ښکاره شوه چې له رسنیو او پوهنې سره خو طالبان دښمني نه لري او که بیا یې ولري د سټي بي مسولیت اخلي کاري ځای ته راغلم د طالبانو

اړوندې ټولې باندې مې لټ په لټ کړې خو هیڅ شی مې پکې ونه وموند، ځکه راته معلومه شوه چې دا کار دوی نه دی کړی او تر ډیره ددې سړي د مرگ لامل شته پیسې او سیاسي دي.

په هرات کې شیندنې هغه ولسوالۍ ده چې تر ډیره اسماعیل خان پلوي ورته خپسېږي خو دا چې ددې ولسوالۍ په لرو او برو کې ډیری یې پښتانه دي هلته د نفوذ لپاره ورته ډیره کمه موکه برابرېږي او بله دا چې له هرې غلا څخه هغه خبروی چا چې دې مدیر ته پیسې ورکړي دي نو معلومه خبره ده چې دولت خپل مدیر ته د ښونکو دوه میاشتني تنخوا ورکوي دوی خبر هم دي.

په هرات کې له شوې دې خونړۍ پیښې یوه اونۍ تیرېږي او دا پېښه داسې وه چې د شیندنې د پوهنې مدیر، د څارنې یو غړی او زوی یې د پشت شهر په نوم سیمه کې ومړیدګرو ۱۴ میلیونه افغانۍ چې د ښونکو دوه میاشتو تنخواه وه هم له ځان سره یو وړه.

خو اوس پوښتنه داده چې دا پېښه څنګه وشوه؟
آیا دا یوه وسله واله غلا وه یا کنه د دولت د مخالفینو یو ډول سیاسي کړنه؟

بله یې دا چې ولې د ښونکو حقوق له شته قوانینو سره په ټکر کې د شیندنې د ښونې مدیري له امنیتي ادارو سره له کومې همغږۍ پرته وږي؟

د پیښې په ورځ د ښونکو تنخواه د شیندنې د پوهنې مدیر له ځان سره وړه، د شیندنې ښونکو د دوه میاشتو تنخواه نه وه تر لاسه کړې، د ماسپښین په دوو بجو چې وسله وال ورته په کمین کې و د پشت شهر په سیمه کې یې و واز. ده زوی او د معارف یو غړی هم پکې و وژل شول او ۱۴ میلیونه افغانۍ هم بریدګرو یو وړې.

د هرات والي وویل چې برید کونکي طالبان و، خو طالبانو تر اوسه ددې برید د مسولیت د پرغاړه اخیستو په اړه کومه اعلامیه نه ده ورکړې.

د هرات په سویل کې کې تر اوسه دا ډول غلاوې نوې خبره نه ده تردې مخکې هم ددې ولسوالۍ د معارف د څارنې مدیر وژل شوی و او څو میاشتې مخکې ستونزو ددې ولسوالۍ د نجونو ښونځي وتړل.

د پوهنې وزارت بیا ددې پېښې په اړه ویلي دي چې په دې اړه باید پلټنې وکړي او له امنیتي ادارو یې غوښتي دي څو ددې برید کونکي وپېژني.

د هرات پولیس بیا وايي چې د ځانگړو عملیاتو په ترڅ کې یې د شیندنډ د مدیر د وژنې عاملین وژلي دي.

د شیندنډ د پوهنې د مدیر د دویمې څېړنې ښیي چې د مدیر له لوري د معاش لېږد ددې وژنې یو لامل وي.

خو د عرف او اداري قوانینو پر بنسټ آیا شونې ده د ښونکو د دوو میاشتو تنخواه داسې کس ته ورکول شي چې دی یې مسول نه وي؟

په افغانستان کې د اداري قوانینو پر بنسټ په مرکز او ولایتونو کې معاش د مالي معتمد له لوري ورکول کېږي او په هره اداره کې معتمد مستوفیت ته مسول دی او په اساسي ډول ادارې ته د معاش تر رسیدو وروسته یې نوموړی مامورینو ته وروشي.

په ډیرو ښارونو کې د دولتي کارکوونکو معاش د بانک له لارې ورکول کېږي او مامورین خپل معاش له بانک څخه اخلي.

نوموړی وايي په تیرو اوو کلونو کې به د شیندنډ معاشونه د میراحمد په نوم یو کس ته چې د ولسوالۍ د عوایدو مدیر و ورکول کیدل.

نوموړی وايي په وروستۍ پېښه کې معاش میراحمد واخیست او د شیندنډ د معارف مدیر ته یې ورکړ او مدیر له همغږۍ پرته دا معاش ولسوالۍ ته وور میراحمد اوس پولیسو نیولی دی او تر پوښتنو لاندې دی او بندي دی او تر ډیره شونې هم ده چې دی پرې خبر و.

خو قانون ته نه ژمنتیا نه یوازې دا چې ۱۴ میلیونه افغانۍ د ښونکو تنخواوې غلا شوې بلکه څو کورنۍ هم د ویر په تگر کیناستې.

د هرات والي وايي د ښونکو معاش باید ژر تر ژره ورکول شي. نوموړی وايي د پوهنې مدیر وژل شوی دی خو تر اوسه هم دا پوښتنه نه ده ځواب شوې چې چا دا پیسې یو وړې او چیرې یې یو وړې او ولې نه نیول کېږي.

خو اوس دلته عجیبه کاته روانه ده تر ډیره د هرې کړنې مسولیت پرته له دې چې څوک یې پر غاړه واخلي پر طالبانو وراچول کېږي، زما لپاره دا کیسه ځکه جالبه ښکاره شوه چې یو لوري ته ۱۴ میلیونه افغانۍ غلو یو وړې بل لوري ته پولیس او د هرات مسولین پرته له دې چې خپله ستونزه او په دې ولایت کې تر بسو لاندې د اوبو تیرولو خبره ومنی وايي دا کار طالبانو کړی دی.

په هیواد کې شته ښونکي رسنۍ په دې اړه ډیر کم څه وايي، دوی یوازې د یوې ورځې لپاره رابور غواړي خو دوی په دې نه دي پوه چې ددې خبر تر لومړۍ ورځې وروسته یې راتلونکې ورځې په اړه څېړنې مهمې دي.

راځئ نور له پلمو سره ووزو د هرڅه مسولیت په هغه ورواچوو چې په ریښتوني ډول په دې ډول کړنو کې لاس لري، دا حقایق پتونه تر ډیره د ملت په زیان ده، ملت باید بالاخره په دې پوه شي چې څه روان دي د شیندنډ هغه ښونکي چې دوه میاشتې کیږي تنخواه یې نه ده اخیستې تنخواوې غواړي دوی ته باید قناعت ورکول شي، د وژل شوي مدیر کورنۍ اوس بې سرپرسته شوې ده پولیس دې د طالبانو په نوم تر ځان خلاصونې خپله ستونزې او خپل پاتې راتگ ومني ځکه په طالبانو لاس پاکول دا دردونه ځکه نه شي دوا کولای چې طالبانو په ډیرو کمو مواردو کې هغه هم د ځینو ستونزو له امله یې ښونځي تړلي دي ولې د ښونکي په وژنه یا تر ورکې دوی کله هم لاس نه دی لرلی

د پاکستان د پېښور ښار په یوه ښوونځي کې درامنځ ته شوې پېښې په اړه د اسلامي امارت د ویاند څرگندونې

د پاکستان د خیبر پښتونخوا ایالت د پېښور ښار په یوه ښوونځي برید شوی، د وروستیو تر لاسه شویو معلوماتو په اساس په پېښه کې تر دې مهاله د ۲۰۰ تنو د مرګ ژوبلې خبر ورکړل شوی چې ویل کیږي، دیرې یې ماشومان دي.

د افغانستان اسلامي امارت په یاده پېښه خپله خواشیني څرګندوي او په پېښه کې د وژل شویو ماشومانو له کورنیو سره خپله غمشریکي ښيي.

د بې ګناه خلګو، ښځو او ماشومانو قصدي وژل د اسلامي اصولو خلاف دی، اودا اصل باید هر مسلمان تنظیم او حکومت په نظر کې ولري.

د افغانستان اسلامي امارت همیشې په خپل وخت د بې ګناه خلګو او ماشومانو وژنه محکومه کړې، څه موده وړاندې هم د پکتیکا ولایت په یحی خیلو ولسوالي کې د لویي په یوه میدان او په تنګرهار ولایت کې یې په یوه مسجد کې د چاودنو په اړه د خواشینۍ پیغام صادر کړی وو او هغه کارونه یې د اسلامي معیارونو خلاف بللي وو.

ذبیح الله مجاهد د اسلامي امارت ویاند

۱۴۳۲/۲/۲۴ هـ ق

۱۳۹۳/۹/۲۵ هـ ش - ۲۰۱۴/۱۲/۱۲ م

د جدي د شپږمې په اړه، د افغانستان د اسلامي امارت اعلاميه

پنځه دېرش کاله وړاندې د ۱۳۵۸ل کال د جدي په شپږمه نيټه د پخواني شوروي سرولنډکرو دخپلې پليدې کمونيستي نظريې د پلي کولو او دنړۍ خور بنکيلاکي پلان د پراختيا په نيت د افغانستان په پاک حريم يرغل راوړ. سرو لښکرو، ديولک لس زره پوځيانو په شتون، لس کاله دافغان مظلوم ولس په خلاف وجنگيدل، زمونږ يونيم ميلون مسلمان هيوادوال يې شهيدان، درې ميلونه يې معيوب، اوله پنځو ميلونو زيات يې هجرت او کډوالۍ ته اړويستل. افغان ميړني ولس، داستکبار له لاسه دغه ټول کړاوونه، اوږده ناوړينونه او قربانۍ تحمل او وزغملې، خوله خپلې برحقې داعيې او پاک عزم څخه يوه لويشت هم وروسته اوشاته نشول. هماغه وو چې الله تعالی، د متحد افغان ولس د تورې اومتين عزم په نتيجه کې نه داچې د شوروي وحشي ځواک مات او دزرگونو عسکرو په وژل کيدو يې د افغانستان خاوره پرينسوده، بلکې دافغان جهاد په برکت دټول شوروي اتحاد امپراطوري هم محوه اوناوډه وگرځيده، په هغه برسیره يې ټوله نړۍ له شر څخه خلاصه او ازاده شوه. اوس چې د پخواني شوروي د کرغېړنو لښکرو له شکست او گونده کيدو څخه ۳۵ کاله تيرېږي، دافغانستان خاوره او مسلمان ولس ديو بل جهان خور استکبار (امريکا) تر ناروا او مکار يرغل او وحشت لاندې شپي او ورځي تيروي. امريکا او متحدينو يې د نيږدې ۱۴ کلونو په ترڅ کې د يونيم لک مجهزو عسکرو او پرمختللي جنګي ټکنالوژۍ د هر ډول وحشت په کارولو او د څه باندې يو ټريليون ډالرو په مصرفولو خپل ټول زور وواهه، ترڅو دافغان ولس ديني غرور اوبه او دخپلواکۍ گټلوله داعيې څخه يې واړوي. الله تعالی، دافغانستان داسلامي امارت تر نجات بنډونکي سيوري او قيادت لاندې دافغان ننگيالي ولس په جهادي متيو کې دومره قوت او هيبت واچاوه، چې دامريکا او ۴۹ اشربانو هيوادونو، قوتونه او طلسمونه يې رسوا اوله شکست سره مخ کړل، خبره اوس دې سرحد ته ورسیده چې امريکايان په يولوريز ډول د جګړې د پای ته رسيدو خبره کوي او ډيری ځواکونه يې په ټيټ سر له افغانستان څخه د تينستې په حال کې دي. ورسره يې د ۴ لکه اجير جنګي ځواک، چمتوالی هم داسې له صفر سره ضرب ده چې دکابل اداره په ډاګه امريکايانو ته وايي، چې که تاسې له افغانستان څخه ټول ځواکونه باسئ او موږ تنها پريږدئ، نو افغانستان زمونږ له لاسه تلونکی او وتونکی دی. دافغانستان اسلامي امارت په داسې حال کې چې د جدي د شپږمې يرغل دافغانستان دټولو بدبختيو مهم عامل بولي او په عاملينو او ملاتړو يې نفرين استوي، ورسره يو ځای امريکايانو او د هغوئ ملاتړو ته هم په ورته برخليک داخه کيدو خبردارۍ ورکوي.

دافغانستان داسلامي امارت

۱۴۳۲/۳/۴ هـ ق

۱۳۹۳/۸/۵ هـ ش - ۲۰۱۴/۱۲/۲۶ م

يوځل دې اعتراف وکړ اوبيا انکار؟

قاري احمد خراسانی

د افغانستان د انارشيزم په درشل کې

د الله تعالی هزارهزار شکر دی، چې په یوه پيړۍ کې درېم سپر طاقت امریکا، ناټو سره له نورو متحد هیوادونو، د انگریزانو او روسانو په څیر، د افغانانو د مسلسل دیارلس کلن جهاد، قربانیو، شهادتونو، زخمونو او بندونو په پایله کې د الله تعالی په خصوصي نصرت یو پر بل پسې شکست وخوړ، او دا دی، اوس مغروري کپړی امریکا هم خپل جنگي پلان ته د پای ټکی کیښود، یواځي محدود فوځ یې د افغان اردو د تربیې او مراقبت لپاره پریښود. دا خو د خوشحالي او زیری ځای دی، چې زموږ ستر دښمن امریکا شکست وخوړ او د دوی صلیبي جگړه له ماتې سره مخ شوه، خو د تشویش وړ خبره داده، چې گوډاګۍ حکومت چې له یو لوري ډیر کمزوری او له اختلاف او اختناص څخه ډک حکومت دی، په میاشتو میاشتو کې د وزیرانو په انتخاب نه جوړیږي، او دوی د متفرق سوچ، فکر، عقیدو، گټو او نفوذ څښتنان دي، امریکا وچ په زور په یو ځای راټول کړي دي، چې خپل مشترک دښمن طالبان له منځه یوسي، خو هغه محور یا هغه کړی، چې دوی پرې راټول شوي دي، هغه د الله تعالی په فضل سره د طالبانو په سرښندنکو قربانیو ماته شوه، نو دوی به بیرته د کل شیئ يرجع الی اصله مصداق وگرځي، د رباني د لومړۍ دورې په څیر به افغانستان د انارشیزم او گډوډیزم په درشل ودریږي، گډوډي به زیاته شي، هره ډله او هر تنظیم به خودمختاره شي، قومندانیزم او پاتک سالاریزم به بیا را منځته شي، دولتي ودانۍ او شتمنۍ به شخصي ملکیت وگرځول شوي، د تیر په څیر به د افغانانو وژنه او زورونه یو ځل بیا زور ونیسي. ملکیتونه او دولتونه به چور شي او یوه نه جبیړه کیدونکې فاجعه به را منځته شي. لکه څرنګه چې روسانو له خپلي تینبستي څخه وروسته بیا هم د جگړې اور د کلونو کلونو لپاره بل وساتل، همداسي امریکا او متحدین یې هم غواړي چې افغانان یو ځل بیا د کورني جنگ په اور کې لولپه کړي چې د همدې توطیو او دسیسو لومړی لړۍ د اربکیزم او د سکیورتي ګارډ ملیشو په نوم اوس مهال روانه ده. همداسي ځیني بهرني هیوادونه هم نه غواړي چې په افغانستان کې یو پیاوړی او مستحکم حکومت را منځته شي، نو جوړیدو په ځای د ورانیدو هڅي کيږي.

هغه افغانان چې د افغانستان وضع له نزدې څخه څاري، د روسانو او کمونستانو او مجاهدینو د وخت تجربې ورسره دي، داسي فکر کوي، چې باید افغانان له خپلو شخصي، تنظیمي، قومي، ژبني او ذاتي گټو څخه تیر شي، د امریکایانو له وتو څخه وروسته دوی په افغانستان کې له سمت پالنې، قوم پالنې او ډلي پالنې څخه پرته یو اسلامي پیاوړي حکومت را منځته کړي، تر څو د یتیمانو، کونډو او ښکې پاکې او د لکونو شهیدانو او مسلمانانو ارمان پوره شي، له پنځه دیرش کلونو څخه درېدر مهاجرین خپل هیواد ته ستانه شي، د افغانانو دین، مال او عزت خوندي شي او له موجوده حکومت څخه غوښتنه کوي، چې د اکثر نجیب په څیر ملت او ځان نور له

ستونزو سره مخ نه کړي، له تیر تاریخ نه عبرت واخلي د امریکایانو په څیر خپله ماتې ومني، له ځان غوښتني څخه تیر شي، له اسلامي امارت سره روان کړکېچ د جنگ په ځای د مذاکراتو او خبرو اترو په ذریعه ختم کړي، که چیرته خدای مکره جنگ دوام ومومي، نو نوري بلاګاني به وزیرېوي، نور کړکېچونه به رامنځته شي، همداسې باید اسلامي امارت هم د زهرو په ځای له ګوړې څخه کار واخلي د رسول الله صلی الله علیه وسلم سیرت را ژوندی کړي، د فتح مکې په څیر د غچ اخستني پر ځای د عفوي لمن وغوړوي، د تیزی په ځای له نرمې او د افراط او تفریط پر ځای له اعتدال څخه کار واخلي، تر څو د روان او تیر جهاد له بریاوو او ثمراتو څخه ټول افغانان ګټه پورته کړي، خپل جهادي برم په ځای وساتي، جنگ ګټل آسان، خو ساتل او مرام ته رسیدل ګران وي، او په افغانستان کې یو داسې حکومت را منځته شي، چې په نړیواله توګه دا خپل ویاړ او افتخار وګڼي چې افغانانو د الله تعالی په نصرت په یوه پېړۍ کې درې نړیوال ځواکونه را پر ځولي دي.

افغانستان مقبرة الامبراطوريات الانسحاب مها انكسار، والبقاء فيها انتحار
مائها وشل، ثمرها دقل، لصها بطل، ان قل الجیش ضاعوا، وان کثروا جاعو

دغه خواړه مو له شکر څخه ژغوري

نوی څېړنه چې په یوې امریکایي جریده کې خپره شوې ښيي چې د ماسته استعمال په انسان کې د دوهم ډول شکر ناروغۍ خطر ۱۸٪ کموي.

د یا بېت یو ډول میکروب دی چې د انسان په بدن کې د قنډي موادو اندازه زیاتوي او انسان په شکر اخته کوي په نړۍ کې ۹۰ سلنه خلک د دیا بېت په دوهم ډول اخته دي.

انسان هغه مهال د دیا بېت په دوهم ډول اخته کیږي چې بدن یې انسولین (Insulin) تولید نکړي هغه کسان چې په دغه ډول دیا بېت اخته وي په هغوي کې د زړه حمله او نور ناروغیو خطر زیاتېږي.

دغه څېړنه کې څېړونکو ۲۰۰۰۰ نارینه او ښځې وڅېړل د کوم عمر چې د ۲۵ او ۷۵ کلونو تر منځ وو. څېړونکو د ۳۰ کلونو په موده کې له دغو خلکو سره خبرې وکړې او د هغوي روغتیا او د هغوي پرهیز په اړه پوښتنې وکړې.

د انسان نور عادتونه لکه بدني روغتیا، سګریت او ذهني فشار په نظر کې نیولو سره د ماسته ورځنۍ استعمال سره د انسان په دیا بېت دوه ډول اخته کیدو خطر ۱۸ سلنه کمیږي.

دغه څېړنه ښيي چې ۲۸ ګرامه ماسته له ورځنۍ استعمال سره په انسان کې د دیا بېت دوهم ډول ناروغۍ خطر ۱۸ سلنه کمیږي.

له دې مخکې څېړنې ښودلې وه چې د کلسیم، مګنیزیم او ځینې نور غذايي مواد له استعمال سره د دوهم ډول دیا بېت خطر کمیږي. دغه څېړنه ښيي چې په ماسته کې یو ډول باکتریا وجود لري کوم چې د دیا بېت خطر کموي.

د لويديز کلتوري هڅو ته يوه لنجه کتنه

ليکوال : عبدالغفار غريب

خطرناکې استخباراتي ادارې دي چې د خيبر پښې گڼې مؤسسات يې بولي او له همدې لارې د نوموړو رسنيو گړد سره خپرونې کنټرولېدلای شي .

۲- ورځپاڼې او مجلې : دا پرځه هم هماغسې وگڼئ ، د هېواد له اړتيا پورته په سلگونو مجلې او ورځپاڼې چې ټولې زموږ ولس ته غربي ارزښتونه تشرېح کوي او د خپل ملت له ستونزو ، نيمگړتياؤ او ضرورتونو سره يې هيڅ کار او غرض نشته . په دغو کې مطلقاً داسې مضامين خپرېږي چې افغاني ټولنه ترې شرميږي .

۳- ښوونيز فعاليتونه : لکه امريکايي پوهنتون ، فهميم قسيم پوهنتون او د هېواد په لروبر کې د شخصي ملکيت تر نامه لاندې په لسگونو د ژورنالېزم ، هنر او حقوقو پوهنځي چې له يوې مخې د لويديزو ديموکراتيکو ارزښتونو په خپراوي لگيا دي او زموږ په زرهاوو ځوانان او جينکۍ يې دروزنې لاندې نيولي . همدارنگه په زرهاوو شخصي ښوونځي چې له يو کم شمېر پرته زياتره يې په لويديز موډ او هوډ چليږي . او دا ځکه چې له دې ټولو سره همدغه لويديزې اړونده ادارې مالي او مشورتي مرستې کوي . پر دې سربېره د پوځ او پوليسو روزنيز ښوونځي او لويو ښارو کې منظمې اکاډيمۍ خو هسې هم د بهرنيانو دي . دغو کې خوله سره د افغاني کلتور درک هم نه لگيږي . له دې سره سره ټولو

ښکاره ده چې نظامي يرغلونه خورا زيات لگښت او درانه ځاني تلفات غواړي او پرته له هغو قومونو چې لوی اقتصادي او نظامي ځواک او ځپاندې عقيدوي او کلتوري تلوسې لري ، بل څوک دغه شان خوځښتونو ته زړه نه شي ښه کولای . زموږ پر هېواد د لويديزو والو يرغل هم نه يوازې دا چې تر شاسترې اقتصادي موخې لري ، بشپړ فکري او کلتوري مقصدونه يې هم پکې دي . تر دې چې د يو اټکل له مخې ويل کيږي چې د يرغلګرو نظامي او جنګي لگښتونه ښايي له کلتوري او ثقافتي هغو که لږ څه کم وي . راځئ د لويديزو والو دغو هڅو ته په ډېره لنډه توګه يوه کتنه وکړو .

۱- ټي وي چينلونه او راډيو گانې : زموږ په هېواد کې د بهرنيانو له راتګ فوراً وروسته د ټي وي چينلونو شمېره تر پنځوسو او د راډيو يې مرکزونو تر سلو واوښته ، چې يقيناً د هېواد له نفوس ، اقتصادي بنسټ او طبيعي پرمختګ سره هيڅ سمون نه لري . په دې معنا چې دغه خپرونې او مرکزونه يې د افغان ولس د اړتيا له مخې نه بلکې د بهرنيانو د ضرورت او تبليغاتي پروگرام د تکميل لپاره ايجاد شول . په دغو کې يو شمېر خو هغه دي چې نېغ په نېغه د بهرنيانو خپل ملکيت دي لکه : بي بي سي ، آزادي ، امريکا غږ ، اشنا ، مشال ، ډېوه ، المان غږ او داسې نور ... چې شپه ورځ يې يوه کړې او زموږ د هېوادوالو فکري انحراف ته يې ملاتړ لې . خو ځينې يې بيا ظاهراً خپله د افغانانو دي البته د تمويل ادارې يې بيا هم د لويديز هغه

پروگرامونه روان دي. د هېواد په لروبر او كلي په كلي د بېلابېلو مؤسسو له خوا ښځو ته په يو او بل نوم د څه ناڅه معاش برابرولو امکانات او د ښځو پر خلاف تاوتريخوالي ختمولو تر نامه لاندې د هغوی داسې روزل چې د افغانانو ديني، ټولنيز او کلتوري بنديزونه مات او بالاخره د اسلامي حيا او حجاب گرد سره د هېالونه ونړوي، کورنی سیستم له منځ يوسي او د لندن او پاریس د ښځو په بڼه راڅرگندې شي. د لويديز دغه کلتوري هڅې يقيناً ډېرې خطرناکې دي. ځکه افغان ولس سره له دې چې د خپل اقتصادي حالت داغېز له امله ډېر پاک زړی او حياناک ولس دی خو دا چې د تعليم کچه يې خورا زياته ټيټه او ديندار شخصيتونه يې هم له نړيوال چل، فريب او دسيسو سره نابلده دي نو ځکه د بهرنيانو دغو کلتوي هڅو اغېز پرې کړی. تر دې چې اوس زموږ هغه يو شمېر خلک چې قطعاً له يادو ادارو سره اړيکې نه لري هم په جامه او ناسته ولاړه کې د غربيانو پېښې کوي. د مثال په ډول پخوا به که چا پرېره خرپيله نو بریت خوبه يې خامخا پرېښودل تر دې چې خلقيانو او پرچميانو هم غټ غټ برېتونه ساتل. خو اوس وينو چې غټ شمېر خلکو پرېره او بریت دواړه خرپيلي او ځان يې د پرځيانو په بڼه جوړ کړی وي. په دې اساس زموږ ديني علماء، ټول اسلامي تنظيمونه او فرهنگي ادارې مسئوليت لري چې دغه کلتوري هڅې بې اغېزې او بې ارزښته ونه ګڼي. دا يقيناً له ډېرو بمباريو، غټو لښکرو او سترو پوځي اډو زيات ضرر او خطر لري. د اسلامي تحريک ټول خواخوږي بايد په دې هکله منظم کار او هڅه هاند وکړي او تر خپله وسه ټولو يادو ادارو او مرکزونو کې دننه د خپل بشپړ ديني قوي استدلال پر مټ هېوادوال د بهرنيانو د دغو کلتوري فعاليتونو له خطر څخه په ښه ډول خبر کړي. مطلب دا چې د باروتو پر ځای دغو بنسټونو او ټولنو ته ديني افکار ورته وپستل شي او تر ممکنه حده د اسلام د خپراوي کار ترې واخيستل شي.

افغان تعليمي ادارو ته درسي نصاب چمتو کول هم د بهرنيانو په لاس کې دي. ځکه چې د کتابونو او درسي موادو پوره کولو کې مالي مرستې کوي نو حتمي ده چې په دغو کې به زياتره داسې مضامين ځای شوي وي چې دوی يې غواړي.

۴- کورسونه او سيمينارونه: دا لايوبل ډګر دی چې غربيان د خپلو فکري ارمانو د خپراوي لپاره کار ترې اخلي. د هېواد لويو ښارو کې دا پروگرامونه زښته ډېر چليږي. خو دا کورسونه د انجينري، روغتيا او صنعت په هکله نه وي بلکې زياتره يې د ښځو پر خلاف د تاوتريخوالي ختمولو، بشري حقونو او ديموکراتيکو ارزښتونو د خپراوي لپاره وي. لويديزې ادارې په دې برخه کې هم غټه پانگونه کوي.

۵- سياسي او مدني ټولنې: غربيان له سياسي پارټيو او مدني ټولنو هم د خپلو فکري او کلتوري موخو لپاره کار اخلي. له بهرني يرغل نه وروسته په سلګونو سياسي ډلې او مدني ټولنې منځ ته راغلې چې له ډېرو کمو پرته مطلق اکثریت يې له غربي استخباراتو او نورو مؤسساتو پيسې او مشورې تر لاسه کوي او د هماغه لويديز کلتور خدمت ته يې ځانونه وقف کړي دي. لويديز وال له همدې لارې د هېواد په شوراګانو، جرګو او نورو تقنيني ادارو کې خپل ملګري او خواخوږي ورنښاسي او په دې ډول حکومت کې واکمني تر لاسه کوي.

۶- ښځه او د ښځو حقوق: د انو د غربيانو د فعاليت ډېر لوی ډګر دی چې عملاً يې زموږ په هېواد کې يو شمېر ښاري خلک نارینه او ښځينه سخت غولولي او خپلو شيطاني لومو کې نښلولي دي. دوی په دې لړ کې بې درکه ډېر لګښتونه کوي. رسنۍ په دې موضوع لګيا دي، کورسونه او سيمينارونه، فلمونه او ډرامې او په لسګون روزنتونونه گرد سره د افغان ښځو د بې لارې کولو په مقصد لګيا دي هلې ځلې کوي. په دې لړ کې ځانګړې محکمې، ولايت په ولايت او ځينو ولسواليو کې د ښځو لپاره «امن کورونه»، تفريحي پارکونه او رانګارنګ

د ادب شکر او شکریا

د ترنم د گلبي د ووستي بېلگان

شهید ضياء الحق حبيبي

الحق هم د خپلو نورو ملگرو په شان په جهاد لاس پورې کړ او له مسلح جهاد سره سره يې د حماسي ترانو او نظمونو ويل هم پيل کړل .

قاري ضياء الحق چې دغه مهال په حبيبي سره مشهور و، په خپل خواږه غږ يې د ترنم په نړۍ کې پوخ ځای خپل کړ، د نوموړي د غږ ځانگړی انداز، د جالبو طرزونو د جوړولو استعداد او له فرهنگي جهاد سره سره د عملي جهاد لاره پالل هغه څه و چې نوموړي ته يې ځانگړی امتياز بڼه .

ضياء الحق حبيبي په جلسو، ديني غونډو او مجالسو کې اشعار زمزمه کول، دغه راز يې په جهادي وېډيوگانو او کيسټو کې هم اشعار ثبتول او نشرول او په دې ډول يې د ترنم د مينه والو ذوقونه خړوب ساتل .

ضياء الحق خپله هم حماسي اشعار ليکل چې په مجلو او جهادي سايتونو کې نشرېدل د نوموړي د شعر يوه بېلگه په لاندې ډول ده .

د پرديو غرور مات شو

گير له هرې خاوه دنړۍ ياغي اورپکې دي

تنبتي به په کومه د وتو لارې ترې ورکې دي

هغه زورور هغه مغرور او کبرجن لښکر

دا ۱۳۷۴ هـ ش کال دی، د توتو د پختن موسم دی، په افغانستان کې د دارالحفاظونو، مدرسو او ليسو تمویلونکي کويټي مؤسسې لجنه الدعوة الاسلاميه د خپلو اړوندو مدارسو د شاگردانو کلنۍ سيمينار په غزني ښار کې جوړ کړی دی، سيمينار ته زه هم د گردیز د بلال بن رباح رضی الله عنه له دارلحفاظه ورغلی وم، سيمينار اونيز و، چې د غزني، پکتیکا، پکتيا، کابل او وردگو څخه په کې سلگونو طالبانو او حافظانو شرکت کړی و.

په همدې سيمينار کې مې ضياء الحق وپېژاند، په عمر به تقريبا ۱۱ کلن او زما همخولي و، ضياء الحق د وردگو د سيداباد اوسيدونکی و، خو دا مهال يې په بېرته کې د جعفر بن ابي طالب رضی الله عنه په دارلحفاظ کې د قرآنکریم حفظ کاوو، ضياء الحق څيرک، بيدار او تاند هلک و، چې د قرآن کریم په حفظ کې له نورو مخکې و، له همخولي ضياء الحق سره په يوه اونۍ کې د ملگرتيا تر حده شناخته شوم، دوه کاله وروسته نوموړی په گردیز کې د قرآنکریم له حفظ نه فارغ او دخپلو ملگرو په منځ کې يې چې ټول تر ده مشران و اول نمبر وگاټه .

حافظ ضياء الحق د قرآنکریم له حفظ وروسته ديني زده کړو ته دوام ورکړ، خو لايي سرتنه نه وې رسولې چې امريکايانو په افغانستان بريد وکړ، ضياء

مات شوبه گونډوشولواولاهم زاره ترکې دي
 هغه پرمخ تلل وسایل یې بې معنی دي نن
 ښکاری چې ناکام یې بې پیلوتې هم چورلکې دي
 داوطن شخ بریتي اوباتور باتور زلمي لري
 ځکه دپردیوله دې خاورې نه پنبې سپکې دي
 دلته غرو رغوکې د شاهین د حملو ښکاردې نن
 ویستی یې له دې توروکارغــــانونه ښکې دي
 ښکاری چې په زغــــرو اوبمونو طیارونه شوه
 ځکه یې دسولې هلې ځلې نن چټکې دي
 دلته کوم پردې چې «حبیبی» په زور راغلي دي
 غرونه اودرې یې په کـــکروبانډې ډکې دي

ضیاء الحق حبیبی په ۱۳۶۳/۹/۱۱ هجري لمريزه د وردگو ولایت
 د سیداباد ولسوالۍ د منگلیو په کلي کې په یوه دینداره او جهاد
 پروره کورنۍ کې وزیږېد، په ناظره قران کریم یې له خپل بابا څخه
 ولوست او لومړني ديني او عصري زده کړې یې د کلي د مسجد له ملا
 امام څخه ترلاسه کړې، د نهه کلنۍ په عمر له خپلې سیمې مسافر او
 د پکتیکا ولایت په مرکز ښرنه کې د جعفر بن ابي طالب رضی الله عنه
 په نامه دارلحفاظ کې یې د قرانکریم حفظ پیل کړ، د څو کلونو په
 ترڅ کې یې قرانکریم مکمل حفظ کړ او په لومړۍ درجه فراغت سره
 یې د فضیلت دستار په سر وتاړه، د قرانکریم د حفظ له تکمیل
 وروسته یې د وردگو ولایت د چک ولسوالۍ په مشهوره ديني
 درسگاه شهادت مدرسه کې زده کړې پیل کړې تردې چې په ۱۳۸۲هـ
 ش کال کې د همدې مدرسې له ۱۲ ټولګي فارغ او سند یې ترلاسه کړ.
 همدغه مهال چې دهیواد په لراوېر کې د یرغلګرو په خلاف
 جهاد د عروج په حالت کې و، قاري حبیبی هم د جهاد تاییا وکړه
 ،نوموړې به نیم کال په وطن کې په جهادي هلو ځلو بوخت و، او
 نیم کال یې ديني درسونه تکمیلول دغه راز یې د شعر او ترنم په
 وسیله لساني جهاد ته هم ادامه ورکوله .

قاري حبیبی په ديني زده کړو سربیره د کمپیوټر زده کړې ته هم
 ملاوتړله ، تر دې چې تر کافي حده په کمپیوټر خصوصا
 ویدیو جوړولو په فن کې ماهر شو، چې د منبع الجهاد سټوډیو له
 تخنیکي برخې سره یې د توان په اندازه همکاري هم کوله.

قاري ضیاء الحق حبیبی په ۱۳۸۹ هـ ش کال کې د پېښور د
 اضاخیلو کمپ په عبدالله بن مسعود رضی الله عنه مدرسه کې
 د ديني له علومو له زده کړې فارغ او د فضیلت دستار یې په سر
 کړ، نوموړي له ديني علومو له فراغت وروسته مقدس جهاد او
 حماسي ترانه خوانۍ ته ادامه ورکړه، د میدان وردگو ولایت په
 سیداباد ولسوالۍ کې نوموړي په ډیرو جګړو کې شرکت وکړ او
 دښمن ته په درانه زیان اړولو سربیره خپله هم څو ځله له سختو
 مشکلاتو او خطراتو سره مخامخ شو.

نوموړی چې دښمن تر سخت څار لاندې و، په ۱۳۹۳/۲/۳۰
 هجري لمريز کال د سه شنبې په ورځ د خپل بل همسنگر شهید
 ضیاءولي منصور سره یوځای د مازدیګر په ۴ بجو او ۵۳ دقیقو د
 وردگو ولایت د جغتو ولسوالۍ اړوند د بلندخېلو په کلي کې د
 وحشي یرغلګرو د ډرون بې پیلوټه الوتکوله لوري په ښه شو او په
 ډېره پرحمۍ سره په شهادت ورسید او د شهادت شیرین جام یې
 وڅښلو. ښاغلي حافظ مولوي ضیاءالحق حبیبی د ۲۰ کلونو په عمر دې
 فاني نړۍ ته وداع وویل او رښتینې نړۍ ته یې خپله کډه یووړه. انا
 لله و انا الیه راجعون.

د یادونې وړ ده چې ښاغلي شهید حبیبی په ۱۳۸۷ هجري لمريز
 کال کې واده کړی و چې له شهید څخه ۳ لورنې پاتې دي.

په دې توګه د سیداباد په تړو او جلګو کې هغه غږ خاموش
 شو چې یوه لسیزه یې د ترنم تړي زړونه په خپل جاودګر غږ سیرابه
 ساتلي و، هو کې د ترنم د بڼ خوږژبې بلبل ضیاء الحق حبیبی لاړ
 خو یادونه او خوږې آوازګې به یې تل د مینه والو په زړونو او
 ذوقونو کې پاته وي.

انعام الله انعام د ترنم د گلبن تنکی شهید

غالباً ۲۰۰۶م کال و، دقبایلي سیمې زرګري په جامعه العلوم
 الاسلامیه مدرسه کې پرتمینه غونډه جوړه وه، سلګونه فاضلانو

پگړۍ تړلې، او د جهادي بهير وتليو شاعرانو په کې ترانې او نعتونه زمزمه کول، ناڅاپه يو دلسو يا يوولس کلونو په عمر ماشوم ستيج ته د نعت ويلو لپاره راوغوښتل شو، حاضرينو ورته په حيراني کتل او له نوموړي يې د کوم په زړه پورې ترانې اوريدلې تمه نه وه، خو ماشوم په ډير جرأت ترانه پيل کړه، د ترانې آهنگ، الفاظ او د ويلو انداز يې دومره زړه وپوونکی و، چې حاضرین يې په حيرت کې واچول، ماشوم نعت خوان په خواږه اندازه ترانه پای ته ورسوله او کله چې د غونډې انانسر وتلی شاعر سيف مومند ستيج ته ودرید، نو يې له منې وړاندې وويل : روږ وړه وه خو په تول پوره وه .

دا ماشوم نعت خوان انعام الله انعام و، دکابل د ده سبز اوسيدونکی ، چې له پيښور څخه دې جلسې ته راغلی و، دامريکا په ضد په روان نشراتي جهاد کې ډير نعت خوانان، شاعران، ليکوالان او نطاقان گډونوال دي، خو انعام الله شايد د جهاد ددې بخش تر ټولو کم عمره مجاهد وي، چې تر لس کلن کيدو وړاندې يې د جهادي ادب او ترنم په ډگر کې شهرت موندلی و.

په ډير تأسف بايد ووايو چې انعام الله انعام د ترنم د گلبن هغه بلبل و، چې لايې په نغمو او ترانو زړه نه ويځ کړی، چې د شهادت د قافلې ملگری شو، راځن يوه شيبه ددغه ماشوم شهيد ترانه خوان لنډ ژوندلیک سره ولولو، چې د نوموړي د ورور ښاغلي عرفان الله عرفاني صاحب لخوا راپيل شوی دی .

شهيد انعام الله انعام پر (۱۳۷۴ ل) کال دکابل ولايت دده سبز ولسوالۍ دده سبزخاص په کلي کې په يوه علمي او جهادي کورنۍ کې دنيا ته سترگې وغړولې ، دامريکا د يرغل سره سم يې کورنۍ گاونډي هېواد پاکستان ته هجرت وکړ لومړنۍ ديني زده کړې يې دخپلې مور نه ترسره کړي او ترڅنگ يې تر شپږم ټولگي پورې مکتب او په کورسونو کې د عربي اوانگليسي ژبې اودکمپيوټر زده کړه کوله اوپه شپږم ټولگي کې يې مکتب پرېښود اوپه ، جامعه عاليه دارالنجات مدرسه ، کې يې درسونه پيل کړل ،

شهيد انعام الله انعام د ټينگ عزم ، سپڅلي احساس ، غښتلي استعداد، عاطفي او دښواخلا قو څښتن، مؤدب، خيرک انسان وه، له ماشوم تو به يې د جهادي اوانقلابي ترانوسره مينه وه

د پنځه کلو په عمر کې به يې له ده نه مشر ورور فيضاني سره ترانې زمزمه کولې دهجرت ديار شمشو کيمپ کې به د جمعې په شپه په مسجدونو کې دانجمن اصلاح البيان پروگرامونه منعقد کېدل، اوانعام به يې په ډيره مينه دعوت کاوه اوده به په خپل خوږ غږ نعتونه اوترانې زمزمه کولې چې دکيمپ اوسيدونکو يې له غږ سره ځانگړې دلچسپي درلوده همداشان به يې په مکتب کې د ترانو دگروپ په بدرگه ترانې زمزمه کولې دوخت په تيريدوسره يې په شاوخوا سيمه کې ډير شهرت اومحبو بيت پيدا کړ

شهيد انعام څه کم درې سوه حمدونه نعتونه او جهادي ترانې په عجيب انداز او په ښکلو کمپوزونو ويلې دي چې دنشر شويو مشهورو البمونو نومونه يې په دې ډول دي

دبلبل فرياد، دمظلوم اوښکې ، ترړمۍ په ختمېدو دي ، دمړواوښکوياران ، حبيبه نازينه ، وران کلی ، دجدايي پرهر ، دخزان بادونه ، مؤمنې پرگنې ، گلورينه مدينه ، دپاخون پيغام ، دابايلولښکر، حماسې غلبې،

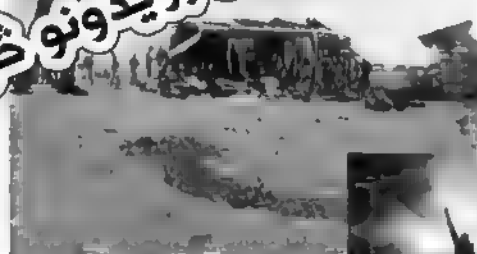
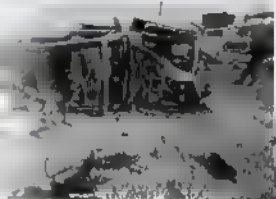
نوموړي دافغانستان داسلامي امارت د ډيرو شاعرانو شعرونه ويلې چې له دې جملې هريو شهيد مولوي سميع الله ايوبي ، شهيد سيدولي سنگري ، مولوي عبدالديان تکل ، قاري عبدالستار سعيد ، اکرام الدين مفتون ، مولوي عرفان الله عرفاني ، مولوي رضوان الله فيضاني ، اوداسې نور د ياد وړ دي.

خودتقدير فيصله وه چې په ۱۳۸۸ کال دعقرب په ۱۱ نيټه دشمشتو په کيمپ فوج چاپه واچوله چې په وړاندې يې د انعام الله په شمول د کيمپ ماشومانو په ډېرو جنگ پيل کړ، پوځيانو په همدې ماشومانو ږږې وکړې چې په نتيجه کي يې د نورو ماشومانو ترڅنگ انعام الله انعام هم په مرميو ولگيد او دشهادت جام يې نوش کړ

روح دې ښاداويد دي تل وي

د کابل د وروستیو بریدونو څو مثبتې پایلې

که څه هم نظامي چارې خپل اساسات لري او موږ په دې هکله څه ډېر معلومات او تخصص نه لرو خو تر کومه ځايه چې نوموړي عمليات د هېوادوالو په روحياتو ، جذباتو او ديني - ملي هيلو پورې اړه لري او يا پر نړيوالو څومره اغېز بڼدلاى شي نو کولای شو ځينې حقايق ومومو چې تر ټولو مهم يې دغه لاندې ټکي دي :

۱- دغو عملياتو بهرنيانو

ته وښوده چې افغانستان لا هم د دوى استوگنې ته نه دی چمتو او دا چې مجاهدين کولای شي په هر ځای کې تر دوى پورې ځان ورسوي .

۲- عملا يې د زرگونو ملکي بهرنيانو کېدې بار کېړ چې د لس گونو خيريه مؤسسو ، سوداگري او امنيتي شرکتونو ، ښوونيزو ادارو ، رستورانونو او مېلمستونونو په نوموړي په کابل او نورو سترو ښارو کې ډېره اچولې او په سلگونو افغانان نارينه او ښځينه يې ځان سره لگيا کړي ؤ . چې دادی اوس ټول ښارونه ترې پاکېدنکي دي . نوموړې بهرنۍ ځالې که څه هم يو شمېر افغانانو ته د معاش څه ذريعه گڼل کېدې خو فسادونه او زموږ د هېواد پر دين او ملي کلتور يې ناوړه اغېزې زښته ډېرې وې . تر دې چې زموږ د ښارونو بڼې يې بالکل اړولې او ښايي په راتلونکې وخت کې يې نور بد نتايج هم راڅرگند شي .

۳- دغو عملياتو بهرنيان زموږ د هېواد په هکله له راتلونکې ناهيلي کړل نو کېدای شي دوى فکر وکړي چې لږ تر لږه دې هېواد ته يوه پېړۍ نور هم شاه ورواړوي . ځکه دا ورته څرگنده شوه چې افغانان د دوى له ارمانونو يا په اصطلاح ديموکراتيکو ارزښتونو سره يې خورا بد حساسيت لري .

۴- د کابل بریدونو دا هم وښوده چې پر بهرنيانو باندې حملې کول د کورنيو مرکزونو په نسبت سلگونه ځله زيات اغېزناک دي . ځکه اصلاً زموږ هېوادوالو کې د فساد اچولو اساسي جرړه همدغه بهرنيان او د هغو په لاس ځينو کورنيو ډلو ټپلو ته چمتو شوي رشوتونه دي چې په دې ولس کې د ناکرارۍ ، جنگ جگړو او قومي يا ژبنيو شخړو لامل گرځي .

۵- څرنگه چې دغو بریدونو په نړيواله مېډيا کې ډېره لويه انگازه درلوده نو دا يې ثابته کړه چې د مجاهدينو له خوښې پرته حکومت کول ناشوني دي . له بلې خوا مجاهدينو هم دا واقعيت په خپلو سترگو وليد چې د مرکز او اطرافو عمليات د ځمکې او اسمان توپير سره لري ځکه د مرکز يو کوچنی برید هم له مېډيا پټ نه پاتېږي خو په اطرافو او لرې پرتو سيمو کې ډېرې سترې پېښې هم له نړيوالو پټې وي . په مېډيا کې د دغسې رپوټونو خپرېدل په کور دننه او بهر د حکومت په هکله د خلکو نظر بدلولای او يو په لسه يې پرې بې باوره کولای شي . خو که چېرې په کليو او بانډو کې ډېرې سترې جگړې هم وشي او حکومت يا د حکومت له خوا عام ولس ته ډېره مرگ ژوبله هم ورسيږي او مېډيا پرې خبره نه

شي نو بيا هيڅ ارزښت نه لري . نوله
دې امله مجاهدينو ته لازمه ده چې
په دې هکله خپلو نظامي پلانونو کې
تر ممکنه حده سمون راولي او خپل
ټول ځواک د هېواد په مرکز او لويو
ښارو کې په کار واچوي . تر څو په
دې ډول وکولای شي حکومت او
نړيوال خپلو پاليسيو بدلولو او
سمولو ته اړ باسي . په دې هکله يوه
بله ضروري خبره دا هم ده چې بايد
مجاهدين تر وروستۍ کچې د
حکومت له ځواک څخه د نيولو ،
ځورولو ، بندي کولو او وژلو مکمل
ارقام راټول او په ډېر اهتمام سره تر
عمومي رسنيو ورسوي . او دا ځکه
چې حکومت هم ډېره هڅه کوي څو
هېوادوالو او نړيوالو ته وښيي چې
همدا مجاهدين دي چې ولس ته يې
ستونزې جوړې کړي دي .

۶- په مرکزي احساسو
سيمو په عملياتو کې يوه بله گټه دا
هم ده چې په دې ډول عام خلک ډېر
نه ځورېږي ځکه په مهمو پوځي
علاقو کې د دښمن د افرادو گټه
گونه زياته ده . او همدا لامل ؤ چې د
عام ولس له خوا تر ډېره بريده د
کابل د وروستيو حملو ملاتړ وشو .
او د ملاتړ مهمه وجه يې همدا وه چې
زموږ زياتره ولس په دې قانع دی
چې د بهرنيانو دغه ځالي له سلگونو
فسادونو ډکې دي .

دسهار دلمانځه اووه گټې:

لومړۍ: دسهار لمونځ دټولي شپې له قيام سره برابر ده، رسول الله
صلي الله عليه وسلم وايي:

من صلى العشاء في جماعة فكانما قام نصف الليل ومن صلى الصبح في جماعة
فكانما قام الليل كله (رواه مسلم .يعني څوک چې دماخوستن لمونځ په جمعه
سره وکړي نو څو ځايي نيمه شپه قيام او عبادت يې وکړ اوچې دسهار لمونځ په جمعه
سره وکړي نو څو ځايي ټوله شپه يې عبادت وکړ .

دويمه: څوک چې دسهار لمونځ وکړي نو دا کس د الله په ذمه او ساتنه کې دی،
رسول الله صلي الله عليه وسلم ويي: من صلى الصبح فهو في ذمة الله، رواه مسلم
دريمه: دسهار لمونځ په آخرت کې دنور او رڼا لامل گرځي رسول الله صلي الله عليه

وسلم وايي: بشر المشائين في الظلم إلى المساجد بالنور التام يوم القيامة، يعني
دشپي په تياره کې جومات ته تلونکو ته داخرت په ورځ ډېوره رڼا زيری ورکړه.

څلرمه: څوک چې د سهار لمونځ په جمعه سره کوي هغه به جنت ته ننوځي
رسول الله صلي الله عليه وسلم وايي: من صلى البردين دخل الجنة - والبردين هما
الفجر والعصر، يعني څوک چې د دوو يخو وختونو لمونځ وکړي جنت ته به ځي
اودا دواړه د مازديگر او سهار وختونه دي

پنځمه: دسهار دوه رکعت له ټولي دنيا او په دنيا کې چې څه دي ښه دي،
رسول الله صلي الله عليه وسلم وايي: رکعتا الفجر خير من الدنيا وما فيها (رواه
الترمذي.

شپږمه: دسهار په لمانځه سره دښته له لوري الله جل جلاله ته غوره معلومات ور
وړل شي، رسول الله صلي الله عليه وسلم وايي: ينماقرون فيكم ملائكة بالليل وملائكة
بالنهار ويحتمون في صلاة العصر وصلاة الفجر ثم يرجعون الذين باتوا فيكم فيسألهم وهو
أعلم بهم كيف تركتم عبادي فيقولون تركناهم وهم يعملون وأتيناهم وهم يعملون رواه
البخاري . تاسو ته دشپي او ورځې ملايکي ځي او راځي اودمازديگر او سهار په
لمنځونو کې يوځای کيږي کوم ملايکو چې له تاسو سره شپه تيره کړې وي هغه
دسهار په مهال پورته ځي الله دخپلو بندگانو په حال ښه خبر دی خو بيا هم له دوی
نه پوښتنه کوي چې زما بندگان موپه څه حال پرېښودل ؟ دوی ورته وايي: موږ
دوی دلمانځه کولو په حالت کې پرېښودل او چې ورتلوهم دوی لمنځونه کول.

اوومه: داچې څوک دسهار لمونځ په جمعه سره وکړي په روزې کې به يې الله
برکت واچوي، رسول الله صلي الله عليه وسلم وايي:

اللهم بارك لعملي في بكورها، رواه الترمذي يعني خدايه ! زما دامتيانو دسهار په
مهال کې برکت واچوه.

رسانه ها

پرقدرت ترین ماشین جنگی آمریکا علیه اسلام

کریم - ق

اسلام ستیزی را برای جهانیان ترویج نمایند، تا جهانیان حملات نظامی و اشغالگری آمریکا در جهان اسلام را قابل توجیه بدانند.

کاربرد رسانه ها:

رسانه ها کارکردی دو سویه دارند، مانند این که می شود از آن به عنوان فلاح و رستگاری ملت ها بهره برداری نمود، و یا هم می توان آن را با سلطه گرایی و به بردگی گرفتن ملت ها به عنوان ابزار قدرت سیاسی، اقتصادی، نظامی و حتی فرهنگی استفاده نمود؛ که از این رهگذر ایالات متحده آمریکا با تمویل بزرگترین غول های رسانه ای بیشترین نفع را جهت اسارت افکار عمومی ملت ها می برد. بنابراین به جرئت می توان گفت که حفظ و گسترش قدرت استعماری نوین آمریکا امروزه وابسته به رسانه ها می باشد؛ زیرا رسانه های محدود، قدرت نامحدود را برای آمریکا میسر ساخته است. چنانچه تام ایڈکنس می گوید: «بمب ها، طیارات، تانک ها و تجهیزات تکنیکی دیگر در درجه دوم اهمیت برای جنگ علیه تروریسم اند. ترسناک ترین و پرقدرت ترین اسلحه در زرادخانه آمریکا کدام است؟ رسانه های ما».

همچنان کلدرون از زبان سخنگوی اداره انکشافی ایالات متحده آمریکا (USAID) می نویسد: «با درک نقش براننده ای که رسانه ها در جامعه ایفا می کنند، اداره

در آغاز قرن بیست و یکم، بیشتر توجه سیاست خارجی آمریکا بر تمویل رسانه ها تمرکز پیدا کرد، و سرمایه گذاری های زیادی در این عرصه صورت گرفت. تمرکز این سیاست پس از حوادث 11 سپتامبر توأم با حملات نظامی آمریکا به افغانستان و عراق که منجر به برانگیخته شدن احساسات ضد آمریکایی در افکار عمومی جهان اسلام و وخیم شدن وجهه ایالات متحده در جهان گردید، بالا گرفت.

بدین سان ایالات متحده آمریکا مجدداً به اهمیت دیپلماسی عمومی با استفاده از رسانه ها به عنوان یکی از عناصر اصلی قدرت نرم در حفظ امنیت ملی و وجهه خود پی برد. زیرا ایالات متحده آمریکا با این سیاست اش خواست ذهنیت جهانیان را در توجیه حملات نظامی بر افغانستان و عراق مطابق خواست خودش جهت دهد، تا جهانیان را از این طریق متقاعد سازد که اسلام دین خطرناکی می باشد که برای مهار نمودن آن باید اقداماتی عملی انجام شود. بر پایه همین سیاست آمریکا بر علاوه جنگ گرم (عملیات نظامی) جنگ نرم رسانه ای را در دستور کار خود قرار داد و از شیوه های مختلف و نامشروع رسانه ای مانند: دروغ، تهمت، توهین و تحقیر علیه اسلام و مسلمانان را آغاز کرد. چنانچه رسانه های آمریکایی با ساخت فیلم هایی شبیه فتنه، چاپ کاریکاتور و توهین بر مقدسات مسلمانان خواست که روحیه

انکشافی ایالات متحده آمریکا و وزارت امور خارجه، در ابتدای حمله بر افغانستان، حدود 166 میلیون دالر را برای رشد رسانه های افغانی تخصیص داده بود.»

امریکا با وجود داشتن بزرگترین زرادخانه تسلیحاتی و نظامی جهت هراسانیدن ملت های جهان، اما بیشترین بهره را از سلاح مدرن رسانه ای می برد. زیرا ایالات متحده هر زمانی که قصد دست اندازی بر منافع ملت ها جهت استعمار را در سر داشته باشد، ابتدا با گسیل نمودن شبکه های گسترده تبلیغاتی دست می یازد. چنانچه امریکا این کار را عملاً بعد از اشغال افغانستان و عراق انجام داد. امریکا بعد از حمله بر افغانستان و عراق با فشار آوردن روز افزون توانست که بزرگترین شبکه تبلیغاتی اش (تلویزیون صدای امریکا) را که به زبان های ملی این کشورها نشرات پخش می نماید، از طریق تلویزیون های ملی افغانستان و عراق بیشتر اهداف و آرزوهای نامشروع اش را انعکاس دهد. علاوه بر آن امریکا از رادیو های مانند: "رادیو صدای آزادی، رادیو بیان رسانه های محلی... با شعارهای آزادی بیان، دموکراسی، زمینه ذهنی را برای تجاوز و اسارت بیشتر این ملت ها فراهم نمود. با این وجود ایالات متحده امریکا دریافته است که یکی از موثرترین ابزار جهت شستشوی مغزی افکار عمومی ملت ها و کسب استعمار نوین، استفاده از رسانه ها می باشد. به همین منظور سازمان جاسوسی امریکا (CIA) در سال 1950 «رادیو اروپای آزاد» را راه اندازی نمود که تا امروز تحت عنوان "رادیو صدای آزادی" در ده ها کشور و منجمله افغانستان نشرات تبلیغات زهرآگین دارد.

علاوه بر این، ایالات متحده امریکا، برای نخستین بار در سال 1991 و در جنگ اول خلیج، شبکه تلویزیونی CNN را به هدف جهان کشایی اش به کار بست. چنانچه ایریک مارگولس در مقاله ای تحت عنوان «کاربرد رسانه ها به مثابه اسلحه»، که در سال 2001 در «تورنتو ستار» منتشر شد، چنین می نویسد: «واشنگتن برنامه داشت، موفقیتی را که با

انحصار، فلتز و شکل دهی تمامی اخبار از عملیات های نظامی اش در جنگ خلیج (1991) علیه عراق بهره مند شده بود، در افغانستان تکرار نماید. تا امروز تعداد عراقی های کشته شده در بمباردها مان های امریکا من حیث یک راز باقی مانده است.» همچنین تونی شوارتز (Tony Schwartz)، نویسنده دیگر امریکایی و متخصص اعلانات تلویزیونی، در کتابی تحت عنوان «رسانه ها خدای دوم» می نویسد: «خداگونه، یک رسانه با هدایت توجه میلیون ها تن به یک واقعه و به صورت هماهنگ می تواند مسیر جنگ را تغییر دهد؛ یک رئیس جمهور و یا پادشاه را وزیر سازد، خوار و زبون را بالا کشد و پرافتخار را تحقیر کند».

بنابر این، نقش عمده رسانه ها، در سال 1983 حدود 50 شرکت خصوصی در امریکا مالکیت رسانه ها را در چنگ داشتند، ولی در سال 2004 این رقم فقط به پنج شرکت کاهش یافت؛ این بدان معناست که رسانه ها بیشتر از پیش انحصاری شده اند.

پروفسور نورمن سالومن در کتاب "حمله به عراق" می نویسد: هر باری که پیشنهاد می کنم گزارشی از تاثیرات مرگبار تحریم ها بر مردم عادی و بینوای عراق تهیه کنم، رؤسایم می گویند که این خبرها کهنه شده اند. در حالی که خود آنان هیچگاه از پرداختن مجدد به اخبار مربوط به فساد و ستمکاری مسئولان عراقی خسته نمی شوند.» همچنان پروفسور نوام چامسکی، اندیشمند معروف امریکایی که در باره شیوه های تبلیغات رسانه های امریکایی تحقیقات عمیقی نموده است، می گوید: «عنصر اصلی هدایت جامعه عبارت است از انحراف توجه مردم از مشکلات اساسی و تصمیمات محافل سیاسی و اقتصادی از طریق اشباع دایمی فضای جامعه با اخبار و اطلاعات مربوط به مسایل کم اهمیت اجتماعی می باشد. روش انحراف اذهان عمومی جامعه از این جهت بسیار حایز اهمیت است که امکان کسب آگاهی های جدی در عرصه های علوم، اقتصاد... را از مردم جامعه سلب می کند.» با این حال غول های رسانه ای در امریکا و

سایر کشورهای بزرگ استعماری یکی از ابزارهای اند که این کشورها به عنوان وسیله موثر عصر جدید از آن بهره می برند.

از جانب دیگر، این رسانه ها توسط شاهرگ های اقتصادی و شرکت های بزرگ استعماری مانند کارخانه های اسلحه سازی و شرکت های نفتی نیز تمویل می گردند. پروفیسور نورمن سالومن، محقق آمریکایی در کتاب "شما همیشه دروغ گفته اید"، از شش شرکت بزرگ آمریکایی یاد نموده که در واقعا این شش شرکت افکار عمومی را در جهان با زیر پوشش قراردادن رسانه ها در اختیار دارند، و به هر سمتی که خواسته باشند افکار مردم را مطابق منافع اقتصادی خود سوق می دهند؛ که یکی از آن شش شرکت عبارت از "نیوزکارپوریشن" است که مربوط به روبرت مرداک (Rupert Murdoch) می باشد. این شرکت شبکه های متعدد تلویزیونی، رادیویی، روزنامه ها و مجلات را در سراسر جهان در اختیار دارد. امپراتوری رسانه ای او حجم وسیع اطلاعات را در انحصار داشته و با دقت تمام افکار عمومی ملت ها را منحرف ساخته طوری جهت می دهد که بر منافع اقتصادی و سیاسی اش موثر بوده باشد. چنانچه "موبی گروپ" یکی از شاخه های آن می باشد که شبکه های تلویزیون طلوع، طلوع نیوز، لمر، رادیو ارکوزیا و رادیو آرمان را در افغانستان تحت پوشش خود قرار داده که این شبکه های نشراتی بیشتر برنامه های را به پیش می سپارند که در تباری با اهداف غرب، به ویژه ایالات متحده آمریکا باشد. به هر صورت گفته می شود که بیش از 30% سهم دار "موبی گروپ" روبرت مرداک، مالک شرکت بزرگ "نیوزکارپوریشن" می باشد. به همین دلیل است که تلویزیون طلوع، طلوع نیوز و رادیو آرمان بیش از هر رسانه دیگر در افغانستان به بازوی تبلیغاتی آمریکا مبدل شده است که مستقیماً از سوی سفارت آمریکا در کابل و اداره انکشافی ایالات متحده آمریکا نیز تمویل می گردد.

بنابراین، در کشوری که تمام اخبارش را کالاهای تجارتی آن هم کالاهای وارداتی تشکیل دهد، بر علاوه دروغ و ریا بر فضای رسانه ای اش سایه افکنده باشد، چگونه ممکن

است که در آن کشور دم از آزادی رسانه ها و آزادی بیان زده شود؟ بدین اساس آنچه را که غرب، به ویژه آمریکا از آن به عنوان کشنده ترین سلاح جهت پیشبرد اهدافش استفاده می نماید رسانه ها می باشد. بناً رسانه ها موثرترین ابزاری می باشند که آمریکا در اشغال کشورها به خصوص افغانستان و عراق جهت وارونه جلوه دادن اهداف اصلی استعماری اش به اهداف کمک و توسعه در واقع افکار عامه را به جهت دیگری سوق داده است. چنانچه آمریکا این اعمال را پس از حمله وحشیانه اش به افغانستان و عراق انجام داد. آمریکا در این حملات هیچ نوع ظلم، شکنجه، قتل و توهین بر مسلمانان و حتی مقدسات شان نبود که انجام نداده باشد؛ و این حقیقت را می توان در نشر گزارشی مبنی بر شکنجه غیر انسانی سازمان استخبارتی آمریکا "سیا" مشاهده نمود. هر چند این گزارش تمام واقعیت قساوت و بی رحمی سیا را بازگو نکرده است، با آن هم می توان بر بخش از آن در این افشاگری پی برد، که دموکراسی آمریکایی چه جنایاتی را در حق ملت ها، به ویژه مسلمانان روا می دارد. بدین اساس پرسش اساسی در ذهن انسان خطور می کند مبنی بر این که چرا واقعیت های این همه جنایات سازمان جهنمی "سیا" در طی سیزده سال تجاوز، ظلم و شکنجه این سازمان توسط رسانه های غربی انعکاس داده نشده است؟ پرسش که پاسخش را می توان در دست داشتن قدرت استعماری آمریکا در تمویل ابزاری نوین (رسانه ها) در سرزمین های مورد اشغال آمریکا دریافت نمود.

جگړې به لا زورونه واخلي

ليکوال: عبدالغفار حبيب

خلک لویه وروړي پرې ژور وژني
موړولل پرې تېل پاشي لا نور وژني

د اورېدو له قاره وايي چې د برکلي او کوز کلي ملکان د خان صاحب په بلنه او هڅونه بيا سره کېناستلي او غواړي چې دا ځل دواړو کلیو کې د خان صاحب مخالفين په گډه سره وځپي . ځکه خان صاحب دواړو ملکانو ته ويلي چې مخالفين يې سهار بر او بېگا کوز کلي کې په يوه تفر سره ناست وي .

مانا دا چې د دواړو کلیو خپلو کې ډېر سره خواږه خو د خان صاحب او هغه د دواړو ملگرو ملکانو سخت دښمنان دي .

له همدې امله دا ځل خان صاحب وړاندیز کړی چې دواړه ملکان به

يو له يوې خوا ، بل له بلې او خان صاحب له پاسه پر دغه ژنکيو بريد کوي او ځان به ترې خلاصوي . که څه هم کلونه وشول چې دا جگړې روانې دي او خان صاحب لا ډېر پخوا ځان پرې ستومانه کړی ، په کورو کې يې وويشتل ،

جوماتو ، مدرسو ، غر او سمه هيچېرې يې نه دي پريښي خو د کلي خلک چېرې کميږي د يوه په وژلو لس نور پيدا کيږي . د کلي سپين ږيرو دواړو ملکانو ته ډېر وويل چې وه ملک صاحب دا ژنکي به تاسې سره جوړ او پخلا کړو خو تاسې هم دومره مهرباني وکړئ چې د خان صاحب پښو ته يې مه رغړئ

۸۲ . خان که ډېر زورور او

وسي هم دی خو د ځان دی ، زموږ او تاسې په کيسه کې نه دی خو ملکان دواړه د خان له خبرې نه تيريږي .

دوی ته خان ويلي چې که ما سره انديوالي کوئ نو له هغه چا سره به

راشه درشه نه کوئ چې زما ځاني نه مني . ملکان هم چې دواړه سخت رشوت خواږه دي ، د خان له فرمايش سره سم لگيا دي هغه کسان کور په کور لتوي چې ان په غياب کې يې د خان په هکله تندي تروش کړی وي . خان وايي دا ډول خلک به

د مور مينه

پرون شپه مې خوب لیده چې مې شوی يم.
لومړۍ ورځ يوه پرېسته راغله او راته وې ويل:
څه غواړې؟

ورته ومې ويل: اوبه.

وې ويل: لاړشه هغې غونډۍ ته وخېژه او اوبه وڅښه،
کله چې هلته لاړم په يوې سترې چينې مې سترگې
ولگېدې، له هغې چينې څخه مې په مړه خېټه اوبه
وڅښلې.

درېيمه ورځ بيا هغه پرېسته راغله او وې ويل: نن څه
غواړې؟ بيا مې وويل: اوبه.

هغې وويل: لاړشه هغې غونډۍ ته وخېژه او اوبه وڅښه،
کله چې لاړم، گورم چې چينه ډېره کوچنۍ شوې ده، په مړه
خېټه مې ترې اوبه وڅښلې.

اوومه ورځ بيا نوموړې پرېسته راغله او وې ويل: څه
غواړې؟ بيا مې وويل: اوبه.

هغې بيا وويل: لاړشه هغې غونډۍ ته وخېژه او اوبه
وڅښه، کله چې هغه ځای ته ورسېدم گورم، چې داوبو
څاخکي ډېر کم شوي دي، بېرته را وگرځېدم او له هغې
څخه مې وپوښتل: دا ولې؟

هغې په ځواب کې وويل: لومړۍ ورځ ټولو دوستانو، د
کورنۍ غړو، قوم، مور او خپل خپلوانو دې ستاله پاره
اوبنکې تويې کړې، درېيمه ورځ يوازې ملگرو او مور
دې ستاله پاره اوبنکې تويې کړې، اوومه ورځ هم يوازې
ملگرو او مور دې ستاله پاره اوبنکې تويې کړې، مگر
څلوېښتمه ورځ يوازې او يوازې مور دې وه چې ستاله
پاره يې اوبنکې تويولې، دا څاخکي ستاد مور اوبنکې
دي، چې د تل له پاره تويېږي.

کله چې را وښم شوم، نو د خپلې مور پښې مې ښکل کړې
او پوه شوم، چې د مور مينه تل پاتې ده.

هيچېرې نه پرېږدم دوی د کلي کور په گوزران او عرف عالم نه
پوهيږي، ځانونه ډېر پرهېزگاره بولي او زموږ د عام رسم و رواج
زغم نه لري. خو اوس دې خدای خير پېښ کړي. ځکه له يوې
خوا دواړو کليو کې د خان دښمنان ډېر شوي او له بلې خوا
دواړو ملکاتو او خان هم خپلو کې لاسونه سره يو کړي او جگړو
ته نور هم زور ورکول غواړي. دغو جگړو دواړه کلي تباه کړي،
په زرهاو او لکونو خلک يې له منځه وړي او غټه تبايي ترې
جوړه شوې خو د روغې څرک لا نه لگيږي.

خان صاحب لا هم پر خپله دعوا ټينگ دی وايي څو چې
زه يې نه يم منلی، که هر څومره تبايي منځ ته راځي، راځي دې
زما يې پرې څه، که د ملکاتو د کاله مري او که نور. زه به يې
نداره کوم ځکه ما څو ملکاتو ته دومره څه ورکړي او لا ورکوم يې
چې روانه جگړه پرې غځولای شي. دا مهال د کليو تجربه کار
وگړي اټکل کوي چې که دواړه ملکاتو خپلو خلکو سره جوړ نه
شي نو يقيني ده چې غټه تبايي به راشي. دوی وايي شخړې او
دښمنۍ هڅکله په جگړو نه ختميږي، بلکې د حل لار يې ايکي
يوازې جرگې او مرکې دي. نو که د دغو کليو ملکاتو د خپل سر
خير او د کليوالو خوشالي او سوکالي غواړي نو د خان په
لمسونه دې نه غوليږي او هغه رشوتونه دې نه ترې اخلي چې
صرف د جگړې اوږدولو په موخه يې ورکوي ځکه د سولې په
راتلو جگړه ختميږي او چې جگړه نه وي نو د جنگياليو لگښت ته
اړتيا نه پېښيږي. په دې ډول به هم د خان له غلامۍ وژغورل
شي او هم به يې په کلي کې روانه اله گوله پای ته ورسېږي. خو
دوی يې نه مني، جگړه اوږدول غواړي، په زرهاوو نور کليوال
وژني تر څو په دې توگه د خوابدۍ او دښمنۍ په اور باندې لا
هم تيل وشيندي او روانه جگړه پېږي ته وغځوي. راځئ په دې
خبره د ټولو سر خلاص کړو.

گرگ‌هایی که در افغانستان

مصونیت قضایی دارند

و ششم قرار می‌دهند. در حالی که زندانی به علت دفعات زیادی که در طول این سالن برده می‌شده روی زمین می‌افتاد همین طور روی خاک کشیده می‌شده است.

سومین روش شکنجه ماموران سیاه‌پوست کردن از خواب بوده است که شامل بیدار نگه داشتن یک زندانی به مدت 180 ساعت می‌شده است. ماموران سیاه‌پوست معمولاً زندانی را در حالت ایستاده یا در مکان‌های پر استرس قرار می‌داده‌اند و دستان وی را با دستبند بالای سر او می‌بستند. چهارمین روش ماموران سیاه‌پوست شکنجه و بازجویی غرق مصنوعی بوده است.

پنجمین روش شکنجه سیاه‌نگهداری زندانیان در مکان‌های کاملاً تاریک و صرف بدترین غذاها در بدترین شرایط آب و هوایی بوده است به نحوی که حتی دسترسی به تشناب (دستشویی) نداشته‌اند.

ششمین روش برای شکنجه از سوی سیاه‌پوست تهدید خانواده‌های بازداشت‌شدگان بوده است. گزارش کمیته اطلاعات سنا نشان می‌دهد که این روش با هدف نگران کردن زندانی از وضعیت آرامش و آسایش خانواده وی بوده تا ماموران سیاه‌پوست به اهداف خود برسند.

هفتمین مورد نگه داشتن بیش از 54 ساعت به حالت ایستاده بوده که زندانی از خوابیدن نیز محروم بوده است. در این روش پاهای قدری متورم می‌شده که زندانی نیاز به رقیق‌کننده خون پیدا می‌کرده است.

مورد هشتم از شکنجه‌های اشاره شده در این گزارش این بوده که ماموران سیاه‌پوست اقدام به آبرسانی از مقعد به این زندانیان کرده‌اند بدون اینکه این کار لزوم پزشکی داشته باشد.

نهمین مورد این است که ماموران سیاه‌پوست که در برنامه بازجویی‌های پیشرفته نقش داشته‌اند همواره از گرگ صفت‌ترین افراد نبوده‌اند و این گروه شامل افرادی نیز بوده است که در بازجویی‌های نامناسب از زندانی‌ها نقش داشته‌اند یا با مسایلی که موجب خشم در محیط کار شده روبرو بوده‌اند یا حتی اذعان به تجاوز جنسی کرده‌اند.

و این خصوصیات گرگ‌صفتانی است که امروزه در کشور ما مصونیت قضایی دارند.

بازرسان کمیته اطلاعات سنای آمریکا روز سه‌شنبه (18 ماه قوس) پس از 5 سال کار مداوم، گزارشی 6700 صفحه‌ای از شکنجه‌های سازمان اطلاعات مرکزی در سال‌های پس از حمله به برج‌های دوقلوی نیویورک منتشر کردند.

در این گزارش به روش‌های خشن و گهگاه غیراخلاقی شکنجه مظلومین تروریستی اشاره شده است؛ تهدید به کشتن مادر و فرزندان، تنقیه اجباری و تهدید به تجاوز جنسی از جمله این روش‌های خشن بازجویی بوده‌اند.

محتوای این گزارش درباره انواع شکنجه‌ها و حتی مرگ کسانی است که به اشتباه بازداشت شده بودند یا اگر بهتر بگوییم این گزارش شرح حال آن عده از هموطنانی است که در مقابل خواسته‌های نامشروع آمریکا در افغانستان ایستادگی کردند و به جرم نامعلوم سال‌های سال در زندانهای گوانتانامو و بگرام بدون تفهیم جرمشان مورد شکنجه‌های وحشیانه‌ی آمریکایی قرار گرفتند که اکنون در کشور مادرای مصونیت قضایی هم می‌باشند.

بنابراین گفته‌ی یک وکیل، زندانیان مورد اشاره در گزارش شکنجه‌های سیاه‌پوست از زندان پایگاه هوایی بگرام به زندان‌های تحت نظر دولت کابل منتقل شده‌اند تا گواهی باشد برای کسانی که برای بستن پیمان امنیتی با آمریکا سر از پانمی شناختند.

سی‌ان‌ان در گزارشی به بررسی تکان‌دهنده‌ترین روش‌های شکنجه توسط ماموران سازمان سیاه‌پوست پرداخته که بخشی از آن نیز در گزارش مذکور کمیته اطلاعات سنای آمریکا اشاره شده است به شرح ذیل:

سازمان سیاه‌پوست در چند مورد اقدام ساختگی انجام داده است. این یکی از روش‌هایی است که ماموران سیاه‌پوست بازجویی از آن استفاده کرده است. اقدام ساختگی شامل بخشی است که روش‌هایی مثل تحت فشار قرار دادن زندانی با دمیدن دود سیگار در صورت او استفاده از آب سرد را شامل می‌شود.

دومین روش که بسیار سخت و خشن بوده شامل این بوده که ماموران سیاه‌پوست سلول زندانی با سرعت یورش برده و وی را برهنه کرده و وی را در یک سالن طولانی بالا و پایین می‌بردند و در عین حال او را مورد ضرب

يو مجاهد چې په سمه توګه اعداد کړي وي دنورو ګټو ترڅنګ دا فائده هم لري چې تر ډیره حده د بیت المال د ضیاع مخه پرې نیول کیږي.

کوم مسلمان چې غواړي د مستضعفو مسلمانانو نصرت وکړي، د اسلام خدمت وکړي، له کفارو څخه د خپلو مقدساتو د توهین غچ واخلي په هغه باندې لازمه ده چې جهادي اعداد وکړي.

د جهادي اعداد د نیوي ګټې ډیرې دي، اسلامي امت په جهادي اعداد له نور زوال څخه ځان ساتلای شي او کولای شي چې خپل له لاسه ورکړی عظمت بیرته د جهادي اعداد په برکت لاسته راوړي.

په جهادي اعداد مونږ له خپلې عقیدې، ځان، مال او عزت څخه دفاع کولای شو. او په مونږ کې د دفاع وړتیا پیدا کوي، مونږ ته په نړۍ کې د ازاد ژوند نعمت را په برخه کوي.

د افغانستان اسلامي امارت باید جهادي اعداد ته د مبارزې په هر ډګر کې ځانګړې توجه وکړي، هغه که فکري یا سیاسي ډګروي او که نظامي، علمي، اقتصادي او یا نور ډګرونه. د اعداد په برکت کولای شي چې د تېرو دیارلسو کلونو فتوحات او سوبې وساتلای شي، په اشغال او نفاق بشپړ بری تر لاسه کړي.

مونږ هغه وخت اسلامي انقلاب را وستلای او ساتلای شو چې کله مو د مبارزې په ټولو ډګرونو کې بشري قواوې خپلې شي او هم فکره مو وي، په دې معنی چې سیاست پوه مو خپل وي، دیپلومات مو خپل وي، جنرال مو خپل وي، پیلوټ مو خپل وي، ډاکټر مو خپل وي، انجنر مو خپل وي، حقوق پوه مو خپل وي، ساینس پوه مو خپل وي او اقتصاد پوه مو خپل وي، یعنې د خپلې عقیدې خلک مو وي او په خپله مو تیار کړي وي.

په اسلامي امارت د صلیبي حملي په مهال زما په یاد دي چې له مونږ نه د چهار میلو مسلکیان، د پیچر هوايي ضد توغندیو مسلکیان، پیلوټان او نور مسلکي کسان چې له

بیلابیلو پخوانیو ریښمونو او خواوو څخه را ته پاتې وو، و تښتېدل او مونږ یې یوازې پرېښودو.

پوښتنه: هغه مجاهد چې جهادي اعداد او تیاري نه لري، د مبارزې په لاره کې له کومو ستونزو سره مخ کیدای شي؟

ځواب: داسې مجاهدین چې له شرعي پلوه د جهاد په اړه معلومات ونه لري داسې اعمال ترې صادرېږي چې د جهاد له اخروي ثواب څخه پرې محرومېږي. او کله کله یې په دنیا کې هم د گرفت سبب ګرځي. د دښمن په ضد کوم مؤثر عمل نه شي ترسره کولای، د دښمن دقیق نشي په نښه کولای، کله کله په خپله وسله خپل ځان یا نور ملګري ترې ولګیږي. زیاتره وخت خپل ماینونه پرې منفجر کیږي. داسې مجاهدین ډیر ژر د دښمن له لوري په لارو کې د بې احتیاطه سفر پر مهال او یا د مایلونو د بې احتیاطه استعمال له وجې نیول کیږي. لنډه دا چې داسې مجاهدین پخپله د نورو مجاهدینو د اوږو یو پیټی او یوه ستونزه وي.

پوښتنه: په روان وخت کې د اسلامي امارت تربیوي پروګرامونه څرنگه ارزوئ، څه باید وشي ترڅو مو ټول یا حداکثر مجاهدین له فکري او نظامي اعداد څخه برخمن شي؟

ځواب: الله الحمد د افغانستان اسلامي امارت د جهادي اعداد په ډګر کې ډیر پرمختګ کړی. کومې نظامي زده کړې چې اسلامي امارت یې خپلو مجاهدینو ته په اوسنیو سختو او تنګو شرایطو کې په ډیره لنډه موده کې ورکوي، د نړۍ منظم حکومتونه هغه زده کړې په خپلو پر مصارفو نظامي تعلیمي مؤسسو کې د کلونو په موده کې ورکوي. خو اوسنۍ هڅې بیا هم زه کافي نه بولم او باید څو چنده شي. ځکه مونږ ډیر وخت ضائع کړی او ډیر زرین چانسونه مو له لاسه ورکړي او له ډیر پرمختللي او مجهز دښمن سره مخ یو.

پوښتنه: د روس ضد جهاد په مهال ځینو ډلو خپلو مجاهدینو ته یوازې د وسلې استعمال وړښود او فکري تربیې ته یې توجه نه کوله، شهید عبدالله عزام رحمه الله د دوی په اړه ویلي و، چې دغه مجاهدین به آخر په خپل منځي جګړه مارانو

د اسلامي امارت د یوه جهادي تریبوي مرکز له مسئول

په اسلامي امارت کې د جهاد د ترویج د یوه مسئول

مرکه کوونکی : أبو عابد

درنولو ستونکو !

السلام عليكم ورحمت الله وبركاته .

ثانیاً د مجلې له مدیره هیئت نه مننه کوم چې ماته یې د مسلمانانو د یوې مهمې فریضې په هکله د غږیدو او بحث موکه راکړه . له لوی الله جل جلاله څخه غواړم چې ماته په درسته توګه ستاسې د پوښتنو د ځوابولو توفیق راکړي .

راځو ستاسې د لومړۍ پوښتنې ځواب ته :

زما نوم عبدالواحد جوهر په کابل کې د استشهادي عملیاتو یو تنظیمونکی او د الحزمه معسکر خادم .

پوښتنه : تاسو د مجاهدینو د تربیې په برخه کې خدمت کوئ ، که د خپلو جهادي تربیوي پروګرامونو په اړه معلومات راکړئ ، چې جهادي اعداد څو او کوم پړاوونه لري ، دغه راز یې که د نظري او عملي نصاب په اړه هم معلومات راسره شریک کړئ ؟

ځواب : په عمومي ډول زموږ په معسکر کې مجاهدینو ته اعداد په دریو دورو کې سرته رسیږي : تاسیسیه دوره ، متوسطه دوره او خاصه دوره .

او په دریو واړو دورو کې په شرعي برخه کې ضروري عقیدوي درسونه ، ضروري اسلامي احکام ، په ځانګړې توګه د جهاد احکام ، آداب او فضائل ، د اسلام تاریخ ، نبوي مبارک سیرت ، د قرآن کریم ترجمه او تفسیر او مبارک احادیث ورته تدریسېږي .

د جهادي مبارزې په لړ کې اعداد یا تربیت یو اساسي شرط بلل کیږي ، اسلامي امارت د نورو جهادي پروګرامونو د تعميل تر څنګ د اعداد په برخه کې هم د پاموړ فعالیتونه لري چې عام مجاهدین او په ځانګړې توګه استشهادي مجاهدینو ته د عملیاتو لپاره ځانګړې نظامي زده کړې ورکول کیږي ، دا چې اعداد څه دي او څومره اړین دي په دې اړه مو د استشهادي عملیاتو له رهبري کوونکي او د معسکر له مسئول ښاغلي عبدالواحد جوهر سره مرکه کړې چې ستاسو پام ورته را ځرځوو .

پوښتنه : تاسو ته هر کلی او شه راغلاست وایو که له هر څه وړاندې زموږ لوستونکو ته ځان ورمعرفي کړئ ؟

ځواب

الحمد لله الذي هدانا لهذا سبيل ارحم اعدائه الطغات والصلوة والسلام على نبي الملاحم الذي ربي فوارس واباء وبواسل وكساء وعلى آله واصحابه الذين اعدوا العدة وقارعوا اعداء الأمة وعلى من حذا بحذوهم في الاستقامة والشبات .

وبعد : قال الله تعالى (واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم واخرين من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم) وعن عمر بن الخطاب رضى الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو على المنبر يقول : الا ان القوة الرمي الا ان القوة الرمي الا ان القوة الرمي .

زه لومړی د مجلې مدیره هیئت ، کار کونکو او مینه والو ته د زړه له کومې نېکې هیلې او سلامونه وړاندې کوم .

اوپه نظامي برخه کې عمومي تکتیک، بدني ورزش، د هر ډول خفیه او ثقیله اسلحې او متفجره موادو تخنیک او استعمال ورته ښودل کیږي.

او امنیتي درسونه هم په نظري او هم په عملي ډول ورته ښودل کیږي.

سربیره پردې د سیاسي او فکري پوهنې په برخه کې هم یو لړ عمومي معلومات ورکول کیږي. او په ژوندي ډول د عملیاتو د انځورولو په موخه له کمر او نورو تخنیکي وسایلو څخه د استفادې او د مخابراتو وسایلو د استعمال طریقې هم ورته تعلیمېږي.

پوښتنه: ستاسو په باور د جهادي تربیې مهم اساسات کوم دي، هغه مجاهد چې سنگر ته ځي د کفر په وړاندې جنگیږي، یا د مبارزې په نورو ډګرونو کې خدمت کوي، څومره او څنګه آماده کړي باید ولري؟

ځواب: فکري او سیاسي اعداد.

اداري او اقتصادي اعداد.

نظامي امنیتي او استخباراتي اعداد.

او علمي او فرهنګي اعداد.

داد جهادي اعداد مهم اساسات دي. او کله چې یو مجاهد سنگر ته ځي باید په فکري ډول روزل شوی وي یعنې په دې پوه وي چې ولې جهاد کوي؟ د څه لپاره جهاد کوي؟ په جهاد کې څه د اسلام له مخې مشروع او څه نامشروع دي؟ د الله ج د نصرت د راتګ لپاره په خپل ځان کې کوم صفات پیدا کړي؟ او د شکست له کومو اسبابو څخه ځان وساتي؟ له خلکو سره څه ډول تعامل وکړي؟ د اسلامي امارت لایحه ورته ښودل شوې وي او په اسلامي شریعت کې د خپل شرعي امیر د اطاعت او مرتبې په مفهوم پوه کړل شوی وي.

د سنگر د ټولو ستړیاوو، د زغملو لپاره چمتووي او له بدني پلوه روزل شوی وي. د غلیم د استخباراتو له شر نه وقایه او لازمي امنیتي او استخباراتي زده کړې ورکړل شوې وي، په ځانګړې توګه د موبایل او نورو الکترونيکي آلاتو د استعمال په خطر آگاه کړی شوی وي، الله مکړه د اسارت په صورت کې د

تحقیق د ورکولو عملي روزنه ورکول شوې وي او هم په لارو کې د سفر او د یوې مناسبې ستر او اخلاً د خپلولو طریقې ورته ښودل شوي وي.

د وسلې او چاودیدونکو موادو کارول ورته ښودل شوي وي. ضروري تکتیکي درسونه ورکړل شوي وي. یعنې په دې پوه کړل شوی وي چې پیره او ګز مه به څنګه کوي؟. په دفاع، کمین او تعرض کې به مختلفې دندې څنګه پرمخ وړي؟ له زخمي سره به څنګه ابتدائي صحي مرستې کوي؟ زخمي او شهید به څنګه انتقالوي؟ او داسې نور ډیر څه باید وخت او شرایطو ته په کتو سره ورته وښودل شي.

پوښتنه: د جهادي اعداد مهمې دنیوي او اخروي ګټې ستاسو په نظر کومې دي؟

ځواب: د جهادي اعداد اخروي ګټې له هیڅ څخه هم پټې ندي.

جهادي اعداد یوه الهي فریضه ده چې په اړه یې په اسلامي شریعت کې صریح نصوص راغلي، ټول مسلمانان پرې مکلف دي او د مجاهدينو لپاره یې زده کړه فرض عین ده. که یو څوک یې ترسره کړي غاړه به یې خلاصه او له اخروي عقوبت سره به نه وي مخ، د اعداد په وسیله یو مسلمان کولای شي ځان د نفاق په یوې څانګې له مرګ څخه وژغوري، نبي کریم صلی الله علیه وسلم قوی مسلمان ته په ضعیف او ناتوانه مسلمان باندې برتري ورکړي، قوي او روزل شوی مسلمان د کفارو پر ضد د وسله وال جهاد ثواب ترلاسه کولای شي اما ضعیف مسلمان بیا دخپل ځان ساتنه هم نشي کولای.

یو مجاهد چې کله اعداد کړي وي د اسلام د ښمنانو ته ډیر تلفات اړولی شي چې د شریعت له مخې نکایه في العدو یو مطلوب عمل دی.

همدغه راز یوه مجاهد چې کله نظامي روزنه ترلاسه کړې وي، هغه هدف سم ولې، ښه نه ختا کوي دا حدیثو له مخې هغه گذار چې د ښمن ته ورسیږي په هغه گذار باندې ډیر فضیلت لري چې هدف ترې ختا شي.

واوړي، ځکه د دوی توپیک زده دی، خود توپیک د مشروع او نامشروع استعمال فکر او علم ورسره نشته، د کمونیزم له شکست وروسته د نوموړي وړاندوینه رښتیا وخته، په اوس وخت کې د مجاهدينو د اوږد مهالې تربیې او ذهني غني سازی لپاره کوم اقدامات ضروري بولي؟

ځواب: د صلیبي اشغالګرو او د کابل د ګوداګۍ خبیثې ادارې په ضد زموږ جګړه سپیڅلی جهاد دی.

د دښمن په مقابل کې سخته او اوږده جګړه په پیاوړې عقیده او انگیزه ترسره کېدای شي، په قوي عقیده او انگیزه مبارزه، یوازې د مجاهدينو په فکري روزنه او تربیت سمسوره ساتل کېدای شي، که د مجاهدينو فکري روزنه نه وي زموږ منزل به اوږدېږي، انحراف او مایوسي به منځته راځي او موږ به له مشکلاتو سره مخ کېږو.

زما په فکر د مجاهدينو د فکري روزني لپاره باید اسلامي امارت لاندې اقدامات ترسره کړي:

الف: په ټولو مسئولینو او مجاهدينو یې لازمي کړي.

ب: منهج او نصاب ورته جوړ کړي، د مجاهدينو د فکري تربیت لپاره باید یو واحد منهج او نصاب رامنځ ته کړي.

ج: د انصاف باید په درسي ډول وي.

د: د هر ولایت علماء کرام مکلف کړي چې د ټاکل شوي منهج مطابق د مجاهدينو فکري روزنه ترسره کړي.

ه: او د مجاهدينو د فکري روزنې لپاره داسې یو طرز العمل رامنځته شي چې په برکت یې فکري تربیت د مسئولینو او مجاهدينو یوه لازمي دنده او یو پیاوړی معمول جوړ شي.

و: د اسلامي امارت فرهنګي کمیسیون په خپلو چاپي، غږیزو او انځوریزو خپرونو کې ځانګړی ځای ورکړي او د یو منظم پلان له مخې د مجاهدينو د فکري تربیت لپاره خپرونې وکړي.

پوښتنه: په اوس وخت کې په نظامي برخه کې زموږ اعداد یوازې د هغو وسلو د استعمال زده کړه ده، چې زموږ دښمنان یې جوړوي، متاسفانه مسلمانان په دې برخه کې خود کفاه نه دي، د

جنگي تکنالوژۍ د زده کړې لپاره عصري علوم اسامي شرط دی، په دې برخه کې خصوصاً په تعلیمي برخه کې څه باید وشي؟

ځواب: زما په فکر موږ باید د مدرسو په نصاب کې هومره عصري زده کړې شاملې کړو چې زموږ د جهاد او مبارزې غوښتنو ته جواب ووايي او د عصري زده کړو لپاره او د خپلو مجاهدينو لپاره د هغو اصلي زده کړو په موخه چې موږ پرې پرمختللي عصري تکنالوژي کارولی او ترلاسه کولای شو، ځانګړې تعلیمي مؤسسې رامنځته کړو او که شرایط سخت وي د یوې منظمې برنامې له لارې په هیواد او سیمه کې له موجودو تعلیمي مؤسسونو کار واخلو.

موږ باید د نظامي کمیسیون او استخباراتي ارګان په تشکیلاتو کې د علم، تکنالوژۍ، کشفیاتو، او اختراعاتو څانګې ولرو، په دې برخه کې خپل ټول با استعداد کدرونه راټول او د یوې منظمې برنامې له مخې یې پکار واچوو او هڅه وکړو چې نظامي اړتیاوې په خپله پوره کړو او په هیواد کې هم د نابغه کدرانو استخدام ته ځانګړې توجه وکړو.

پوښتنه: تاسو پوهیږئ چې د دې دور جهادي مبارزې سختې، اوږدې او حوصله ازموینکې دي، چې کله ناکله ځینې مجاهدين د حوصلې او عزم له ماتې سره مخ کیږي، په رواني لحاظ د مجاهدينو د عزم او مورال د لوړ ساتلو او ثابت اوسیدلو لپاره ستاسو توصیې څه دي؟

ځواب: د روحیې او مورال ساتل د صلیب په ضد په روان جهاد کې ځانګړې پاملرنه غواړي ځکه له یوې خوا غلیمان زموږ په ضد پراخه نفسیاتي جګړه کوي او د نفسیاتي یا رواني جګړې ډیر امکانات یې په اختیار کې دي اوله بل لوري مجاهدين له ډیرو محدودیتونو سره مخ دي.

د مجاهدينو روحیه او مورال د مبارزې د سختیو له وجې نه لږېږي، او دا ډیر کم پیښیږي چې ډیوچا مورال دې د جګړې د سختیو له وجې ټیټ شي، ځکه داوسني عصر مجاهدين ټول پتنگان دي او د الله جل جلاله په لاره کې د ځان فدا کولو ته ډیر

گڼواله وي، خو ځينې نور عوامل دي چې د مجاهدينو مورال او روحیه ماتوي، لکه:

- د دښمن نفسياتي جگړه او تبليغات
- په خپل صف کې دننه ځينې غیر شرعي اعمال
- خپلمنځي رقابتونه او د مسؤلینو غفلت

پنځم: د نظامي ډلگيو له منځه باید هماغه گڼې او گڼ کار ته لا رشد ورکړل شي. په دې برخه کې باید ډیر زیات کار وشي. ځکه د ډلگيو تر منځ سيالي او رقابتونه چې د انسانانو تر منځ یو طبیعي امر دی مجاهدين مایوسه کوي او نیکان مجاهدين بیا دا غوره گڼي چې د رقابتونو د پاللو په ځای کرار په کور کیني.

شپږم: د دښمن په ضد د کیدونکو ټولو عملیاتو باید ژوندي انځورونه یا ویدیوگانې واخیستل شي او ژر ژر نشر شي. په دې سره د مجاهدينو روحیه ډیره لوړه ساتل کیدلای شي. او د دښمن د هغه تبلیغاتو مخه نیول کیدای شي چې څلور ویشته ساعته یې د مجاهدينو د اتلولیو د پټولو لپاره ترسره کوي. او د مجاهدينو په مورال ډیره بده اثر کوي.

کله چې یو مجاهد د عملیاتو ژوندي ویدیو ویني د هغه احساسات نور هم راپارېږي او کله یې هم مورال نه لویږي.

اووم: د مجاهدينو لپاره باید شرعي دورې لازمتې شي. په کمه کمه موده کې د ایرې شي او په ټولو ډلگيو دا لازمه کړل شي چې خپلو ټولو مجاهدينو ته په قرار گاو او سنگرونو کې هره ورځ اصلاحي بیانونه معمول وگرځوي.

اتم: فرهنگي کمیسیون باید د مجاهديو د مورال د لوړ ساتلو لپاره ځانگړې چاپي، غږیزې او انځوریزې برنامې ولري.

نههم: د مجاهدينو مسؤلین باید په خپل وخت تر خپله وسه د ټولو مجاهدينو اقتصادي ستونزو ته ځان ورسوي، د بنديانو غم وځوري، په یتیمانو پام وکړي ځکه چې کله کوم مسؤل د خپل یوه مجاهد پوښتنه نه کوي، د بندي، معیوب، زخمي، شهید، کونډې، او یتیم غم نه وي ورسره داسې مسؤل د غفلت له وجې په صف کې مایوسي خپریږي او هر مجاهد داسې فکر کوي چې که په ما کومه ابتلا راشي بیا به زما هم همداسې حال وي.

په پای کې یو ځل بیا تاسې ته ټپکې هیلې وړاندې کوم او له تاسې څخه مننه کوم.

زما په فکر باید د اسلامي امارت اړونده چارواکي د مجاهدينو د مورال د لوړ ساتلو او له مایوسي څخه یې د ژغورلو لپاره لاندې ټکي په پام کې ولري:

اول: مجاهدينو ته باید تل د اسلامي شریعت له مخې د صلیبي اشغالگرو او د دوی د دوستانو او همکارانو په ضد د جهاد حکم په واضح ډول بیان شي او هیڅ ډول ابهام پکې نه وي. دوهم: مجاهدينو ته باید د اسلامي شریعت له مخې تل دا واضحه شي چې موږ ولې په اصطلاح د ملي اردو، پولیس، امنیتیان، اړیکیان، او د گوداگۍ ادارې په بیلایلو برخو کې نور کار کونکي او چارواکي وژنو، ځکه دښمن تل هڅه کوي چې داسې ذهنیت خپور کړي چې د بهرنیو قواوو له وتلو وروسته د جگړې جواز نشته اردو، پولیس او امنیت خپل افغانان دي او وژل یې ندي روا.

مجاهدين باید د شریعت له مخې په دې پوه کړل شي چې زموږ سپیڅلی جهاد له اشغال او نفاق څخه د ازادي، د ظلم او فساد د ورکاوې او د رښتونې اسلامي نظام د قیام لپاره ده او څوک یې چې په مخ کې خنډ کیږي د هغوی قتل واجب ده.

درېم: د صف تصفیې ته باید ځانگړې توجه وشي، مفسد، او بدنام خلک باید په صف کې پرېښودل شي ځکه د دوی په لیدو نیکان مجاهدين مایوسه کیږي او داسې فکر کوي چې زموږ د مبارزې کومه گټه نشته.

څلورم: په مفتوحه سیمو کې د جرایمو د مخنیوي او د خلکو تر منځ د حقوقي مسائلو د حل لپاره چې کوم مسؤلین ټاکل کیږي هغه باید با تقوا خلک وي ځکه د خیانتونو، او رشوتونو په لیدو مجاهدين مایوسه کیږي او مورال پایلې.

د ۲۰۱۴ کال، کيڼې نړيوالې مهمې پيښې!

ت / خليل - عزيز

کريمه :

دداعش لښکرو په ډير لږ وخت گڼې اومهمې سيمې ونيولي . خپلو مخالفينو ته يې درنې سزا وې ورکړې او هم يې د يوشمير غربي اتباعو چې دوی نيولي وو سرونه ووهل .

په مقابل کې امريکا، غرب او د سيمې هيوادونو يو لوی ايتلاف جوړ کړ او په دې موخه چې دولت اسلامي به له منځه وړي ، په مراکزو يې د هوايي بمباريو تونده لړۍ پيل کړه ، خو تراوسه د دولت په سلطه اوولکه کې کوم ټلزل اوپرشانگ ندی حس شوی .

غزه:

د ۲۰۱۴ کال ، غمونکي پيښه ، د جولای په مياشت کې د اسرائيلې جارحينو، له لوري د غزې په مسلمانانو ۲۸ ورځنۍ ناتړسه او بې رحمه يرغل وو ، چې د ۴۷۰۰ هوايي بريدونو په ترڅ کې يې د غزې ۲ زره مظلوم او بې دفاع مسلمانان شهيدان ، ۹ زره تنه يې ټپيان او غزه يې عملاً په يوې مخروبي واړوله .

غزه

د مارچ مياشتې په نيمايي کې د کريمه جزيرې، خلکو دخپلې نظريوښتنې په ترڅ کې ، په ډاگه کړه ، چې نور کريمه جزيره له اوکراين څخه استقلال اخلي او له روسيې سره ځان نښلوي .

هماغه و چې روسيې د کريمه دخلکو دغوښتنې په اساس دغه زرخيزه جزيره په خپل قلمرو کې راوسته ، لدې سره داوکراين په نورو ولايتونو کې هم د استقلال خوځښتونه پيل شول .

غرب او اروپا ، د دغو ټولو حرکتونو او پيښو شاته دروسيې لاس په مستقيم ډول دخپل وياله اوپه وړاندې يې د کلکو اقتصادي بنديزونو د عملي کولو د گواښ ترڅنگ روسيه داروپايي ټولني د اقتصادي ټولنو او بنسټوله مهمو غړيتوبو نوڅخه تجريد کړه ، روسيه تراوسه په خپل دريځ ولاړه ، اوان تردې چې کريمه يې خپل تاريخي قلمرو اونه بيلدونکي سيمه گڼي، داروپا او امريکا ټول گواښونه يې ارزښته او بې تاثيره شميري .

اسلامي دولت :

د ۲۰۱۴ کال مهمه پيښه ، په عراق او سوريې کې د داعش د جهادي تنظيم له لوري د دولت اسلامي ، په نامه ، ظهور او دخلافت د قيام اعلان وکړ .

زرگونه تنه غربي هيوادونو ته په غبرې قانوني ډول اوږده اوستونزمن سفرونه گالي اويادانساني قاچاقبرانو له لوري قاچاق كيږي ، چې پايلې يې زياتي خطرناكي او ډيركم خلك خپلو موخو ته رسيږي .

سر کال هم نيږدې ۷۰۰ تنه کډوال دمدیتراني په اوبو کې دپیړیو دډویدلو له امله دمرگ کومي ته ولويدل ، ملگرو ملتونو دغه پېښه یوه انساني الیمه وبلله .

پاکستان :

داکتوبر په ۱۶ نیټه دپاکستان پوځي چارواکو اعلان وکړ ، چې دخیبرپښتونخوا په یوه پوځي مکتب باندي ۷ تنو وسلوالو طالبانو بریدکړی او په نتیجه کې یې یونیم سل تنه شاگردان وژلی دي ، دنوموړي پېښي په غبرگون کې دپاکستان پوځ او ملکي حکومت کلک اقدامات پورته کړل ، دهغو بندیانو داعدام پریکړه یې وکړه چې دترهگری په نوم دوی نیولي او عدالتونو ورته دمرگ سزاوي اورولي ، دراپورنو له مخي دمکتب دبريد پره دپاکستاني طالبانو یوگروپ چې مشری یې مولوي فضل الله کوي په غاړه اخیستي ، پاکستان وایی چې فضل الله په افغانستان کې اوسي .

افغانستان :

ددسمبر په ۲۶ نیټه ، په افغانستان کې دامریکاپه مشری دناټو قومندانۍ اعلان وکړ ، چې نور خپل فوځي ماموریت ته دپای ټکی ږدي اودغه دنده دکابل رژیم امنیتي قواوو ته سپاري ، دناټو قومندان جنرال کمب بیل ، وویل چې ددوی به لږ شمیر عسکر په افغانستان کې پاته وي او دهغوی دنده به دکابل دملي اردو تقویت او روزنه وي .

کارپوهان ، دناټو اوامریکا ورستی اعلان دافغانانو لپاره لویه لاسته راوړنه بولي ، ځکه دتیرو ۱۳ کلونوپه اوږدوکې

اسرائيلي جارحیت له امریکاواسترلیا پرته ټولنې نړئ وغانده ، هماغه وو چې دمصر- دمنځگړیتوب په اساس دغزې یوې میاشتنۍ جگړه ودريده اودواړو لورو په اوربند توافق وکړ .

ابولا :

دمارج ، په میاشت کې چې کله په امریکا کې دابولا مهلکه ناروغۍ تثبیت شوه ، دامریکايي واکمنو اونړیوالوروغتیايي ادارو دپام وړ ځکه ونه گرځیده ، چې همدغه ناروغۍ په کال ۱۹۷۶ کې هم په امریکا خپل مهلک وزرونه غوړولي وو ، خو زیات زیان یې نه وو اړولی ، ولې اوسنی ابولا ، په ډیرلږ وخت کې کابو لس زره امریکایان دمرگ کومي ته وروغوړخول او دغه لړۍ په داسې حال کې چې مخ یې نده ډب شوي ، ماهرین وایی چې نورو غربي هيوادونو ته هم په توندی روانه ده .

مالیزیا :

دمارج په اتمه نیټه دمالیزیا د(ام اچ) هوايي ایرلاینز ، الوتکه چې ۲۳۹ تنه پکې سپاره وو اویواځي ۱۵۹ تنه یې چنایي اتباع وو ، له کولالمپور څخه دچاپان په سفر ، له لږې الوتکې ورسته درادار له لید څخه نادرکه شوه ، که څه هم دچین ، استرلیا ، مالیزیا او امریکا هیوادونو په گډه دالوتکي دموندلو اودپېښي دعلتونو په باب هلې ځلې پیل اواوس هم رواني دي ، خو بریالي شوي ندي ، دهمدې کال په جولای کې دمالیزیا یوه بله مسافر وړونکي الوتکه هم چې ۲۹۸ تنه پکې سپاره وو داوکراین په شرقي برخه کې وغورځیده ، رومېنیو تحقیقاتي پلټنو وښودله چې په نوموړې الوتکې توغندی لگیدلی وو .

مدیترانه :

هرکال دنړئ له ډیرو هیوادونو څخه دبهتر ژوند دموندلو اویادجنگ جگړو څخه دخلاصون په موخه

دامريکايانو په افغانستان کې نيږدې ۳۵ زره تنه عسکر مړه او گوډو مات شول او يو تريليون ډالر يې ولگيدل ، خو دافغانانو مقاومت او مبارزه يې خاموشه او کمزوري نشوای کړه او نه هم په افغانستان کې ديوې مستحکمي ادارې په جوړېدو وېرلاسي شول !

سی ای ای :

د دسمبر په ۹ نيټه ، دامريکا څارگرې شبکې (سی ای ای) ديوه راپور په خپرولو سره ومنله چې دافغانستان او عراق په گډون يې دنړۍ په مختلفو برخو کې خپل زرهاوه مخالفين سخت شکنجه کړي او دتحقيقاتو په مهال يې له غيږې قانوني لاروڅخه استفاده کړي .

سی ای ای ، دخپلو ناروا او غيږې انساني شکنجو او له بنديانوسره د بشريت بوژنکي تعامل علت دامريکا دوخت دولسمشر جورج ډبليو بوش هغه فرمان بولي چې دوی ته يې دامريکايي منافعو دخوندیتوب لپاره په لاس ورکړی وو چې له بنديانو سره له هرډول بدو کړنو څخه استفاده کولای شي .

کتونکي په دې اند دي ، چې دامريکايانو له لوري په خپلو جنايتونو ، اعتراف ، دامريکاپه مخ يوه درنه څېره ده ، چې هېڅ ډول انساني قوانينو او بشري نورمونو ته درناوی نلري

د المسکي عجيبه کيسه

ابوبکر المسکي ډير ښايسته او دينداره ځوان و ، ده ته يوه ورځ چا وويل : هر وخت ستا له سر نه د مشکو خوږ بوۍ راځي ته څومره ډير مشک لگوي ؟ ابوبکر ورته وويل : په الله قسم ما څو کاله مشک نه دي لگولي ! پوښتونکی حيران پاته شو چې نو بيا ؟ ابوبکر المسکي خپله کيسه ورته بيان کړه .

ابوبکر وويل : زموږ په گاونډ کې يوه ډيره ښايسته او شتمنه ښځه وه ، هغې له مانه څو ځله د بد کاري غوښتنه وکړه او ما ونه منله ، بله ورځ يې په څه پلمه کور ته وبللم چې ورغلم هغې وربند کړ او راته وپي ويل که زما خبر راسره ونه مني زه به خلکو ته ووايم چې دی زما کور ته راننوتی و او له مانه يې د بد کاري غوښتنه وکړه .

ابوبکر المسکي فکر وکړ چې اوس گير شوم ، ښځې ته يې وويل چې ماته اجازه راکړه زه حمام ته د ځان پاکولو له پاره ځم هغې اجازه ورکړه ، دی چې حمام ته ننوت په دې فکر شو چې اوس به ځان څنگه خلاصوم اخريې په حمام کې ځان ټول په گندگي ولاړه !! چې بهر راووت او ښځې وليد په منډه يې دروازه ورته خلاصه کړه او ورته غوسه شوه چې په منډه وځي .

ابوبکر وايي زه کور ته ولاړم او ځان مې صفا کړ ، د شپې مې په خوب کې يو څوک وليد راته کړه يې : تا د ځان د عفت او پاکي له پاره داسې اقدام کړی ده چې بل هېچانده کړی ، زه به تاته داسې خوږ بوۍ درکړم چې په دنيا او اخرت دواړو کې به درسره وي . دی وايي : سهار چې راپورته شوم دا بوۍ راسره و او ترننه دا بوۍ راسره ده . او ويل کيږې چې له مرگه پورې هغه د مشکو بوۍ ورسره و . او له دې امله يې له نوم سره (المسکي) ليکل کيږې . (المواعظ والمجالس لابن الجوزي)

رسول الله صلى الله عليه وسلم وايي : د قيامت په ورځ به د الله د عرش له سيوري پرته هېڅ سيوری نه وي او الله به په هغه خپل سيوري کې اوو کسانوته ځای ورکړي ، (چې يو له هغو اوو نه) هغه کس دی چې ښايسته او د لوړ مقام واله ښځه يې بد کاري ته وروبولي او دی ورته ووايي زه له الله نه ويريږم . متفق عليه . الله دې موږ او زموږ ټول ځوانان پاک او په عفت کې ولري .

دغليم ماتې

عتيق

گونډو شو په گونډو شو کل دنيا کې په گونډو شو
پښتون قسوم غلام پوره افغانستان دی غیرتمن
جنگونه پرې شروع شو غليم سخته وار خطا شو
هلمند کې ضربې ورکړې قندهار کې شوبې وړ
وردگ، ميدان، لغمان او ننگرهار کې بې دمې شو
قندز او په تخار او په بغلان کې بې مړي شو
مزار او په پروان او په فارياب کې شوبې وړ
نيمروز کې نيمه خوا او بدخشان کې بې سر و خوږ
پلمه القاعده وه د اسلامي نظامي کارونو
اسيا کې شومې وې هر بللې کړې تربيه کړې
دنيا يې هم تپه شوه اوس د کلي نظامي
شخصيت د اسلامي نظامي هم تپه شو
ظالم چې شومې وې تر څو خپلې
انجام د ظلم پوره دې کړي په قهرستان شپې
افغان د اسلامي پوه د لويه وځا آسان نه ده
قومونه چې پکې د ظلم ځونه وړانديزې
"عتيق" والي نظامي قلمرونه وېرېدې خوزښت شو

د پلورن دین مو خوا کې په آسیا کې په گونډو شو
په گره افغانستان او پکتیکا کې په گونډو شو
په شرق او په جنوب، شمال، هر جا کې په گونډو شو
د ابل او ارژگان، غزني، پکتیا کې په گونډو شو
غبره او د هرات او کنړها کې په گونډو شو
لورستان او کاپیسا کې په گونډو شو
د بادغیس کلیو بیدیا کې په گونډو شو
چوچان پل خمري کوه بابا کې په گونډو شو
د دین هر ضد په ناروا کې په گونډو شو
گره لری او اروپا کې په گونډو شو
د پاکستان د لویا عقبی کې په گونډو شو
ظالم د پکې خپل کور او افریقا کې په گونډو شو
ظالم د پکې د ظلم او ناروا کې په گونډو شو
انگلیس او متورون او امریکا هم په گونډو شو
د لویه وځا آسان نه ده او اباما هم په گونډو شو
وخت د ولسو کې هر خود خوا هم په گونډو شو
نورس، مصر، یمن، او هم لیبیا کې په گونډو شو

Srak

اروزگان

